

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kibővített első tanács)

2020. május 28.*

„Verseny – Összefonódások – Vezeték nélküli távközlési tevékenységek – A mobil távközlési szolgáltatások kiskereskedelmi piaca – A nyilvános mobilhálózatok vonatkozásában a hálózathoz való hozzáférés és híváskezdeményezés nagykereskedelmi piaca – A Telefónica Europe-nak a Hutchison általi felvásárlása – Az összefonódást a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat – Oligopol piac – A hatékony verseny jelentős akadályozása – Nem egyeztetett hatások – Bizonyítási teher – Bizonyítási követelmény – Piaci részesedések – Az összefonódás árakra gyakorolt hatásai – A várt árnövelő nyomásra vonatkozó mennyiségi elemzés – Közeli versenytársak – Erős versenykényszer – Jelentős versenytényező – Hálózatmegosztási megállapodások – A koncentráció mértéke – Herfindahl-Hirschman index – Téves jogalkalmazás – Mérlegelési hiba”

A T-399/16. sz. ügyben,

a **CK Telecoms UK Investments Ltd** (székhelye: London [Egyesült Királyság], képviselik: T. Wessely, O. Brouwer ügyvédek, A. Woods, M. Davis, I. Ditchfield, S. Prichard, J. Aitken, R. Romney, M. Dickson, K. Asakura solicitors és B. Kennelly QC)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselek: T. Christoforou, G. Conte, M. Farley, J. Szczodrowski és C. Urraca Caviedes, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

támogatják:

Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága (képviselek: S. Jones, S. Brandon, S. Huijts, C. Blairs, M. Rahman, J. McInnes, M. Brown, B. Potterill, S. Cardell, C. Brannigan, S. Munday, C. Short és A. Dudley meghatalmazottak, segítőik: R. Williams és J. Morrison barristers)

és

az **EE Ltd** (székhelye: Hatfield [Egyesült Királyság], képviselik: A. Lindsay barrister, C. Chapman és J. Hulsmann solicitors)

beavatkozó felek,

a Telefónica Europe plc-nek a Hutchison 3G UK Investments Ltd általi felvásárlására vonatkozó összefonódást (COMP/M.7612 – Hutchison 3G UK/Telefónica UK ügy) a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító, 2016. május 11-i C(2016) 2796 final bizottsági határozat megsemmisítése iránt az EUMSZ 263. cikk alapján benyújtott kérelme tárgyában,

* Az eljárás nyelve: angol.

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített első tanács),

tagjai: M. van der Woude elnök, E. Buttigieg, P. Nihoul, J. Svenningsen és U. Öberg (előadó) bírák,

hivatalvezető: S. Bukšek Tomac tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára és a 2019. május 2-i és 3-i tárgyalásra,

meghozta a következő

Ítéletet

I. A jogvita előzményei

- 1 2015. szeptember 11-én az Európai Bizottság a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 2004. január 20-i 139/2004/EK tanácsi rendelet (HL 2004. L 24., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 40. o.) 4. cikke szerinti bejelentést kapott egy tervezett összefonódásról, amely szerint a CK Hutchison Holdings Ltd a közvetett leányvállalata, a Hutchison 3G UK Investments Ltd, jelenleg CK Telecoms UK Investments Ltd felperes révén az említett rendelet 3. cikke (1) bekezdésének b) pontja értelmében kizárólagos irányítást szerez a Telefónica Europe plc (a továbbiakban: O2) fölött.
- 2 A jelen jogvita alapjául szolgáló tényállás időpontjában a mobil távközlési szolgáltatások egyesült királysági kiskereskedelmi piacán (a továbbiakban: kiskereskedelmi piac) négy mobilhálózat-üzemeltető működött: az EE Ltd, amely a BT Group plc leányvállalata, és amelyet ez utóbbi 2016-ban szerzett meg (a továbbiakban együtt: BT/EE), az O2, a Vodafone és a Hutchison 3G UK Ltd (a továbbiakban: Three), a CK Hutchison Holdings közvetett leányvállalata, amelyek piaci részesedése az előfizetők tekintetében [30 és 40% között], [20 és 30% között], [10 és 20% között], illetve [10 és 20% között] alakult. A jelen jogvita tárgyát képező összefonódás (a továbbiakban: összefonódás vagy ügylet) lehetővé tette volna az összefonódással létrejövő, a Three-t és az O2-t (a továbbiakban együtt: az összefonódásban részt vevő felek) magában foglaló jogalany számára, hogy a kiskereskedelmi piac körülbelül [30 és 40% közötti] részét képviselje, és így a korábbi inkumbens szolgáltatót, a BT/EE-t és a Vodafone-t megelőzve e piac fő szereplőjévé váljon.
- 3 E mobilhálózat-üzemeltetőkön kívül a kiskereskedelmi piac több virtuális mobilhálózat-üzemeltetőt is magában foglalt, így a Tesco Mobile-t, a Virgin Mobile-t és a TalkTalkot, amelyek nem rendelkeztek azon hálózatokkal, amelyeket az egyesült királysági fogyasztók részére nyújtott mobilszolgáltatásokhoz használtak, amelyek tehát a mobilhálózat-üzemeltetők valamelyikével kötöttek megállapodást annak érdekében, hogy annak hálózatához nagykereskedelmi áron hozzáférjenek. A Tesco Mobile egyenlő arányban a Tesco és az O2 tulajdonában áll. A kiskereskedelmi piacon ezenkívül viszonteladók (a továbbiakban a virtuális mobilhálózat-üzemeltetőkkel együtt: nem mobilhálózat-üzemeltetők) és a Dixonshoz hasonló független kiskereskedők is működtek.
- 4 E piac egyik sajátossága az volt, hogy egyrészt a BT/EE és a Three, és másrészt a Vodafone és az O2 hálózatmegosztási megállapodás révén egyesítette hálózatát. Ez lehetővé tette a BT/EE és a Three (MBNL megállapodás, a továbbiakban: MBNL), illetve Vodafone és az O2 (Beacon megállapodás, a továbbiakban: Beacon) számára, hogy megosszák a hálózataik kiépítésének költségeit, ugyanakkor azonban kiskereskedelmi szinten továbbra is versenyezzenek egymással.
- 5 2015. október 2-án az Egyesült Királyság a Competition and Markets Authority (verseny- és piacfelügyeleti hatóság, Egyesült Királyság) keresztül azt kérte, hogy az összefonódást a 139/2004 rendelet 9. cikke (2) bekezdésének a) pontja alapján tegyék át hozzá. E kérelemben az Egyesült

Királyság úgy ítéli meg, hogy az összefonódás azzal fenyeget, hogy jelentősen akadályozza a versenyt az egyesült királysági kiskereskedelmi piacon, valamint a nyilvános mobiltelefon-hálózatok vonatkozásában a hálózathoz való hozzáférés és híváskezdeményezés nagykereskedelmi piacán (a továbbiakban: nagykereskedelmi piac). Ezenfelül az Egyesült Királyság azt állítja, hogy ő van a legmegfelelőbb helyzetben az összefonódás elbírálására.

- 6 2015. december 4-én a Bizottság elfogadta az M.7612 Hutchison 3G UK/Telefónica UK ügyben a 139/2004 rendelet 9. cikkére vonatkozó C(2015) 8534 final határozatot, amellyel elutasította ezt az áttétel iránti kérelmet. E határozatban többek között annak szükségességére hivatkozik, hogy a különböző tagállamokat érintő távközlési összefonódások értékelése során biztosítani kell az egységes és következetes megközelítést, továbbá arra is, hogy az európai mobil távközlési piacokon végbement összefonódások értékelése terén a Bizottságnak jelentős korábbi tapasztalatai vannak.
- 7 A vizsgálat első szakaszának végén a Bizottság megállapította, hogy az ügylet komoly aggályokat vet fel a belső piaccal való összeegyeztethetőségével kapcsolatban, és 2015. október 30-án a 139/2004 rendelet 6. cikke (1) bekezdésének c) pontja szerinti eljárás megindításáról határozott.
- 8 A Bizottság a vizsgálatnak az első szakasz megállapításait kiegészítő második szakasza alapján 2016. február 4-én kifogásközlést bocsátott ki. 2016. február 26-án a felperes benyújtotta a kifogásközlésre vonatkozó írásbeli észrevételeit.
- 9 A kifogásközlésben bemutatott, versennyel kapcsolatos aggályok orvoslása érdekében a felperes 2016. március 2-án benyújtotta a kötelezettségvállalások első csomagját.
- 10 A felperes kérésére 2016. március 7-én szóbeli meghallgatásra került sor.
- 11 2016. március 15-én a felperes módosított kötelezettségvállalásokat (a továbbiakban: a kötelezettségvállalások második csomagja) nyújtott be. 2016. március 18-án a Bizottság a kötelezettségvállalások e második csomagjáról konzultációt folytatott a piaci szereplőkkel. E konzultációt először is az egyesült királysági mobil távközlési szolgáltatásokat nyújtó jelenlegi és potenciális szolgáltatók, a mobil távközlési ágazatban infrastruktúra-szolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók, valamint az MVNO Europe és az iMVNOx szövetségek körében, és másodszor, a nemzeti távközlési szabályozó hatóságok, köztük az egyesült királysági távközlési szabályozó hatóság (a továbbiakban: Ofcom) körében folytatták. Ezenkívül az Egyesült Királyság, Németország és Hollandia nemzeti versenyhatósága is állást foglalt a kötelezettségvállalások második csomagjával kapcsolatban.
- 12 2016. március 17-én és 23-án a Bizottság leveleket intézett a felpereshez, amelyekben rámutatott a Bizottság aktájában lévő, a kifogásközlés előzetes megállapításait alátámasztó további bizonyítékokra. 2016. március 29-én, illetve április 4-én a felperes a 2016. március 17-i, illetve 23-i tényállást közlő levélre válaszul írásbeli észrevételeket terjesztett elő.
- 13 2016. április 6-án a piaci szereplőkkel folytatott konzultációt követően a felperes módosított kötelezettségvállalások új csomagját nyújtotta be.
- 14 Az összefonódásokkal foglalkozó tanácsadó bizottság 2016. április 27-én megvizsgálta a bizottsági határozat tervezetét, és kedvező véleményt adott.
- 15 2016. május 11-én a Bizottság elfogadta az ügyletet (COMP/M.7612 – Hutchison 3G UK/Telefónica UK ügy) a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító C(2016) 2796 final bizottsági határozatot (a továbbiakban: megtámadott határozat).
- 16 A megtámadott határozat összefoglalóját 2016. szeptember 29-án közzétették az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* (HL 2016. C 357., 15. o.).

II. A megtámadott határozat

- 17 A Bizottság a megtámadott határozatban két érintett piacot határozott meg: a kiskereskedelmi és a nagykereskedelmi piacot.
- 18 A Bizottság a kárra vonatkozóan három elméletet fejtett ki, amelyek egy oligopol piacon mutakozó úgynevezett „nem egyeztetett” hatások fennállásán alapulnak.
- 19 Az első két kárelmélet a kiskereskedelmi piacra, a harmadik pedig a nagykereskedelmi piacra vonatkozik.
- 20 Közelebbről az első kárelmélet a kiskereskedelmi piacon mutakozó, az erős versenykényszer megszüntetésével összefüggő nem egyeztetett hatások fennállására vonatkozik. A Bizottság szerint lényegében a verseny erőteljes csökkenése, amely az ügyletből következett volna, nagy valószínűséggel az egyesült királysági mobiltelefon-szolgáltatások árának emelkedésével és a fogyasztók választási lehetőségeinek korlátozásával járt volna.
- 21 A második, a kiskereskedelmi piacon mutakozó, a hálózatmegosztással összefüggő nem egyeztetett hatások fennállására vonatkozó kárelmélet szerint az ügylet az egyesült királysági fogyasztóknak nyújtott szolgáltatások minőségét is kedvezőtlenül befolyásolhatta volna azáltal, hogy akadályozza az egyesült királysági mobilhálózati infrastruktúra fejlesztését.
- 22 A harmadik kárelmélet az erős versenykényszer nagykereskedelmi piacon történő megszüntetésével összefüggő nem egyeztetett hatások fennállására vonatkozik. E piacon a négy mobilhálózat-üzemeltető hostingszolgáltatást nyújt a nem mobilhálózat-üzemeltetők számára, akik pedig kiskereskedelmi szolgáltatásokat kínálnak az előfizetőknek. Közelebbről, a Bizottság szerint a felvásárlás azzal a kockázattal jár, hogy jelentős nem egyeztetett hatásokat gyakorol a nagykereskedelmi piacra, amely hatások abból erednek, hogy a mobilhálózat-üzemeltetők száma négyről háromra csökken, a Three megszűnik jelentős versenytényezőnek lenni, megszűnik a felek által korábban egymásra gyakorolt jelentős versenykényszer, és csökken a fennmaradó szereplőkre gyakorolt versenynyomás.
- 23 Ami a felperes által állított hatékonyságjavulást illeti, a Bizottság szerint ez nem ellenőrizhető, nem az összefonódással függ össze, és nem valószínű, hogy a fogyasztók javára fog szolgálni.
- 24 A megtámadott határozat utolsó szakaszában a Bizottság megvizsgálja a felperes által kötelezettségvállalások formájában javasolt korrekciós intézkedéseket. A Bizottság úgy ítélte meg, hogy a kötelezettségvállalások második csomagja nem oszlatja el a versennyel kapcsolatban azonosított aggályokat, valamint hogy a kötelezettségvállalások 2016. április 6-án javasolt harmadik csomagja nem oszlatja el teljesen a versennyel kapcsolatban megállapított aggályokat, továbbá nem minden tekintetben átfogó és hatásos.
- 25 Következésképpen a Bizottság az ügyletet a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánította.

III. Az eljárás

- 26 A Törvényszék Hivatalához 2016. július 25-én benyújtott keresetlevelével a felperes megindította a jelen keresetet.
- 27 A keresetlevélben a felperes pervezető intézkedés, illetve bizonyításfelvétel iránti kérelmet terjesztett elő, amely arra irányult, hogy a Bizottságot szólítsák fel arra, hogy nyújtson be a Törvényszékhez az aktájában szereplő bizonyos információkat, amelyek a kereset Törvényszék általi vizsgálatához szükségesek, azonban a felperessel szemben bizalmas jellegűek, és amelyekhez a közigazgatási eljárás során csak a felperes ügyvédei vagy külső gazdasági tanácsadói fértek hozzá.

- 28 A Törvényszék Hivatalához 2016. december 1-jén benyújtott beadványokban a BT/EE és az Egyesült Királyság azt kérte, hogy a Bizottság kérelmeinek támogatása végett beavatkozhasson a jelen eljárásba.
- 29 A Törvényszék Hivatalához 2016. december 21-én, illetve 2017. január 5-én benyújtott beadványában a Bizottság, illetve a felperes előterjesztette a BT/EE és az Egyesült Királyság beavatkozási kérelmére vonatkozó észrevételeit.
- 30 2017. január 31-én a Bizottság előterjesztette ellenkérelmét.
- 31 Az ellenkérelemben a Bizottság jelezte, hogy nincs kifogása az ellen, hogy a pervezető intézkedés, illetve bizonyításfelvétel iránti, a keresetlevélben megfogalmazott kérelem tárgyát képező dokumentumokat benyújtsa, amennyiben a Törvényszék eljárási szabályzata 103. cikkének (3) bekezdésével összhangban a bizalmas kezeléssel kapcsolatos megfelelő intézkedéseket alkalmaznak.
- 32 2017. január 31-én a felperes a keresetlevél egyrészről a BT/EE-vel, és másrészről az Egyesült Királysággal szembeni bizalmas kezelése iránti kérelmeket, valamint a keresetlevélnek az előbbiek tekintetében nem bizalmas változatait juttatta el a Törvényszék Hivatalához.
- 33 2017. március 16-i végzéseivel a Törvényszék első tanácsának elnöke engedélyezte a BT/EE és az Egyesült Királyság beavatkozását a Bizottság kérelmeinek támogatása végett, valamint azt, hogy az előbbiekkel közöljék a felperessel és az alperessel közölt valamennyi eljárási irat nem bizalmas változatát, a bizalmas kezelés iránti kérelmek megalapozottságáról azonban nem határozott.
- 34 A Törvényszék 2017. március 16-i, bizonyításfelvételt elrendelő végzésével felszólította a Bizottságot a pervezető intézkedés, illetve bizonyításfelvétel iránti, a keresetlevélben megfogalmazott kérelem tárgyát képező dokumentumok benyújtására. A Bizottság e dokumentumokat 2017. április 3-án benyújtotta.
- 35 2017. március 17-én a Törvényszék az eljárási szabályzat 89. cikke szerinti pervezető intézkedések keretében felszólította a felperest, hogy nyújtsa be a BT/EE-vel szembeni bizalmas kezelés iránti kérelme új változatát.
- 36 2017. március 17-i levelével a Törvényszék Hivatala tájékoztatta a feleket, hogy a beadványok második fordulójáról jelenleg nem határoz.
- 37 2017. március 31-én a felperes eljuttatta a Törvényszék Hivatalához a BT/EE-vel szembeni bizalmas kezelés iránti kérelmének új változatát, valamint az ellenkérelem egyrészről a BT/EE-vel, és másrészről az Egyesült Királysággal szembeni bizalmas kezelése iránti kérelmeket és az ellenkérelem előbbiek tekintetében nem bizalmas változatait.
- 38 Az első tanács javaslatára a Törvényszék az eljárási szabályzat 28. cikke alapján úgy határozott, hogy az ügyet kibővített ítélkező testület elé utalja.
- 39 A Törvényszék Hivatalához 2017. április 21-én benyújtott beadványával az Egyesült Királyság és a BT/EE a felperes által benyújtott, bizalmas kezelés iránti kérelmekre vonatkozó kifogásokat terjesztett elő.
- 40 2017. április 26-án a felek, képviselőik és az előadó bíró közötti találkozóra került sor a bizalmas jelleggel kapcsolatos kérdések, valamint a felperes és alperes jogalapjai és érvei összpontosításának lehetősége tárgyában.

- 41 2017. május 10-én a felperes a pervezető intézkedés, illetve bizonyításfelvétel iránti, a keresetlevélben megfogalmazott kérelem tárgyát képező dokumentumok relevanciájára vonatkozó észrevételeket terjesztett elő. A Bizottság 2017. május 31-én az említett észrevételek BT/EE-vel szembeni bizalmas kezelése iránti kérelmet nyújtott be a Törvényszék Hivatalához, és megküldte az említett észrevételek BT/EE tekintetében nem bizalmas változatát.
- 42 2017. május 16-án a Törvényszék az eljárási szabályzat 89. cikke szerinti pervezető intézkedések keretében felhívta a feleket bizonyos dokumentumok benyújtására, valamint írásbeli kérdéseket intézett hozzájuk, felkérve őket azok írásban történő megválaszolására.
- 43 A felek válaszul tett észrevételeiket 2017. június 2-án és 16-án, valamint a válasz és a viszonzás mellékleteként 2017. július 4-én, illetve október 31-én nyújtották be. A felperes benyújtotta többek között a BT/EE-vel szembeni bizalmas kezelés iránti kérelmeinek módosított változatát. A BT/EE az előírt határidőn belül nem terjesztett elő kifogásokat e kérelmekkel szemben. Egyebekben a felperes és az Egyesült Királyság jelezte, hogy megállapodást kötöttek, amely értelmében a felperes megküldi az Egyesült Királyságnak az ügy különböző iratainak bizalmas változatát. A felperes és az alperes bizonyos adatoknak a nyilvánosság számára hozzáférhető dokumentumokból történő kihagyása iránti kérelmet is benyújtott.
- 44 2017. július 4-én a felperes megküldte a Törvényszék Hivatalának a választ, bizalmas kezelés iránti kérelemmel és a válasznak a BT/EE tekintetében nem bizalmas változatával, valamint a bizonyos adatoknak a nyilvánosság számára hozzáférhető dokumentumokból történő kihagyása iránti kérelemmel együtt. A válasz mellékleteként a felperes a 2017. május 16-i egyik pervezető intézkedésre válaszul benyújtotta a bizonyítékok végleges összefoglalását, amelyben megjelölte az egyes bizonyítékok relevanciáját.
- 45 A Bizottság 2017. augusztus 28-án a válasz BT/EE-vel szembeni bizalmas kezelése iránti kérelmet nyújtott be a Törvényszék Hivatalához, és megküldte a válasz BT/EE tekintetében nem bizalmas változatát.
- 46 2017. augusztus 31-én az Egyesült Királyság és a BT/EE benyújtotta beavatkozási beadványát.
- 47 2017. szeptember 18-án a Bizottság a válasz tekintetében bizonyos adatoknak a nyilvánosság számára hozzáférhető dokumentumokból történő kihagyása iránti kérelmet nyújtott be.
- 48 2017. szeptember 26-i végzésével a Törvényszék első tanácsának elnöke a Bizottság által benyújtott, a BT/EE-vel szembeni bizalmas kezelés iránti kérelmek nyomán engedélyezte, hogy a BT/EE-vel közöljék a felperessel és az alperessel közölt valamennyi eljárási irat nem bizalmas változatát, az említett kérelmek megalapozottságáról azonban nem határozott.
- 49 2017. október 6-án a felperes és az alperes az Egyesült Királyság beavatkozási beadványa tekintetében bizonyos adatoknak a nyilvánosság számára hozzáférhető dokumentumokból történő kihagyása iránti kérelmet, valamint a BT/EE-vel szembeni bizalmas kezelés iránti kérelmet nyújtott be, a megfelelő nem bizalmas változatokkal együtt. A BT/EE az előírt határidőn belül nem terjesztett elő kifogásokat e bizalmas kezelés iránti kérelemmel szemben.
- 50 2017. október 20-án a BT/EE megerősítette, hogy nem támaszt kifogást a válasz bizalmas kezelése iránti, a felperes és az alperes által benyújtott kérelmekkel szemben.
- 51 2017. október 31-én a Bizottság előterjesztette viszonzását. A viszonzás mellékleteként a Bizottság a 2017. május 16-i egyik pervezető intézkedésre válaszul benyújtotta a bizonyítékok végleges összefoglalását, amelyben megjelölte az egyes bizonyítékok relevanciáját.

- 52 2017. november 28-án a felperes és az alperes a viszonzálassal tekintetében bizonyos adatoknak a nyilvánosság számára hozzáférhető dokumentumokból történő kihagyása iránti közös kérelmet, valamint a BT/EE-vel szembeni bizalmas kezelés iránti közös kérelmet nyújtott be, a megfelelő nem bizalmas változatokkal együtt. A BT/EE az előírt határidőn belül nem terjesztett elő kifogásokat e bizalmas kezelés iránti kérelemmel szemben.
- 53 2017. október 31-én a felperes benyújtotta a BT/EE és az Egyesült Királyság beavatkozási beadványára vonatkozó észrevételeit. A Bizottság jelezte, hogy nincs észrevétele az említett beadványokra vonatkozóan. 2017. december 14-én a felperes és az alperes a felperesnek a BT/EE és az Egyesült Királyság beavatkozási beadványára tett észrevételei BT/EE-vel szembeni bizalmas kezelése iránti közös kérelmet és közös nem bizalmas változatot, valamint bizonyos adatoknak a nyilvánosság számára hozzáférhető dokumentumokból történő kihagyása iránti közös kérelmet nyújtott be a Törvényszékhez. A BT/EE az előírt határidőn belül nem terjesztett elő kifogásokat e kérelmekkel szemben.
- 54 A Törvényszék Hivatalához 2018. február 9-én benyújtott beadványában a felperes tárgyalás tartását kérte. A Bizottság a rendelkezésre álló határidőn belül nem foglalt állást a tárgyalás tartásáról.
- 55 2018. április 17-én és július 25-én a Törvényszék az eljárási szabályzat 89. cikke szerinti pervezető intézkedések keretében írásbeli kérdéseket intézett a felekhez, és felkérte őket azok írásban történő megválaszolására.
- 56 A felek válaszul tett észrevételeiket 2018. május 1-jén, 2-án és 18-án, június 25-én, július 13-án, valamint augusztus 8-án és 13-án nyújtották be. Mivel a felperes, a BT/EE és az Egyesült Királyság többek között a képviselőik által aláírt titoktartási kötelezettségvállalásokat tettek, kézbesítették részükre a pervezető intézkedés, illetve bizonyításfelvétel iránti, a keresetlevélben megfogalmazott kérelem tárgyát képező dokumentumokat. A felperes az említett dokumentumokra vonatkozó észrevételeket is előterjesztett. A felperes és az alperes ezt követően az ezen észrevételeknek a BT/EE-vel, az Egyesült Királysággal és a nyilvánossággal szembeni bizalmas kezelése iránti közös kérelmet és közös nem bizalmas változatokat nyújtott be. A BT/EE és az Egyesült Királyság nem kívánt észrevételeket tenni az említett dokumentumokra vonatkozóan.
- 57 A Bizottság 2018. november 23-án a felperesnek a pervezető intézkedés, illetve bizonyításfelvétel iránti, keresetlevélben megfogalmazott kérelem tárgyát képező dokumentumokra vonatkozó észrevételeire vonatkozó észrevételeket terjesztett elő. A felperes és az alperes ezt követően az ezen észrevételeknek a BT/EE-vel, az Egyesült Királysággal és a nyilvánossággal szembeni bizalmas kezelése iránti közös kérelmet és közös nem bizalmas változatokat nyújtott be.
- 58 2018. december 14-én a felperes a tárgyalás szervezésére vonatkozó levelet jutattott el a Törvényszék Hivatalához. A Bizottság 2019. február 8-án nyújtotta be az ezen levéllel kapcsolatos észrevételeit.
- 59 A Törvényszék 2019. február 15-i pervezető intézkedésével felszólította a felperest és az alperest, hogy nyújtsák be a tárgyalásra készített jelentés közös, a BT/EE és a nyilvánosság tekintetében nem bizalmas változatait. A felperes és az alperes e változatokat 2019. március 1-jén benyújtotta.
- 60 Az előadó bíró javaslatára a Törvényszék (kibővített első tanács) 2019. március 1-jén az eljárás szóbeli szakaszának megnyitásáról határozott.
- 61 A Törvényszék 2019. március 19-i bizonyításfelvételt elrendelő végzésével felszólította a Bizottságot bizonyos dokumentumok benyújtására. A Bizottság ezeket a dokumentumokat 2019. április 2-án benyújtotta.

- 62 A Törvényszék 2019. március 19-i pervezető intézkedésével írásbeli kérdéseket intézett a felekhez, és felkérte őket azok írásban történő megválaszolására. A felek erre válaszul 2019. április 10-én nyújtották be észrevételeiket. A felperes és az alperes észrevételeiknek a BT/EE-vel és a nyilvánossággal szembeni bizalmas kezelése iránti közös kérelmet és közös nem bizalmas változatokat nyújtott be.
- 63 2019. március 22-én a felperes részben zárt tárgyalás tartását kérő levelet juttatott el a Törvényszék Hivatalához. A Bizottság, a BT/EE és az Egyesült Királyság az e levélre vonatkozó észrevételeit 2019. április 2-án, 3-án, illetve 4-én nyújtotta be.
- 64 2019. április 15-én a Törvényszék a tárgyalásra vonatkozó pervezető intézkedést rendelt el.
- 65 2019. április 24-én a felperes a tárgyalás szervezésére vonatkozó levelet juttatott el a Törvényszék Hivatalához. A BT/EE 2019. április 30-án nyújtotta be az e levéllel kapcsolatos észrevételeit.
- 66 A 2019. május 2-i és 3-i tárgyalást követően a felperes 2019. május 10-én a tárgyaláson feltett kérdésekre adott válaszokat tartalmazó levelet juttatott el a Törvényszék Hivatalához. A felperes és az alperes e levélnek a BT/EE-vel és a nyilvánossággal szembeni bizalmas kezelése iránti közös kérelmet és közös nem bizalmas változatokat nyújtott be a Törvényszék Hivatalához.
- 67 Az eljárás szóbeli szakasza 2019. június 27-én fejeződött be.

IV. A felek kérelmei

- 68 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg megtámadott határozatot;
 - kötelezze a Bizottságot a költségek viselésére, ideértve bármely beavatkozó fél költségeit is.
- 69 A BT/EE és az Egyesült Királyság által támogatott Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - kötelezze a felperest a költségek viselésére.

V. A jogkérdésről

A. A jogi háttérrel

- 70 Az első jogalap első része keretében a felperes a Törvényszék által az összefonódások területén alkalmazott bírósági felülvizsgálat intenzitására, a 139/2004 rendelet elfogadását követően alkalmazandó jogi keretre, valamint a 139/2004 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének megfelelően a hatékony verseny jelentős akadályozásának bizonyítása során a Bizottságra háruló bizonyítási teherre és bizonyítási követelményekre vonatkozó érveket ad elő.
- 71 Mivel ezek az érvek a felek által előadott jogalapok és érvek összességének vizsgálata szempontjából relevánsak, az első jogalap ezen első részét a felperes többi jogalapjának és érvének vizsgálata előtt kell megvizsgálni. Egyébiránt a Törvényszék véleménye szerint hasznos továbbá felidézni néhány, az indokolási kötelezettségre vonatkozó elvet.

1. Az összefonódások területén végzett bírósági felülvizsgálat intenzitásáról

- 72 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszék Bíróság mellett történő létrehozásának és a kétfokú bíráskodás bevezetésének célja egyrészt az volt, hogy különösen az összetett tényállások alapos vizsgálatát igénylő keresetek tekintetében javítsa a jogalanyok bírósági védelmét, másrészt, hogy fenntartsa a bírósági felülvizsgálat minőségét, illetve eredményességét az európai uniós jogrenden belül azáltal, hogy lehetővé teszi a Bíróság számára, hogy tevékenységét alapvető feladatára, vagyis az uniós jog értelmezése és alkalmazása során a jog tiszteletben tartásának biztosítására összpontosítsa (lásd ebben az értelemben: 1998. december 17-i Baustahlgewebe kontra Bizottság ítélet, C-185/95 P, EU:C:1998:608, 41. pont).
- 73 Az uniós bírósági rendszerben, amelyben a Törvényszék feladata a tényállás megállapítása és a jogvita anyagi jogi vizsgálatának lefolytatása, az EUMSZ 263. cikkben foglalt jogszerűségi vizsgálat a Bizottság által az 139/2004 rendelet alapján hozott határozatok valamennyi elemére kiterjed, amelyeket a Törvényszék mind jogi, mind pedig ténybeli szempontból alapos felülvizsgálatnak vet alá a felperesek által felhozott jogalapok fényében és az általuk bemutatott bizonyítékok összességére tekintettel.
- 74 A megsemmisítés iránti kereset különösen megfelelő eljárási keretet nyújt mind ténybeli, mind jogi kérdések alapos és kontradiktórius vizsgálatához többek között olyan összetett területeken, mint a versenyjog területe, amint ez az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságának létrehozásáról szóló, 1988. október 24-i 88/591/ESZAK, EGK, Euratom tanácsi határozat (HL 1988. L 319., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 1. kötet, 181. o.) harmadik preambulumbekkezdéséből kitűnik (lásd analógia útján: 2018. július 25-i Georgsmarienhütte és társai ítélet, C-135/16, EU:C:2018:582, 19. pont).
- 75 Mivel a megtámadott határozatot többek között a 139/2004 rendelet 8. cikke alapján fogadták el, és az olyan intézkedés, amely az említett rendelet 2. cikkét alkalmazza egy adott összefonódásra, a Törvényszéknek egy ilyen határozat jogszerűségi vizsgálatát a bejelentett összefonódás kapcsán a Bizottság által képviselt álláspont elemzésére kell korlátoznia, vagyis a felperes által felhozott jogalapokra és érvekre tekintettel azt a módot kell megvizsgálnia, ahogyan a jogszabályt a tényállásra alkalmazták, illetve döntenie kell a Bizottságnak a bejelentett összefonódás versenyre gyakorolt hatásaira vonatkozó álláspontja megalapozottságáról (lásd ebben az értelemben: 2002. június 6-i Airtours kontra Bizottság ítélet, T-342/99, EU:T:2002:146, 53. pont).
- 76 Márpedig, amint azt a Bíróság már több alkalommal megállapította, az uniós bíróságnak még a Bizottság által végzett összetett értékelések esetén sem csupán a hivatkozott bizonyítékok tárgyi valóságosságát, megbízhatóságát és koherenciáját kell vizsgálnia, hanem azt is ellenőriznie kell, hogy e bizonyítékok képezik-e az adott összetett helyzet értékeléséhez figyelembe veendő összes releváns adatot, valamint hogy alátámasztják-e a belőlük levont következtetéseket (2005. február 15-i Bizottság kontra Tetra Laval ítélet, C-12/03 P, EU:C:2005:87, 39. pont; lásd továbbá: 2019. március 26-i Bizottság kontra Olaszország ítélet, C-621/16 P, EU:C:2019:251, 104. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

2. A 139/2004 rendelettel bevezetett módosítás terjedelméről

- 77 A felperes azt állítja, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott határozatban olyan alacsony beavatkozási küszöböt határozott meg, amely a lényegétől fosztja meg a hatékony verseny jelentős akadályozásának követelményét. A Bizottság által a jelen esetben alkalmazott, a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló tanácsi rendelet szerint a horizontális összefonódások értékeléséről szóló saját iránymutatásán (HL 2004. C 31., 5. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 3. kötet, 10. o.; a továbbiakban: iránymutatás) alapuló jogi kritérium lehetővé teszi számára, hogy egy oligopol piacon bármely horizontális összefonódást megakadályozzon.

- 78 Keresetlevelében a felperes kérte, hogy a Törvényszék tisztázza a „hatékony verseny jelentős akadályozása” fennállásának bizonyítására abban az esetben alkalmazandó kritériumokat, ha valamely oligopol piacon nem áll fenn sem erőfölény, sem a felek közötti egyeztetés.
- 79 A felperes szerint a 139/2004 rendelet 2. cikke (3) bekezdése szövegének módosítása, amelynek célja az volt, hogy e bekezdés kiterjedjen az oligopol piacokon fennálló nem egyeztetett hatásokra, nem csökkentette az összefonódások esetén a Bizottság számára irányadó beavatkozási küszöböt.
- 80 A Bizottság előadja, hogy noha a 139/2004 rendelet (25) preambulumbekkezdése nem teszi lehetővé a piac oligopolisztikus szerkezete alapján a hatékony verseny jelentős akadályozása fennállásának vélelmezését, ugyanakkor jelzi – még ha ebből a jelen ügyben semmilyen következtetést nem lehet levonni, és nem is vont le –, hogy az ilyen piacszerkezet alapján az oligopóliumok különös figyelmet érdemelnek.
- 81 A Törvényszék e tekintetben emlékeztet arra, hogy az azóta a 139/2004 rendelettel felváltott, a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló, 1989. december 21-i 4064/89/EGK tanácsi rendelet (HL 1989. L 395., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 31. o.; helyesbítés: magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 4. kötet, 137. o.) rögzítette azt az elvet, amely szerint azt a közösségi léptékű összefonódást, amely olyan erőfölényt hoz létre vagy erősít meg, amelynek következményeként jelentősen akadályozódna a hatékony verseny a közös piacon vagy annak egy jelentős részén, a belső piaccal összeegyeztethetetlennek kell nyilvánítani, amit a 139/2004 rendelet (24) preambulumbekkezdése megerősít.
- 82 A 139/2004 rendelet (26) preambulumbekkezdése rögzíti, hogy a hatékony verseny jelentős akadályozása rendszerint erőfölény létrehozása vagy megerősítése következtében jön létre, és kimondja, hogy „[a]z európai bíróságok ítéleteiből és a Bizottságnak a 4064/89 [...] [rendelet] alapján hozott határozataiból kirajzolódó útmutatásra tekintettel, fenntartva ugyanakkor az összhangot a versenysérelemnek azokkal a kritériumaival, amelyeket a Bizottság és a Közösség bíróságai alkalmaztak akkor, amikor az összefonódás[nak] a közös piaccal való összeegyeztethetőségét vizsgálták, e rendelet ennek megfelelően állapítja meg azt az elvet, hogy a közösségi léptékű összefonódást, amely a hatékony versenyt jelentősen akadályozná a közös piacon vagy annak egy jelentős részén, különösen erőfölény létrehozásával vagy megerősítésével, a közös piaccal összeegyeztethetetlennek kell nyilvánítani”.
- 83 Ezenfelül a 139/2004 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése, amely a 4064/89 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének a helyébe lépett, immár úgy rendelkezik, hogy azt az összefonódást, amely különösen erőfölény létrehozása vagy megerősítése következményeként a belső piacon vagy annak egy jelentős részén a hatékony versenyt jelentősen akadályozná, a belső piaccal összeegyeztethetetlennek kell nyilvánítani.
- 84 Ebből fakadóan az erőfölény létrejöttének vagy megerősítésének a 139/2004 rendelet szerinti bemutatása egyes esetekben bizonyítéka lehet a hatékony verseny jelentős korlátozásának. Ez a megállapítás azonban egyáltalán nem jelenti azt, hogy a második feltétel jogilag azonos az elsővel, hanem pusztán azt, hogy valamely adott piac egy és ugyanazon tényszerű elemzéséből következhet mindkét kritérium megvalósulása (lásd ebben az értelemben: 2005. szeptember 21-i EDP kontra Bizottság ítélet, T-87/05, EU:T:2005:333, 49. pont).
- 85 Az uniós bíróság a mai napig nem értelmezte kifejezetten a 4064/89 rendeletet vagy a 139/2004 rendeletet az oligopol piacon nem egyeztetett hatásokhoz vezető összefonódások belső piaccal való összeegyeztethetőségét illetően.
- 86 A 139/2004 rendelet előkészítő anyagaiból, valamint 2. cikke (3) bekezdésének szövegéből (lásd főképp a „különösen” határozószót) következik, hogy ezt a rendelkezést a következő három célkitűzés elérése érdekében fogadták el.

- 87 Elsősorban tartalmi szempontból ki kívánták terjeszteni az ellenőrzés hatókörét azáltal, hogy lehetővé teszik a Bizottság számára, hogy az oligopol piacok különleges összefüggésében a hatékony versenyt jelentősen akadályozó ügyleteket még akkor is megvizsgálja, ha ezek az ügyletek az érintett vállalkozások számára nem teszik lehetővé egyedi vagy kollektív erőfölény létrehozását vagy megerősítését.
- 88 Másodsorban, a 139/2004 rendelet 2. cikkének (3) bekezdésével meg kívánták őrizni, sőt meg kívánták erősíteni az erőfölény fogalmát azon szerep elismerése révén, amelyet e fogalom az Unióban az uniós bíróság által értelmezett versenyjoggal kialakított rendszerben játszik, és amely abban áll, hogy lehetővé teszi a hatóságoknak, hogy – egy, a vállalkozás szabadsága jellemezte helyzetben – beavatkozzanak, amennyiben olyan ügylettekkel szembesülnek, amelyek megvalósulásuk esetén lehetővé tennék egy vagy több piaci szereplő számára a versenyfeltételek meghatározását és az érintett piacon fennálló verseny teljes mértékben vagy részben történő megszüntetését anélkül, hogy tartanának a versenytársak és a fogyasztók reakciójától.
- 89 Harmadsorban e rendelkezés célja az volt, hogy növelje a jogbiztonságot, és átláthatóbbá és előre láthatóbbá tegye az összefonódások Bizottság általi elemzését.
- 90 Ezen elemek figyelembevételére érdekében a 139/2004 rendelet 2. cikkének (3) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy e rendelkezés lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy bizonyos körülmények között oligopol piacokon megtiltsa az olyan összefonódásokat, amelyek, noha nem vezetnek egyedi vagy kollektív erőfölény létrehozásához vagy megerősítéséhez, alkalmasak arra, hogy a piacon a versenyfeltételeket az ilyen erőfölényhez hasonló mértékben befolyásolják azáltal, hogy az összefonódással létrejövő jogalanynak olyan piaci erőt biztosítanak, amely lehetővé teszi számára, hogy ő maga határozza meg a verseny paramétereit, és különösen, hogy az árakat megállapítsa és ne elfogadja.
- 91 Mivel azonban az uniós jogalkotó nem pontosította a 139/2004 rendelet hatálya ilyen kiterjesztésének feltételeit és korlátait, e rendeletet a célkitűzéseire tekintettel kell értelmezni.
- 92 Az EUSZ 3. cikk (3) bekezdése rögzíti, hogy az Unió egy belső piacot hoz létre, amely a Lisszaboni Szerződéshez csatolt és az EUSZ 51. cikk értelmében a Szerződésekkel azonos jogi kötéserővel bíró, a belső piacról és a versenyről szóló 27. jegyzőkönyv (HL 2010. C 83., 309. o.) szerint olyan rendszert foglal magában, amely biztosítja azt, hogy a verseny ne torzuljon.
- 93 Ekképpen a 139/2004 rendelet, ugyanúgy, mint az EUMSZ 101. és EUMSZ 102. cikk, azon versenyszabályok közé tartozik, amelyek – az EUMSZ 3. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említettekhez hasonlóan – szükségesek az említett belső piac működéséhez. E szabályok célja ugyanis éppen az, hogy megakadályozzák a versenynek a közérdek, az egyéni vállalkozások és a fogyasztók kárára történő torzulását, és ily módon hozzájáruljanak az Unión belüli jóléthez (lásd analógia útján: 2011. február 17-i TeliaSonera Sverige ítélet, C-52/09, EU:C:2011:83, 20–22. pont; 2018. december 12-i Servier és társai kontra Bizottság ítélet, T-691/14, fellebbezés alatt, EU:T:2018:922, 238. pont).
- 94 Közelebbről, az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a 139/2004 rendelet azt kívánja biztosítani, hogy a vállalkozások átszervezései ne okozzanak maradandó károkat a versenyben. A 139/2004 rendelet (5), (6) és (8) preambulumbekkezdése szerint az uniós jognak tartalmaznia kell az olyan összefonódásokra alkalmazandó rendelkezéseket, amelyek jelentősen akadályozhatják a hatékony versenyt a belső piacon vagy annak egy jelentős részén, és amelyek lehetővé teszik valamennyi összefonódás hatékony, az Unión belüli verseny szerkezetére kifejtett hatása tekintetében történő ellenőrzését (2017. szeptember 7-i Austria Asphalt ítélet, C-248/16, EU:C:2017:643, 21. pont; 2018. május 31-i Ernst & Young ítélet, C-633/16, EU:C:2018:371, 41. pont).

- 95 Konkrétabban meg kell állapítani, hogy a 139/2004 rendelet (25) preambulumbekkezdése jelzi, hogy „adott körülmények között, azok az összefonódások, amelyek az összefonódó felek által korábban egymással szemben támasztott versenyképesszerek [helyesen: erős versenyképesszerek] megszüntetését vonják maguk után, és amelyek egyúttal csökkentik a verseny fennmaradó versenytársakra nehezedő nyomását, még az oligopólium tagjai közötti egyeztetés valószínűségének hiányában is a verseny [helyesen: hatékony verseny] jelentős akadályozásához vezethetnek”.
- 96 Ily módon a 139/2004 rendelet 2. cikkének (3) bekezdését e rendelet (25) preambulumbekkezdésére tekintettel kell értelmezni, amely két együttes feltételt ír elő ahhoz, hogy egy adott összefonódásból eredő nem egyeztetett hatások bizonyos körülmények között a hatékony verseny jelentős akadályozásához vezethessenek: az összefonódásnak egyrészt „az összefonódó felek által korábban egymással szemben támasztott erős versenyképesszerek megszüntetését” kell maga után vonnia, és másrészt „csökkent[enie kell] a verseny fennmaradó versenytársakra nehezedő nyomását”.
- 97 Ebből következik, hogy a csupán a verseny többi versenytársra nehezedő nyomásának csökkenésében álló hatás főszabály szerint a nem egyeztetett hatásokon alapuló kárelmélet keretében önmagában nem elegendő a hatékony verseny jelentős akadályozásának bizonyításához.
- 98 Különösen e megfontolásokra tekintettel kell pontosítani, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban a „nem egyeztetett hatások”, a „verseny szorossága”, a „verseny más versenytársakra gyakorolt nyomásának csökkentése” és a „jelentős versenytényező” fogalmaira támaszkodott, amelyek nem a 139/2004 rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében szerepelnek, hanem csupán a rendelet (25) preambulumbekkezdésében és az iránymutatásban.
- 99 E tekintetben az ítélkezési gyakorlatból következik, hogy a Bizottság kötve van a saját maga által az összefonódások ellenőrzése területén elfogadott iránymutatásokhoz és közleményekhez, amennyiben ezek nem térnek el a Szerződés és a 139/2004 rendelet szabályaitól (lásd: 2013. június 7-i Spar Österreichische Warenhandels kontra Bizottság ítélet, T-405/08, nem tették közzé, EU:T:2013:306, 58. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 100 Egyébiránt, noha a Bizottság által a korábbi határozataiban követett gyakorlat vagy az iránymutatás tartalma hasznos viszonyítási pontot képezhet, és a jelen ügyben vitathatatlanul fontos, ezek önmagukban nem vezérelhetik a Törvényszék elemzését. A Bizottság iránymutatásai ugyanis, éppúgy, mint a korábbi gyakorlata, semmiképp nem kötheti az uniós bíróságot, amelyek az EUSZ 19. cikk értelmében az uniós jog értelmezésére kizárólagos hatáskörrel rendelkeznek, különösen, mivel ezek az iránymutatások pusztán azt a módot rögzítik, ahogyan a Bizottság mint közigazgatási hatóság a vonatkozó jogszabályokat értelmezi, és uniós versenyhatóságként eljárva – többek között gazdasági szempontból – a 139/2004 rendeletet alkalmazza (lásd ebben az értelemben: 2002. március 7-i Olaszország kontra Bizottság ítélet, C-310/99, EU:C:2002:143, 52. pont; 2015. október 1-jei Electrabel és Dunamenti Erőmű kontra Bizottság ítélet, C-357/14 P, EU:C:2015:642, 68. pont; 2017. december 13-i Crédit mutuel Arkéa kontra EKB ítélet, T-712/15, EU:T:2017:900, 75. pont).
- 101 E megfontolások azonban nem járnak azzal a következménnyel, hogy a Törvényszék az uniós jog értelmezésére irányuló feladata során ne tehetné a magáévá a Bizottság határozathozatali gyakorlatában vagy iránymutatásaiban szereplő orientációt, illetve gazdasági vagy jogi értékeléseket.
- 102 Amint azt a Bizottság az iránymutatásnak a nem egyeztetett hatásokra vonatkozó 24. pontjában hangsúlyozza, valamely összefonódás lényegesen akadályozhatja a hatékony versenyt egy adott piacon az egy vagy több eladót befolyásoló fontos versenyképesszerek kiiktatásával, aminek következtében ezeknek megnő a piaci erejük. Az összefonódás legközvetlenebb hatása az, hogy megszünteti a versenyt az összefonódásban részt vevő vállalkozások között. Például ha az összefonódás előtt az egyik összefonódásban részt vevő vállalkozás megemelte volna árait, értékesítésének egy részét elvesztette volna a másik vállalkozással szemben. Az összefonódás ezt az adott kényszert iktatja ki.

- 103 Az ugyanazon a piacon működő, az összefonódásban részt nem vevő vállalkozások is hasznot húzhatnak az összefonódásból eredő versenyképesség csökkenéséből, mivel az összefonódásban részt vevő vállalkozások árnövelése a kereslet egy részét áttérítheti a versenytárs vállalkozásokhoz, amelyek ezután nyereségesnek találhatják saját áraik emelését. Az ilyen versenyképességek csökkenése lényeges áremelésekhez vezethet az érintett piacon.
- 104 Amint azt a Bizottság az iránymutatás arra az esetre vonatkozó 28. pontjában, amikor az összefonódásban részt vevő vállalkozások „közeli versenytársak”, kiemeli, az a tény, hogy az összefonódásban részt vevő felek közötti versengés a piaci verseny jelentős forrása volt, ezen elemzés központi tényezőjét jelenti.
- 105 A 139/2004 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének ezen értelmezésére tekintettel kell egymást követően megvizsgálni a felperes első, harmadik és negyedik jogalapját, amelyek a Bizottság által a megtámadott határozatban kifejtett három kárelméletre vonatkoznak.

3. Az összefonódások területén fennálló bizonyítási teherről és bizonyítási szintről

- 106 A feleket a tárgyalásra figyelemmel és a tárgyalás során felszólították arra, hogy foglaljanak állást az összefonódások területén és a jelen ügyben a bizonyítási teher megoszlásáról és a Törvényszék előtti bizonyítási követelményről.
- 107 A Törvényszék emlékeztet arra, hogy ahhoz, hogy valamely összefonódást a belső piaccal összeegyeztethetetlennek lehessen nyilvánítani, a Bizottságnak a 139/2004 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése értelmében azt kell bizonyítania, hogy a bejelentett összefonódás megvalósítása különösen az erőfölény létrehozása vagy megerősítése következményeként a belső piacon vagy annak jelentős részén a hatékony versenyt jelentősen akadályozná (2010. július 6-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, T-342/07, EU:T:2010:280, 26. pont).
- 108 Az összefonódás-ellenőrzési eljárások keretében emlékeztetni kell arra, hogy az ezzel kapcsolatban szükséges, jövőre vonatkozó elemzés annak vizsgálatából áll, hogy az összefonódás mennyiben módosíthatja az érintett piacokon a versenyhelyzetet és a verseny szerkezetét meghatározó tényezőket. Az e típusú elemzés különböző okozati összefüggések mérlegelését teszi szükségessé annak eldöntése végett, hogy melyek bekövetkeztek a legvalószínűbb (lásd ebben az értelemben: 2019. január 16-i Bizottság kontra United Parcel Service ítélet, C-265/17 P, EU:C:2019:23, 32. pont).
- 109 Amint azt a felperes helytállóan hangsúlyozta, a valamely oligopol piacon mutatózó nem egyeztetett hatások fennállásának bizonyításakor alkalmazandó bizonyítási követelmény nem különbözik lényegesen az egyeztetett hatások bizonyításakor alkalmazandó követelménytől. Ha ez nem így lenne, fennállna annak kockázata, hogy a Bizottság a tényállást oly módon minősítené, hogy arra a Törvényszék előtt a legkedvezőbb bizonyítási rendszer vonatkozzon.
- 110 Emlékeztetni kell arra, hogy a hatékony verseny jelentős akadályozásának alátámasztása érdekében valamely összefonódással kapcsolatban előadott egy vagy több kárelméletben rejlő összetettség olyan tényezőnek minősül, amelyet figyelembe kell venni ezen összefonódás különböző következményei elfogadhatóságának értékelésekor annak meghatározása végett, hogy melyeknek a legnagyobb a valószínűsége, az ilyen összetettség azonban önmagában nincs hatással a megkövetelt bizonyítási szintre (lásd ebben az értelemben: 2008. július 10-i Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ítélet, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 51. pont).
- 111 Mindazonáltal, minél inkább a jövőre vonatkozó az elemzés, és minél inkább nehezen érzékelhetőek, kétségesek és nehezen megállapíthatóak az okozati összefüggések, annál inkább fontos a Bizottság által az összefonódást a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat szükségességének alátámasztására előadott bizonyítékok minősége (lásd ebben az értelemben: 2005. február 15-i

Bizottság kontra Tetra Laval ítélet, C-12/03 P, EU:C:2005:87, 44. pont). Másként fogalmazva, minél összetettebb vagy bizonytalanabb a hatékony verseny jelentős akadályozásának alátámasztására valamely összefonódással kapcsolatban előadott kérelmélet, vagy minél inkább nehezen megállapítható okozati összefüggésen alapul, annál inkább szigorú követelményeket kell támasztania az uniós bíróságnak a Bizottság által e tekintetben benyújtott bizonyítékok konkrét vizsgálata során.

- 112 Az ítélezési gyakorlatból az is kitűnik, hogy az összefonódások ellenőrzése esetén szükséges jövőre vonatkozó elemzést nagy figyelemmel kell végezni, mivel nem a múlt eseményeinek vizsgálatáról van szó, amelyek kapcsán gyakran számos bizonyíték áll rendelkezésre, amelyek lehetővé teszik az okok megértését, sem pedig a jelen eseményeiről, hanem olyan események előrejelzéséről, amelyek a jövőben több-kevesebb valószínűséggel bekövetkeznek, amennyiben nem szűnnek a tervezett összefonódást tiltó vagy annak feltételeit meghatározó határozat (lásd ebben az értelemben: 2005. február 15-i Bizottság kontra Tetra Laval ítélet, C-12/03 P, EU:C:2005:87, 42. pont).
- 113 Ez az elemzés első lépésben azon jövőbeni magatartás értékelését követeli meg, amelyet a Bizottság állítása szerint az összefonódást követően az összefonódással létrejött vállalkozás és a többi piaci szereplő követni fog (lásd ebben az értelemben: 2005. december 14-i General Electric kontra Bizottság ítélet, T-210/01, EU:T:2005:456, 464. pont), a szóban forgó összefonódásnak betudható azon gazdasági változás értékelésén keresztül, amelynek a legnagyobb a valószínűsége (lásd ebben az értelemben: 2008. július 10-i Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ítélet, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 51. pont).
- 114 A Törvényszék egyébiránt emlékeztet arra, hogy az állandó ítélezési gyakorlat szerint a Bizottság kizárólag akkor nyilváníthat valamely összefonódást a belső piaccal összeegyeztethetetlennek, ha a hatékony verseny jelentős akadályozása az összefonódás közvetlen és azonnali következménye. A létrejövő jogalany jövőbeni döntéseiből eredő ilyen akadály akkor tekinthető az összefonódás közvetlen és azonnali következményének, ha e jövőbeni magatartást a piac jellemzőinek és szerkezetének az összefonódás általi átrendezése tette lehetővé és gazdaságilag észszerűvé (lásd: 2013. december 11-i Cisco Systems és Messagenet kontra Bizottság ítélet, T-79/12, EU:T:2013:635, 118. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 115 Ezt az értékelést második lépésként kiegészíti annak – a referenciapiac jövőbeni fejleményeire irányuló elemzés révén történő – értékelése, hogy e jövőbeni magatartás valószínűleg olyan helyzethez fog-e vezetni, amelyben a szóban forgó piacon a hatékony versenyt jelentősen akadályozzák (lásd ebben az értelemben: 2002. június 6-i Airtours kontra Bizottság ítélet, T-342/99, EU:T:2002:146, 59. pont).
- 116 A Bizottságnak tehát a szóban forgó összefonódásnak betudható azon gazdasági változásra tekintettel, amelynek a legnagyobb a valószínűsége, kell bizonyítania egy ezt követő szakaszban, hogy az említett összefonódás az érintett piacon a hatékony versenyt valószínűleg jelentősen akadályozná (lásd ebben az értelemben: 2005. december 14-i General Electric kontra Bizottság ítélet, T-210/01, EU:T:2005:456, 364. pont).
- 117 Mivel a Bizottság által elvégzendő elemzés második szakasza egy hipotéziseken alapuló értékelés eredménye, nem lehet azt igényelni, hogy bizonyítsák, hogy az ezen értékeléssel összefüggésben elfogadott forgatókönyvek és kérelméletek elkerülhetetlenül meg fognak valósulni. E forgatókönyveknek és kérelméleteknek ugyanakkor valamennyi releváns tényező elemzése alapján kellő mértékben realistának és hihetőnek kell lenniük, tehát nem lehetnek pusztán elméleti szempontból elképzelhetőek.
- 118 A hatékony verseny – bizonyítékok és valószínűsítő körülmények együtteséből következően fennálló és több kérelméleten alapuló – jelentős akadályozásának elemzése keretében a Bizottságnak elegendő bizonyítékkal kell szolgálnia ahhoz, hogy az összefonódást követő jelentős akadályok fennállását komoly valószínűséggel bizonyítsa. Így a jelen esetben alkalmazandó bizonyítási követelmény következképpen szigorúbb annál a követelménynél, amely szerint a hatékony verseny jelentős

akadályozása a „valószínűségek mérlegelése” alapján „valószínűbb, mint az ellenkezője”, amint azt a Bizottság állítja. Ezzel szemben kevésbé szigorú, mint az „észszerű kétség hiányán” alapuló követelmény (lásd ebben az értelemben: Tizzano főtanácsnok Bizottság kontra Tetra Laval ügyre vonatkozó indítványa, C-12/03 P, EU:C:2004:318, 72–77. pont; Jääskinen főtanácsnok Franciaország kontra Bizottság ügyre vonatkozó indítványa, C-559/12 P, EU:C:2013:766, 34. és 35. pont; lásd *a contrario*: Kokott főtanácsnok Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ügyre vonatkozó indítványa, C-413/06 P, EU:C:2007:790, 209–211. pont).

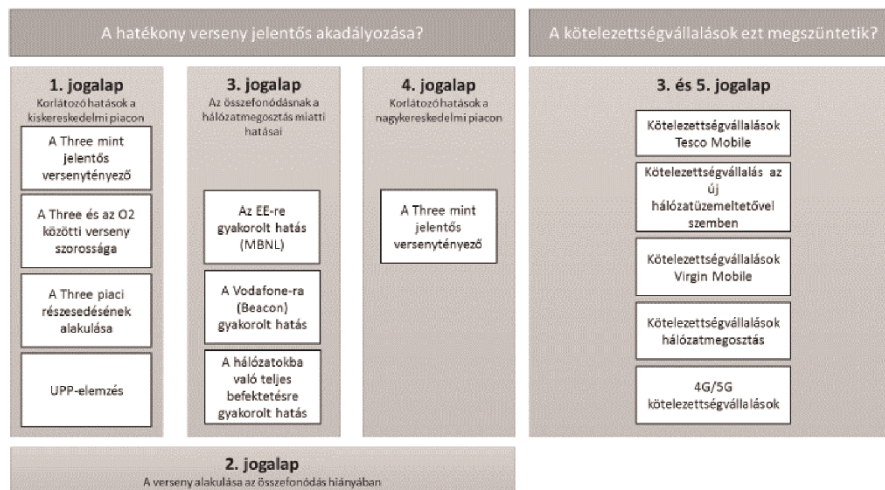
- 119 E megfontolásokra tekintettel kell megvizsgálni a felperes által a kereset alátámasztására előadott érveket, és különösen a Bizottság által kifejtett három kérelméletet.

4. Az indokolásról

- 120 A Törvényszék megjegyzi, hogy a Bizottság – annak érdekében, hogy a lényeges és a járulékos megfontolások között különbséget tegyen – a 139/2004 rendelet alapján hozott határozatok indokolásában nem köteles állást foglalni az előtte hivatkozott valamennyi tényezővel és érvel kapcsolatban, beleértve az elvégzendő értékelés szempontjából egyértelműen másodlagosakat is.
- 121 Világos és tömör módon ismertetnie kell viszont azon döntő tényeket, valamint jogi és gazdasági megfontolásokat, továbbá jogalapokat és bizonyítékokat, amelyek alapvető jelentőséggel bírnak valamely összefonódás tárgyában hozott határozat rendszerében. Továbbá az indokolásnak logikusnak kell lennie, különösen nem mutathat belső ellentmondást (lásd ebben az értelemben: 2008. július 10-i Bertelsmann és Sony Corporation of America kontra Impala ítélet, C-413/06 P, EU:C:2008:392, 169. pont).
- 122 Ezenkívül az állandó ítélkezési gyakorlatból az is kitűnik, hogy az Európai Unió Bíróságának alapokmánya 36. cikkének első mondata és 53. cikkének első bekezdése alapján a Törvényszékre háruló indokolási kötelezettség alapján ez utóbbi nem köteles olyan magyarázatot adni, amely egyenként és kimerítően sorra veszi a felek által előadott összes jogalapot és érvet (lásd: 2011. július 21-i Evropaiki Dynamiki kontra EMSA ítélet, C-252/10 P, nem tették közzé, EU:C:2011:512, 46. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 123 Az uniós bíróság ugyanis gazdaságossági okokból és a megfelelő igazságszolgáltatás elvének tiszteletben tartása mellett anélkül is dönthet a keresetekről, hogy a felek által előterjesztett összes jogalapról és érvről feltétlenül határoznia kellene.

B. A jogalapok és a kereset szerkezetének összefoglalása

- 124 Keresetében a felperes öt jogalapra hivatkozik. Egymás után vitatja a megtámadott határozatban kifejtett három kérelméletet, valamint a Bizottság azon következtetéseit, amelyek az ezen intézmény által felvetett aggályok eloszlata érdekében a felperes által tett kötelezettségvállalásokra vonatkoznak.
- 125 Az első és a negyedik jogalap a Bizottság által kifejtett első és harmadik, a Three és az O2 között a kiskereskedelmi piacon (első jogalap), illetve a nagykereskedelmi piacon (negyedik jogalap) fennálló verseny megszüntetésével kapcsolatos kérelméletre vonatkozik. A második jogalap a kontrafaktuális forgatókönyv Bizottság általi értékelésére vonatkozik, amely a kis- és a nagykereskedelmi piac értékelésének alapjául szolgált. A harmadik jogalap a kiskereskedelmi piacot érintő, a hálózatmegosztással kapcsolatos második kérelméletre, valamint a hálózatmegosztással kapcsolatos kötelezettségvállalásokra vonatkozik. Az ötödik jogalap a többi kötelezettségvállalásra vonatkozik.
- 126 A megtámadott határozat és a keresetlevél szerkezete közötti összefüggést a felperes által készített alábbi ábra szemlélteti.

- 127 Első lépésben tehát a felperes első, harmadik és negyedik, a Bizottság által kifejtett három kérelméltre vonatkozó jogalapját kell egymást követően megvizsgálni, majd második lépésben a második és az ötödik jogalapot.

C. A kiskereskedelmi piacon mutatózó nem egyeztetett hatásokra vonatkozó, első kérelméletről

1. A megtámadott határozat összefoglalása

- 128 Az első kérelmélet keretében a Bizottság a Three és az O2 által gyakorolt erős versenyképesszere, a köztük fennálló verseny szorosságára, piaci részesedésükre és az összefonódással létrejövő jogalany áremelési motiváltságára, valamint versenytársai versenyképességére támaszkodott, amikor a megtámadott határozat (1226) preambulumbekkezdésében azt a következtetést vonta le, hogy az összefonódás „alkalmas arra, hogy a kiskereskedelmi piacon nem egyeztetett versenyellenes hatásokkal járjon”.
- 129 A Bizottság megjegyzi különösen, hogy az egyesült királysági mobilhálózat-üzemeltetők közül csak a Three és az O2 piaci részesedése emelkedett folyamatosan az elmúlt években (a megtámadott határozat (330)–(406) preambulumbekkezdése), valamint hogy szoros versenyben álltak egymással és a többi mobilhálózat-üzemeltetővel (a megtámadott határozat (407)–(463) preambulumbekkezdése).
- 130 A megtámadott határozat (468)–(681) preambulumbekkezdésében a Bizottság úgy véli, hogy a Three az összefonódás előtt az iránymutatás 37. pontja értelmében vett „jelentős versenytényező” volt, vagy mindenesetre erős versenyképesszert fejtett ki. A Three volt ugyanis a legagresszívabb és leginnovatívabb piaci szereplő, amely közvetlen értékesítési csatornán a legversenyképesebb árakat alkalmazta, és külön díjak felszámítása nélkül kínálta a 4G szolgáltatást, ami arra kényszerítette versenytársait, hogy felhagyjanak a 4G-t magasabb áron kínáló értékesítési stratégiájukkal.
- 131 A megtámadott határozat (682)–(776) preambulumbekkezdésében a Bizottság úgy véli, hogy az ügylet hiányában a Three valószínűleg továbbra is erős versenyképesszert gyakorolna, mivel pénzügyi helyzete szilárd, és – amint azt a Bizottság a megtámadott határozat szerves részét képező C. mellékletben kifejti – nem valószínű, hogy kapacitáskorlátokba ütközne.
- 132 Hasonlóképpen, a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az O2 az ügylet előtt erős versenyképesszert gyakorolt, és az ügylet hiányában valószínűleg továbbra is ezt tenné (a megtámadott határozat (778)–(872) preambulumbekkezdése).

- 133 Az ügylet megszüntetné azt a versenynyomást, amelyet a Three és az O2 egyrészt egymásra, másrészt pedig más mobilhálózat-üzemeltetőkre gyakorol, amelynek következtében a kiskereskedelmi piacon a verseny jelentősen gyengülne. Valószínűnek tűnik különösen az, hogy az összefonódással létrejövő jogalany árat emelne (a megtámadott határozat (873)–(906) preambulumbekzdése).
- 134 A Bizottság ugyanezt a következtetést vonja le a verseny kiskereskedelmi piacon történő megszűnésének az árakra gyakorolt valószínűsíthető hatásaira vonatkozó mennyiségi értékelésből (a megtámadott határozat (1191)–(1225) preambulumbekzdése), amely részletesen az említett határozat szerves részét képező A. mellékletben kerül kifejtésre.
- 135 A Bizottság szerint az ügylet valószínűleg kedvezőtlen hatást gyakorolna a többi mobilhálózat-üzemeltető versenyképességére. Az ügylet ugyanis megzavarná a meglévő hálózatmegosztási megállapodások jó működését. A Bizottság úgy véli továbbá, hogy a BT/EE és a Vodafone – múltját, illetve jelenlegi stratégiáját és pozicionálását tekintve – valószínűleg követné az összefonódással létrejövő jogalanyt az áremelésben (a megtámadott határozat (907)–(960) preambulumbekzdése).
- 136 Ami a nem mobilhálózat-üzemeltetőket illeti, a versenyképességük és az innovációra való képességük korlátozott lenne (a megtámadott határozat (961)–(1148) preambulumbekzdése).

2. Az első jogalapnak és az első kérelmélet alátámasztására előadott főbb bizonyítékoknak az összefoglalása

- 137 Első jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozatban a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el és lényeges eljárási szabályokat sértett meg először is a „jelentős versenytényező” kritériumának értelmezése és Three-re való alkalmazása során (második rész), másodszor a verseny szorosságát illetően (harmadik rész) és harmadszor a piaci részesedések vizsgálatát illetően (negyedik rész).
- 138 Ezenkívül a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el és elferdítette a bizonyítékokat az összefonódás árakra gyakorolt mennyiségi hatásainak értékelése (ötödik rész), valamint az új jogalany összefonódást követő ösztönzéseinek értékelése (hatodik rész) során. Végül a Bizottság ezeket a különböző tényezőket nem vizsgálta átfogóan (hetedik rész).
- 139 A tárgyaláson a Bizottság pontosította, hogy az első kérelmélet lényegében a következő három bizonyítékon alapul: azon a körülményen, hogy a Three jelentős versenytényezőnek minősül, a Three és az O2 közötti verseny szorosságán, és az összefonódás árakra gyakorolt hatásainak mennyiségi elemzésén.
- 140 A Törvényszék véleménye szerint ezért első lépésként célszerű mindenekelőtt a piaci részesedésekre vonatkozó negyedik részt és a Three jelentős versenytényezőnek minősülésére vonatkozó második részt megvizsgálni, amelyek részben átfedik egymást, majd a verseny szorosságának értékelésére vonatkozó harmadik részt és az összefonódás árakra gyakorolt mennyiségi hatásaira vonatkozó ötödik részt. Második lépésként adott esetben az említett jogalap hatodik és hetedik részét kell majd megvizsgálni.

a) A piaci részesedések elemzéséről

- 141 Az első jogalap negyedik része keretében a felperes azt állítja, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el és tévesen alkalmazta a jogot, amikor megállapította egyrészt, hogy az ügylet követően az új jogalany rendelkezne a legnagyobb piaci részesedéssel, és másrészt, hogy ezt a helyzetet az erős versenykényszer csökkenésére utaló jelnek kell tekinteni.

- 142 A felperes előadja először is, hogy az új jogalany piaci részesedése jóval 50% alatt maradt volna, másodsor, hogy a Bizottság a piaci részesedések értékelése során nem vett figyelembe más tényezőket, például a Three és az O2 versenytársainak piaci erejét, és harmadsor, hogy nem vette figyelembe az O2 Tesco Mobile-ban fennálló részesedése – felperes által a Bizottsághoz benyújtott kötelezettségvállalások keretében javasolt – elidegenítésének hatásait.
- 143 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.
- 144 Előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint az érintett piac megfelelő meghatározása szükséges és előzetes feltétel valamely összefonódás versenyre gyakorolt hatásának értékeléséhez (1998. március 31-i Franciaország és társai kontra Bizottság ítélet, C-68/94 és C-30/95, EU:C:1998:148, 143. pont; 2013. június 7-i Spar Österreichische Warenhandels kontra Bizottság ítélet, T-405/08, nem tették közzé, EU:T:2013:306, 116. pont).
- 145 Az érintett piacok meghatározása ugyanis az összefonódások ellenőrzésének lényeges szakasza, mivel először is lehetővé teszi azon terület meghatározását, amelyen a vállalkozások egymással versenyben állnak, és másodsor, lehetővé teszi e vállalkozások piaci erejének értékelését.
- 146 Az összefonódás által érintett termékpiac meghatározásánál a teljes gazdasági összefüggésrendszert figyelembe kell venni annak érdekében, hogy értékelni lehessen a szóban forgó vállalkozás vagy vállalkozások tényleges gazdasági erejét, ezért először meg kell határozni azokat a termékeket, amelyek nem helyettesíthetők más termékekkel, azonban kellőképpen felcserélhetők a vállalkozás saját termékeivel, nem csupán sajátos jellemzőik, hanem a versenyfeltételek, valamint a piaci kereslet és kínálat szerkezete szempontjából is (2002. június 6-i Airtours kontra Bizottság ítélet, T-342/99, EU:T:2002:146, 20. pont).
- 147 Mivel ugyanis a hatékony verseny jelentős akadályozása általában erőfölény létrehozásának vagy megerősítésének következménye, a piaci részesedések csak akkor szolgálhatnak a versenyjogi aggályokra utaló valószínűsítő körülményként, amennyiben a piacot, amelyen e részesedések fennállnak, előzetesen pontosan meghatározták. Ugyanez a helyzet a Herfindahl-Hirschmann index (amelyet a piaci koncentráció szintjének mérésére használnak, a továbbiakban: HHI) esetében, amelyre a Bizottság a megtámadott határozat (398)–(405) preambulumbekzdésében hivatkozik.
- 148 A jelen ügyben a Törvényszék megállapítja, hogy a felperes nem vitatja, hogy az összefonódás egy már eleve erősen koncentrált piacon az oligopol piac megerősödéséhez vezetne. Olyan piacról van szó ugyanis, amelyen négy – vagy az összefonódás megvalósulása esetén három – szereplő osztozik a piac 90%-án. Az ügylet lehetővé tette volna az összefonódással létrejövő, a Three-t és az O2-t magában foglaló jogalany számára, hogy a kiskereskedelmi piac [30 és 40% közötti] részét képviselje, és így a – [30 és 40% közötti], illetve [20 és 30% közötti] piaci részesedéssel rendelkező – BT/EE-t és Vodafone-t megelőzve a fő piaci szereplővé váljon.
- 149 Márpedig, noha egy ilyen, többé-kevésbé hasonló – és a hallgatólagos összejátszás megkönnyítésére alkalmas szimmetrikus hatásokhoz vezető – piaci részesedéseken alapuló elemzés lehetővé teszi a koncentráció oligopol piacon történő megerősödésének megállapítását, nem teheti lehetővé annak megállapítását, hogy e koncentráció a versenyben maradandó károkat okozna, amelyek egy, a nem egyeztetett hatásokon alapuló kérelmélet keretében önmagukban a hatékony verseny jelentős akadályozásának minősülhetnek.
- 150 Egy ilyen érvelés a gyakorlatban azt jelentené, hogy a Bizottságnak megengednénk, hogy egy oligopol piacon minden horizontális összefonódást megtiltson, mivel az összefonódásban részt vevő felek által egyrészt egymásra, másrészt a többi versenytársra gyakorolt erős versenykényszer megszűnésére vonatkozó, a 139/2004 rendelet (25) preambulumbekzdésének alkalmazásán alapuló kritériumok fogalmilag teljesülnének.

- 151 Ezért jelzi a Bizottság – helyesen –, hogy a megtámadott határozat (330)–(406) preambulumbekkezdésében vizsgált piaci részesedések csupán az összefonódásban részt vevő felek verseny szempontjából fennálló jelentőségére utaló „első jelzésként” szolgálnak (lásd a megtámadott határozat (330) és (406) preambulumbekkezdését, valamint 271. lábjegyzetét). A megtámadott határozat (406) preambulumbekkezdésében a Bizottság jelzi, hogy „a felek érintett piacon, valamint az azt alkotó szegmensekben fennálló részesedésének mérete és alakulása a Three és az O2 által gyakorolt erős versenykényszerre utaló első jelzésként szolgál”.
- 152 A felperes által előadottakkal ellentétben a Bizottság tehát azt a körülményt, hogy az új jogalany rendelkezne a legnagyobb piaci részesedéssel, nem tekintette az erős versenykényszer csökkenésére utaló jelnek, hanem úgy ítélte meg, hogy a Three és az O2 piaci részesedésének mértéke és alakulása az előbbieket által gyakorolt erős versenykényszerre utaló első jelzésként szolgál, amely versenykényszer az összefonódás megszüntetné.
- 153 Egyébiránt a piaci részesedések elemzése nem mutat mást, mint azt, hogy az ügylet még inkább koncentrálna egy, az Egyesült Királyságban fennálló, korlátozott mobil távközlési oligopóliumot, anélkül azonban, hogy valamely egyedi vagy kollektív erőfölény létrehozásából vagy megerősítéséből esetlegesen eredő hatásokkal összehasonlítható versenyellenes hatásokhoz vezetne.
- 154 Következésképpen az első jogalap negyedik részét el kell utasítani.

b) A Three „jelentős versenytényezőnek” minősítéséről

- 155 A megtámadott határozat szerint a Bizottság által annak megállapításakor figyelembe vett egyik tényezőt, hogy az összefonódás nem egyeztetett hatásokhoz vezetne, az jelenti, hogy „a Three a [...] kiskereskedelmi piacon az iránymutatás 37. pontja értelmében vett jelentős versenytényezőnek minősül, illetve e piacon mindenestre erős versenykényszerrel fejt ki, amelyet az ügylet megvalósulásának hiányában valószínűleg továbbra is kifejtene” (a megtámadott határozat (777) preambulumbekkezdése).
- 156 Az első jogalap második, a Three jelentős versenytényezőnek minősítésével kapcsolatos hibákra vonatkozó részével a felperes három kifogásra hivatkozik, amelyek a jelentős versenytényező fogalmának elferdítésére, a Three által a kiskereskedelmi piacon gyakorolt versenykényszer mértékére, valamint az erős versenykényszer fogalmának elferdítésére vonatkoznak, és amelyek bármelyike a felperes szerint elegendő ahhoz, hogy a megtámadott határozat megsemmisítéséhez vezessen.

1) A „jelentős versenytényező” fogalmának elferdítéséről

- 157 A felperes szerint a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor úgy tekintette, hogy annak megállapításához, hogy egy vállalkozás jelentős versenytényezőnek minősül, elegendő az, hogy e vállalkozás „folyamatos és tartós módon hozzájárul a versenyfolyamathoz”, mivel a „jelentős versenytényező” fogalmának ezen értelmezése nem tesz különbséget az oligopol piacon jelen lévő minden egyes versenytársnak a versenyfolyamathoz való hozzájárulása, és az iránymutatás 37. és 38. pontja értelmében vett jelentős versenytényező által játszott sajátos szerep között.
- 158 A felperes szerint téves jogalkalmazást valósít meg a Bizottságnak a megtámadott határozat (326) preambulumbekkezdésében, valamint az ellenkérelemben szereplő azon állítása, amely szerint egy „jelentős versenytényezőnek” a versenyre gyakorolt hatást illetően nem kell szükségképpen különböznie versenytársaitól, mivel ez az álláspont lehetővé tenné a Bizottság számára, hogy egy oligopol piacon minden vállalkozást jelentős versenytényezőnek minősítsen, ami az oligopol piacokon a horizontális összefonódások *de facto* megtiltásához vezetne, és sértené a jogbiztonság elvét.

- 159 A „jelentős versenytényező” fogalma Bizottság általi alkalmazásának módja ezenkívül összeegyeztethetetlen azzal, ahogy az Egyesült Királyság és az Egyesült Államok versenyhatóságai e fogalmat alkalmazzák, valamint azzal, ahogy e fogalmat a 139/2004 rendelet előkészítő anyagaiban, a korábbi határozatokban és az iránymutatásban kialakították.
- 160 A Bizottság azt válaszolja, hogy az iránymutatás 37. pontjából kitűnik, hogy – a felperes állításával ellentétben – ahhoz, hogy egy vállalkozás jelentős versenytényezőnek minősüljön, nem szükséges, hogy versenytársaitól a versenyre gyakorolt hatását illetően eltérjen, csupán az, hogy nagyobb hatása legyen a versenyfolyamatra, mint amit piaci részesedése sugallana.
- 161 Nyilvánvalóan megalapozatlan a felperes azon állítása, amely szerint a Bizottság nem tesz különbséget az oligopol piacon jelen lévő minden egyes versenytársnak a versenyfolyamathoz való hozzájárulása és a jelentős versenytényező által játszott sajátos szerep között, mivel a Bizottság az O2-t nem minősítette jelentős versenytényezőnek, amint az a megtámadott határozat (872) preambulumbekzdéséből kitűnik. Ezenfelül előfordulhat, hogy egy oligopólium tagja – egy viszonylag defenzív megközelítés miatt – korlátozott befolyással van a versenyre.
- 162 Végül nem releváns és megalapozatlan a felperes azon állítása, amely szerint a Bizottság megközelítése összeegyeztethetetlen többek között az Egyesült Királyság és az Egyesült Államok versenyhatóságainak megközelítésével. Így az iránymutatás szándékosan eltér az amerikai megfelelőjétől. Ráadásul – amint az a megtámadott határozat (483) preambulumbekzdéséből kitűnik – az Egyesült Királyság verseny- és piacfelügyeleti hatósága támogatta a Bizottságnak a Three által gyakorolt versenykényszerrel kapcsolatos következtetéseit.
- 163 A Törvényszék megállapítja, hogy – amint azt a fenti 100. és 101. pontban felidézte – noha a Bizottság iránymutatásai, éppúgy mint a korábbi határozathozatali gyakorlata, nem kötheti az uniós bíróságot, a Törvényszék adott esetben magáévá teheti a Bizottság határozathozatali gyakorlatában vagy ezen iránymutatásokban szereplő orientációt, illetve gazdasági vagy jogi értékeléseket.
- 164 Ezenkívül a Törvényszék emlékeztet arra, hogy bizonyos ügyekben (lásd: COMP/M.6203 – Western Digital Ireland/Viviti Technologies ügy [2011], COMP/M.6497 – Hutchison 3G Austria/Orange Austria ügy [2012], COMP/M.7018 – Telefónica Deutschland/E-Plus ügy [2014] [a továbbiakban: német ügy], COMP/M.6992 – Hutchison 3G UK/Telefonica Ireland ügy [2014] [a továbbiakban: ír ügy], COMP/M.7421 – Orange/Jazztel ügy [2015], COMP/M.7637 – Liberty Global/BASE Belgium ügy [2016], COMP/M.7758 – Hutchinson 3G Italy/Wind/JV ügy [2016]) a Bizottság az összefonódásban részt vevő felek egyikét vagy mindkét felet „jelentős versenytényezőnek” minősítette, amennyiben e feleknek az összefonódás következtében való kiiktatása más tényezőkkel (a piacra lépés akadályai, a piaci koncentráció mértéke, áremelkedés, az összefonódásban részt vevő felek közötti verseny szorossága stb.) együtt alkalmas volt arra, hogy a hatékony verseny jelentős akadályozásához vezessen, ugyanakkor az összefonódást bizonyos feltételek mellett engedélyezte.
- 165 Ami a felperes azon érvét illeti, amely szerint az, ahogy a Bizottság a „jelentős versenytényező” fogalmát alkalmazta, összeegyeztethetetlen a korábbi határozataival, megjegyzendő, hogy a Bizottság által a megtámadott határozatban képviselt álláspont összhangban áll a német ügyben (a (120)–(122) preambulumbekzdés; lásd a fenti 164. pontot), a COMP/M.7421 – Orange/Jazztel ügyben (2015) (a (245) preambulumbekzdés) és a COMP/M.6497 – Hutchison 3G Austria/Orange Austria ügyben (2012) (a (265) és (283) preambulumbekzdés) kifejtett álláspontjával.
- 166 Ezenkívül a Bizottság a COMP/M.5650 – T-Mobile/Orange ügyben (2010) többek között azt vizsgálta, hogy az ezen összefonódásban részt vevő felek egyike az egyesült királysági mobil távközlési piacon „különösen jelentős versenytársnak” tekinthető-e, amely „különösen jelentős korlátozást” gyakorol e piac többi szereplőjére. E határozatban a Bizottság a bruttó új ügyfélszerzés elemzése alapján megállapította, hogy a 3UK „öntörvényű piaci szereplőnek” tekinthető, mivel több ügyfelet „vesz el” az

Orange-tól és a T-Mobile-tól, mint amit piaci részesedése sugallana. A Bizottság e határozatban egyébiránt úgy ítélte meg, hogy a 3UK piacvezető volt az árakat és a szolgáltatásokkal kapcsolatos innovációt illetően.

- 167 A kifogásközlés 380. pontjában a Bizottság megállapította, hogy ahhoz, hogy egy vállalkozás jelentős versenytényezőnek minősüljön, nem szükséges, hogy e vállalkozás „öntörvényű” piaci szereplő legyen. Pontosabban, a Bizottság úgy vélte, hogy egy ilyen vállalkozásnak lényegesen és következetesen hozzá kell járulnia a piaci versenyfolyamathoz olyan paraméterek alapján, mint az ár, a minőség, a választék és az innováció. Egy nemrég piacra lépett és a piacon feltételezhetően jelentős versenynyomást kifejtő vállalkozást érintő összefonódás a Bizottság szerint csak egy példája az olyan helyzeteknek, amelyekben jelentős nem egyeztetett versenyellenes hatások következhetnek be.
- 168 A Törvényszék emlékeztet arra, hogy amint az a megtámadott határozat (318) preambulumbekzdéséből kitűnik, a felperes a közigazgatási eljárás során már előadta, hogy ahhoz, hogy egy vállalkozást „jelentős versenytényezőnek” lehessen minősíteni, e vállalkozásnak a versenyre gyakorolt hatását illetően különböznie kell a versenytársaitól a tekintetben, hogy egyedülálló szerepet játszik a piacon, amely lehetővé teszi számára, hogy a piaci részesedéséhez képest erős és aránytalan kényszert gyakoroljon a többi piaci szereplőre, ami elengedhetetlen a hatékony verseny megőrzéséhez.
- 169 A megtámadott határozat (326) preambulumbekzdésében a Bizottság válaszolt erre az érvre, amikor úgy ítélte meg, hogy a „jelentős versenytényezőnek” a versenyre gyakorolt hatást illetően nem kell szükségképpen különböznie a versenytársaitól. A Bizottság szerint az a körülmény, hogy korábbi határozathozatali gyakorlatában úgy ítélte meg, hogy bizonyos vállalkozások egyedülállóak voltak a piacon tanúsított „agresszivitásukat” illetően, és az e piacon való jelenlétüket – jelentős versenytényezőként – minden más versenytársnál gyorsabban növelték, nem jelenti azt, hogy a „jelentős versenytényező” fogalmának egyetlen meghatározása lenne.
- 170 Ezzel szemben a Bizottság ellenkérelmében elismerte, hogy egy „jelentős versenytényezőnek” jelentősebb szerepe kell, hogy legyen, mint amit piaci részesedése sugallana, különösen agresszív versenyt kell folytatnia, és a többi piaci szereplőt arra kell kényszerítenie, hogy e magatartást kövessék.
- 171 A megtámadott határozatból kitűnik, hogy a „jelentős versenytényező” kiiktatását illetően a Bizottság azt az álláspontot képviseli, hogy a versenynyomás pusztá csökkenése, amely különösen egy olyan vállalkozás eltűnéséből következne, amely jelentősebb szerepet játszik, mint amit piaci részesedése sugallana, önmagában elegendő a hatékony verseny jelentős akadályozásának bizonyítására.
- 172 Márpedig a „jelentős versenytényező” fogalmának a megtámadott határozatban kialakított ilyen értelmezése – amennyiben e fogalmat önálló jogi kritériumnak kellene tekinteni – a 139/2004 rendelet (25) preambulumbekzdésében szereplő „erős versenykényszer” fogalmát kiegészítő és ahhoz képest alternatív fogalmat vezetne be. Ez a hatékony verseny jelentős akadályozásának bizonyításához szükséges bizonyítási küszöböt attól függően csökkentené, hogy a Bizottság valamely összefonódás előre látható hatásait „nem egyeztetett hatásoknak” vagy „egyeztetett hatásoknak” minősíti-e.
- 173 A Bizottság által a megtámadott határozatban követett megközelítés ugyanis a gyakorlatban három fogalom összekeverését jelenti, tudniillik a 139/2004 rendelet 2. cikkének (3) bekezdésében említett jogi kritériumot alkotó „hatékony verseny jelentős akadályozása” fogalmának, az ugyanezen rendelet (25) preambulumbekzdésében említett „erős versenykényszer megszüntetése” fogalmának, valamint a megtámadott határozatban használt és az iránymutatáson alapuló „jelentős versenytényező” kiiktatása fogalmának összekeverését. A Bizottság azzal, hogy összekeveri e fogalmakat, jelentősen kiterjeszti a 139/2004 rendelet 2. cikke (3) bekezdésének hatályát, mivel egy jelentős versenytényező teljes kiiktatása valamely erős versenykényszer megszüntetésével lenne egyenértékű, amely pedig igazolná a hatékony verseny jelentős akadályozása fennállásának megállapítását.

- 174 Ebből következik, hogy a Bizottság a megtámadott határozat (326) preambulumbekkezdésében tévesen alkalmazta a jogot és mérlegelési hibát követett el, amikor megállapította, hogy egy „jelentős versenytényezőnek” a versenyre gyakorolt hatást illetően nem kell szükségképpen különböznie a versenytársaitól, mivel ez az álláspont lehetővé tenné számára, hogy egy oligopol piacon versenynyomást gyakorló bármely vállalkozást „jelentős versenytényezőnek” minősítsen.
- 175 Amint azt a felperes helytállóan hangsúlyozta, ez a Bizottság számára lehetővé tenné, hogy az ilyen piacokon pusztán e körülmény alapján tiltson meg horizontális összefonódásokat, és sértene a jogbiztonság elvét, mivel a Bizottság így a csupán a többi versenytársra gyakorolt versenynyomás csökkenésén alapuló kárelmélet javára eltekinthetne az összefonódásban részt vevő felek által egymásra gyakorolt erős versenykényszer esetleges megszűnésének elemzésétől.
- 176 A „jelentős versenytényező” fogalmának elferdítésére vonatkozó kifogás tehát megalapozott.

2) A Three által a kiskereskedelmi piacon kifejtett versenykényszer mértékéről

- 177 A Bizottságnak a megtámadott határozatban szereplő azon következtetése, amely szerint a Three „jelentős versenytényezőnek” minősül, vagy mindenesetre erős versenykényszert gyakorol e piacon, a következő elemeken alapul: először a piaci részesedését meghaladó bruttó új ügyfélszerzésen (a (481) preambulumbekkezdés), másodszor a piaci részesedése és ügyfélköre alakulásán (a (475)–(480) preambulumbekkezdés), harmadszor az árpolitikáján (az (578)–(633) preambulumbekkezdés), negyedszer az innovációhoz és a versenyhez való hozzájárulásán (a (485)–(577) preambulumbekkezdés), és ötödször a hálózata minőségén, az ügyfeleinek nyújtott szolgáltatáson és az ügyfelei hűségén (a (653)–(680) preambulumbekkezdés).
- 178 A felperes szerint az első négy tényező Bizottság általi értékelése nyilvánvaló mérlegelési hibákat tartalmaz.

i) A bruttó új ügyfélszerzésről

- 179 Azon következtetés levonásához, hogy a Three „jelentős versenytényezőnek” minősül, vagy mindenesetre a kiskereskedelmi piacon erős versenykényszert gyakorol, a Bizottság többek között arra a körülményre támaszkodott, hogy a Three bruttó új ügyfélszerzése meghaladja a piaci részesedését (a megtámadott határozat (481)–(484) preambulumbekkezdése).
- 180 A felperes szerint a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor a megtámadott határozat (397) preambulumbekkezdésében megállapította, hogy a Three bruttó új ügyfélszerzése (vagyis a megszerzett új ügyfelek aránya) „az első jele annak, hogy a Three a kiskereskedelmi piacon erősebb versenykényszert gyakorol, mint amit a piaci részesedése sugallana”, jöllehet a Three [10 és 20% közötti] bruttó új ügyfélszerzési aránya (attól függően, hogy a Three vagy a Bizottság számításait használjuk) egyrészt abszolút értéken kifejezetten alacsony, és másrészt összehasonlítható az ügyfeleinek [10 és 20% közötti] arányával, sőt, alacsonyabb annál.
- 181 A jelen ügyben a Bizottság a megtámadott határozat (388) preambulumbekkezdésében jelzi, hogy számításai szerint a Three bruttó új ügyfélszerzési aránya magasabb a piaci részesedésénél.
- 182 Ugyanakkor a Bizottság az ellenkérelem 65. és 74. pontjában elismeri, hogy a piaci részesedések és a bruttó új ügyfélszerzési arány Bizottság általi rekonstrukciója szerint a Three 2014-re és 2015 első félévére vonatkozó bruttó új ügyfélszerzési aránya csak kismértékben magasabb az ugyanezen időszakokra vonatkozó piaci részesedésénél. Másként fogalmazva, nincs jelentős különbség a Three bruttó új ügyfélszerzési aránya és piaci részesedése között.

- 183 E tekintetben megjegyzendő, hogy a Three bruttó új ügyfélszerzési aránya nem azt mutatja, hogy a Three a versenyben jelentősebb szerepet játszana, mint amit a piaci részesedése sugallana. A Bizottság számára legkedvezőbb feltevés alapján, amely szerint a vállalkozás tartós növekedést tapasztalt, a tevékenységére jellemző bruttó új ügyfélszerzés [10 és 20% közötti] mértéket tesz ki. Márpedig e mérték egyrésről kifejezetten alacsony a megtámadott határozat (335) és (343) preambulumbekzdésében leírt piaci részesedésekhez képest. Másrésről az ilyen mértékű ügyfélszerzést a Bizottság által az M.3916 – T-Mobile Austria/Tele.ring ügyben (2006), a COMP/M.6497 – Hutchison 3G Austria/Orange Austria ügyben (2012), valamint a német és az ír ügyben (lásd a fenti 164. pontot) követett korábbi határozathozatali gyakorlatában „jelentős versenytényezőnek” minősített vállalkozások új ügyfélszerzési adataihoz képest kifejezetten korlátozottnak kell tekinteni.
- 184 A Törvényszék által a tárgyaláson arra vonatkozóan feltett kérdésre válaszolva, hogy a hatékony verseny jelentős akadályozása fennállásának bizonyítékaként milyen jelentőséget kell tulajdonítani a piaci részesedést [0 és 5% közötti] mértékben meghaladó bruttó új ügyfélszerzésnek, a Bizottság csupán azt állította, hogy ez az ügyfélszerzés a megtámadott határozatban levont következtetéseit alátámasztó, számos tényezőre kiterjedő átfogó értékelés keretében csupán egy valószínűsítő körülményt jelentett a sok közül.
- 185 A Bizottság többek között azt állította, hogy az a körülmény, hogy egy, a Three-hez hasonló piaci szereplő még a saját piaci részesedéséhez képest is korlátozott mértékű bruttó új ügyfélszerzési aránnyal rendelkezik, még mindig elegendő ahhoz, hogy azt „jelentős versenytényezővé” tegye, ha figyelembe vesszük azt, hogy e piaci szereplő az érintett piacon folyamatosan fejlődött. A Bizottság szerint ugyanis az, hogy a Three bruttó új ügyfélszerzési aránya a megtámadott határozat elfogadását megelőző években erőteljes növekedést mutatott, elegendő támpontot jelent annak megállapításához, hogy a Three a kiskereskedelmi piacon versenynyomást gyakorló versenytárs.
- 186 Mindazonáltal megjegyzendő, hogy a megtámadott határozat (335) és (343) preambulumbekzdésében leírt piaci részesedésekhez képest egy olyan mértékű bruttó új ügyfélszerzés, amely – a Bizottság álláspontjának legkedvezőbb esetben – a legtartósabb növekedésnek megfelelő mértékben körülbelül [10 és 20% közötti] szinten számszerűsíthető, kifejezetten alacsonynak tűnik, és nem hasonlítható össze a Bizottság által az M.3916 – T-Mobile Austria/Tele.ring ügyben (2006), a COMP/M.6497 – Hutchison 3G Austria/Orange Austria ügyben (2012), valamint a német és az ír ügyben (lásd a fenti 164. pontot) követett korábbi határozathozatali gyakorlatában „jelentős versenytényezőnek” minősített vállalkozások új ügyfélszerzési adataival.
- 187 Ezenfelül a felperes az eljárás írásbeli szakaszában és a tárgyaláson azt állította, és ezt a Bizottság nem vitatta, hogy a Bizottság által olyan összefonódások keretében, amelyek a mobil távközlési ágazatban a versenytársak számát négyről háromra csökkentették, szintén „jelentős versenytényezőnek” minősített más vállalkozások bruttó új ügyfélszerzési aránya 21 és 50% között volt, ami a Three esetében nyilvánvalóan nem áll fenn.
- 188 Ebből következik, hogy a Three bruttó új ügyfélszerzése mindenesetre nem tette lehetővé a Bizottság számára azon következtetés levonását, hogy e piaci szereplő a nem egyeztetett hatásokon alapuló kárelmélet keretében „jelentős versenytényezőnek” minősül.
- 189 Ebből következik, hogy a Bizottság által a megtámadott határozat (397) preambulumbekzdésében levont azon következtetés, amely szerint a Three bruttó új ügyfélszerzése „az első jele annak, hogy a Three a kiskereskedelmi piacon erősebb versenykényszert gyakorol, mint amit a piaci részesedése sugallana”, mérlegelési hibát tartalmaz.
- 190 A lényegében a Three bruttó új ügyfélszerzését érintő mérlegelési hibára vonatkozó érvelés tehát megalapozott.

ii) A Three ügyfelei számának növekedéséről

- 191 A felperes szerint a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor a megtámadott határozat (474) preambulumbekzdésében megállapította, hogy a Three piaci részesedésének alakulása azt mutatja, hogy a Three „jelentős versenytényező”. A megtámadott határozat (335), (343), (475) és (477) preambulumbekzdésében bemutatott adatok ugyanis azt bizonyítják, hogy a Three rendkívül lassú növekedést tapasztalt.
- 192 A Bizottság azt állítja, hogy a Three-nek az ügyfelek száma és az árbevétel tekintetében fennálló piaci részesedése folyamatosan növekszik. A Three mint szolgáltató 2013 és 2014 közötti évi 1%-os növekedését egy olyan piac összefüggésében kell tekinteni, ahol az O2 kivételével egyetlen más szereplő sem tudott ilyen növekedési ütemet elérni, amint azt a megtámadott határozat (343) és (346) preambulumbekzdése mutatja. Ráadásul a felperes állításával ellentétben 2010 és 2014 között a piacon a Three ügyfélköre folyamatosan *[bizalmas]*¹ volt, és a Three, az O2 és a Vodafone ügyfeleinek teljes száma *[bizalmas]*-kal nőtt, a BT/EE ügyfeleinek teljes száma pedig közel *[bizalmas]*-kal csökkent (a megtámadott határozat (477) preambulumbekzdése).
- 193 A Törvényszék megállapítja, hogy a megtámadott határozat (335), (343), (346) és (477) preambulumbekzdésében bemutatott adatok azt látszanak mutatni, hogy a Three a versenytársaiét meghaladó mértékű növekedést tapasztalt. E tekintetben a Bizottság azt állította, hogy a Törvényszék a 2005. december 14-i General Electric kontra Bizottság ítéletben (T-210/01, EU:T:2005:456) kimondta, hogy a piaci részesedések folyamatos növekedése meggyőző tényezőt jelent a valamely piaci szereplő által kifejtett versenynyomást illetően.
- 194 Megjegyzendő, hogy a piaci részesedés több egymást követő év alatti növekedése valóban a versenyerőre utaló valószínűsítő körülményt jelent. Különbséget kell azonban tenni a jelen ügy és a Törvényszék által a 2005. december 14-i General Electric kontra Bizottság ítéletben (T-210/01, EU:T:2005:456) levont következtetések között, mivel ez utóbbi ügyben a felperes a repülőgép-hajtóművek vitathatatlanul vezető szállítója volt, és a piacon a legnagyobb növekedési ütemet produkálta, így erőfölényben volt.
- 195 Ez az érvelés ugyanis a jelen esetben nem alkalmazható, mivel a jelen ügy nem erőfölényben levő vállalkozásra vonatkozik, amely a piaci erejét erősítette volna meg. Egy oligopol piacon a legkisebb mobilhálózat-üzemeltető, vagyis a Three – amelyet a Bizottság a múltban (COMP/M.5650 – T-Mobile/Orange ügy), valamint a jelen ügyben megküldött kifogásközlésben „öntörvényű” piaci szereplőnek minősített – bruttó új ügyfélszerzési arányának több egymást követő évben történő pusztán növekedése önmagában nem jelent elegendő valószínűsítő körülményt, amely alapján e piaci szereplő piaci erejét vagy az összefonódásban részt vevő felek által egymásra gyakorolt erős versenykényszer megszűnését meg lehetne állapítani.
- 196 A Törvényszék egyébiránt megállapítja, hogy – amint azt a felperes a keresetlevelében és a tárgyaláson előadta – a megtámadott határozat 19. és 20. ábrájából kitűnik, hogy a Three piaci részesedése 2012 és 2014 között [5 és 10% között] stagnált, illetve stabilizálódott, mind az előfizetők számát, mind a bevételt illetően. Ezen ábrák szerint a Three az elmúlt években az előfizetők számát illetően enyhe növekedést tapasztalt.
- 197 Ennélfogva a Bizottságnak a megtámadott határozat (474) preambulumbekzdésében szereplő következtetése, amely szerint a Three piaci részesedésének alakulása azt mutatja, hogy a Three „jelentős versenytényező”, szintén mérlegelési hibát tartalmaz.

¹ Kitakart bizalmas adatok.

198 A lényegében a Three ügyfelei számának növekedését érintő mérlegelési hibára vonatkozó érvelés tehát megalapozott.

iii) A Three árpolitikájáról

199 A felperes azt állítja, hogy a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor a megtámadott határozat (578) és (579) preambulumbekzdésében az „árak minőségi és mennyisége elemzése” alapján megállapította, hogy „a Three az áraival folyamatosan erős versenykényszert gyakorolt a piacra”.

200 A felperes elemzései ugyanis azt mutatják, hogy a Three kismértékben alacsonyabb árakat alkalmazott, mint más mobilhálózat-üzemeltetők a közvetlen értékesítési csatornákon, azonban jelentősen magasabb árakat, mint más mobilhálózat-üzemeltetők a közvetett értékesítési csatornákon, valamint a virtuális mobilhálózat-üzemeltetők.

201 Ami az árak Bizottság által elvégzett minőségi elemzését illeti, az figyelmen kívül hagyja a közvetett értékesítési csatornákat, és a virtuális mobilhálózat-üzemeltetők értékesítéseinek rendkívül korlátozott értékelését tartalmazza.

202 A Bizottság az árakra vonatkozó saját minőségi elemzését illetően azt állítja, hogy a megtámadott határozat (1032)–(1079) preambulumbekzdésében kifejezetten figyelembe vette a virtuális mobilhálózat-üzemeltetők és a közvetett forgalmazók árazási pozícióját, valamint az ügylet által az árakra gyakorolt valószínű hatások ellensúlyozására való korlátozott képességüket.

203 Ezenkívül a felperesnek a megtámadott határozat (604) preambulumbekzdésében kifejtett mennyiségi elemzése megerősíti, hogy 2014. október és 2016. február között a közvetlen értékesítési csatornán a Three volt a legolcsóbb mobilhálózat-üzemeltető.

204 Ami az árak Bizottság által elvégzett, a megtámadott határozat (580)–(602) preambulumbekzdésében kifejtett minőségi elemzését illeti, abból kitűnik, hogy a többi mobilhálózat-üzemeltetővel összevetve bizonyos számú szerződés esetén a Three kínálta a piacon a legversenyképesebb árakat, más szerződések esetén pedig árai a piacon a legversenyképesebbek között voltak.

205 A felperes szerint a kifogásközlésre adott válaszában szereplő minőségi és mennyiségi elemzések, csakúgy mint a Hutchison által készített tanulmányban szereplők, mind azt mutatják, hogy a Three árai középszínen, a más mobilhálózat-üzemeltetők által közvetlen értékesítési csatornákon kínált árak és a virtuális mobilhálózat-üzemeltetők által a közvetett értékesítési csatornákon kínált árak között helyezkedtek el.

206 Konkrétabban, a felek egy, 2014 és 2016 közötti 80 000 áron alapuló mennyiségi elemzése alapján az a következtetés vonható le, hogy a Three „középen” elhelyezkedő versenytárs volt, vagyis „kismértékben olcsóbb”, mint más mobilhálózat-üzemeltetők a közvetlen értékesítési csatornákon, azonban „jelentősen drágább”, mint más mobilhálózat-üzemeltetők a közvetett értékesítési csatornákon, valamint a virtuális mobilhálózat-üzemeltetők. A megtámadott határozat egyébiránt az alacsony árak meghatározását az agresszív árazási politikával azonosként kezeli, noha lehetséges, hogy az előbbi csupán gyengébb minőségű ajánlatot vagy alacsonyabb márkaértéket tükröz, és ennél fogva nincs jelentős hatással a versenyre.

207 A felperes szerint az adott időszak valamennyi piaci árának ezen átfogó elemzése azt mutatja, hogy a Three árképzési politikája összhangban állt a piaci árakkal. Ezzel szemben a megtámadott határozat szelektív, sőt anekdotikus árakra hivatkozik, bizonyos időpontokban fennálló bizonyos átalánydíjakkal összehasonlítva, anélkül hogy megmagyarázná e kiválasztás indokát.

- 208 E tekintetben a Bizottság előadja, hogy elemzése az Egyesült Királyságban legrepresentatívabb mobiltelefonokra vonatkozott. A Bizottság szerint, még ha a szolgáltatók által kínált díjsomagok között vannak is különbségek (az adatmennyiség, a lebeszélhető percek száma stb. tekintetében), és nem is mindig azonos feltételeket kínálnak, mégis összehasonlíthatóak.
- 209 A Törvényszék megállapítja, hogy a felperes állításával ellentétben a Bizottság a megtámadott határozat (584), (589), (590), (592)–(595) és (601) preambulumbekkezdésében figyelembe vette a nem mobilhálózat-üzemeltetők és a közvetett forgalmazók árait. Ily módon, noha a Bizottság a megtámadott határozatban figyelembe vette a virtuális mobilhálózat-üzemeltetők árait, rögzítette, hogy bizonyos árak, különösen a Tesco Mobile és a Virgin Mobile árai alacsonyabbak voltak a Three árainál.
- 210 Egyébiránt a Törvényszék megállapítja, hogy a COMP/M.5650 – T-Mobile/Orange ügyben a Bizottság úgy ítélte meg, hogy „az Egyesült Királyság kiskereskedelmi piacán jelentős szerepet játszanak a »virtuális« mobilhálózat-üzemeltetők. [...] A »virtuális« mobilhálózat-üzemeltetők nem csupán versenyeznek a részükre hálózatot biztosító üzemeltetőkkel az árak és az ügyfeleknek nyújtott szolgáltatások terén, de innovatív üzleti modellek bevezetése révén élénkítik is a versenyt”.
- 211 Márpedig a megtámadott határozat (969) és azt követő preambulumbekkezdéseiben a Bizottság megállapította, hogy a virtuális mobilhálózat-üzemeltetők abban az időpontban nem voltak képesek arra, hogy a mobilhálózat-üzemeltetők által a kiskereskedelmi piacon tanúsított versenymagatartást érdemlegesen korlátozzák.
- 212 Ebből azonban egyáltalán nem következik, hogy a Three árpolitikája révén erős versenynyomást gyakorolt.
- 213 Meg kell állapítani ugyanis – anélkül, hogy a Törvényszéknek e kérdésről állást kellene foglalnia –, hogy pusztán az a tény, hogy a Three díjsomagjai külön díjak nélkül magukban foglalják a 4G szolgáltatásokat, nem elegendő annak bizonyításához, hogy a Three különösen agresszív árpolitikát követett volna.
- 214 Hasonlóképpen, amint azt a felperes jogosan hangsúlyozza, pusztán az a tény, hogy a Three bizonyos piaci szegmensekben – de nem az összesben – olcsóbb, mindenesetre nem elegendő annak alátámasztására, hogy a Three „jelentős versenytényezőnek” minősül, mivel árpolitikájának alkalmasnak kell lennie arra, hogy a verseny dinamikáját jelentős módon megváltoztassa.
- 215 Márpedig a megtámadott határozat az (588)–(590) preambulumbekkezdésben annak kimondására szorítkozik, hogy a Three árai „a piacon a legolcsóbbak között”, és „az alacsony adatmennyiségű szegmensben a legolcsóbbak között” vannak. A Three e leírása messze nem bizonyítja, hogy az árpolitikája alkalmas lenne arra, hogy a piacon a verseny dinamikáját jelentős módon megváltoztassa.
- 216 A lényegében a Three árpolitikáját érintő mérlegelési hibára vonatkozó érvelés tehát megalapozott, mivel a Bizottság a jelen esetben nem bizonyította a jogilag megkövetelt módon és meggyőző bizonyítékok felhasználásával, hogy a Three az árak terén különösen agresszív versenyt folytatott volna, és a többi piaci szereplőt arra kényszerítette volna, hogy az áraihoz igazodjanak, vagy hogy az árpolitikája alkalmas lett volna arra, hogy – a „jelentős versenytényező” fogalmának a fenti 170. pontban felidézett, és egyébiránt maga a Bizottság által az ellenkérelmében részletezett meghatározásának megfelelően – a piacon a verseny dinamikáját jelentős módon megváltoztassa.

iv) A Three által a piacon történeti szempontból betöltött szerepről

- 217 A felperes szerint a megtámadott határozat (497)–(575) preambulumbekkezdésében bemutatott, a Three által a piacon történeti szempontból betöltött szerepre vonatkozó tények anekdotikus jellegűek, és nem teszik lehetővé a „jelentős versenytényezőnek” minősítés elfogadását. A felperes által benyújtott bizonyítékok azt mutatják, hogy a Three megtámadott határozatban hivatkozott kezdeményezései korlátozott hatással voltak a versenyre.
- 218 A Bizottság erre azt válaszolja, hogy a Three által a piacon történeti szempontból játszott szerep releváns, mivel azt mutatja, hogy a Three képes szembenézni a verseny kihívásaival, és lehetővé teszi a Three jövőbeli magatartásának előrevetítését (a megtámadott határozat (486) preambulumbekkezdése). A Three kezdeményezései következetesen hozzájárultak az éves növekedéséhez. Az ügy iratai között szereplő bizonyítékok azt mutatják, hogy a Three lényeges szerepet játszott a 4G szolgáltatás árának csökkenésében.
- 219 A Törvényszék emlékeztet arra, hogy a megtámadott határozatban a Bizottság bemutatta, hogy a Three – a kiskereskedelmi piacra utolsóként belépett piaci szereplő – hogyan változtatta meg az adathasználat korlátozását és az adatforgalom árának emelését illetően az ágazatban bevett szokásokat azzal, hogy elindította „One Plan” elnevezésű csomagját (lásd a (497)–(522) preambulumbekkezdést, és különösen az (515) és (522) preambulumbekkezdést), ingyenes nemzetközi roamingot kínált (az (523)–(538) preambulumbekkezdés), és külön díjak felszámítása nélkül kínálta a 4G szolgáltatást, ami arra kényszerítette a versenytársait, hogy felhagyjanak a 4G magasabb áron történő értékesítésére irányuló stratégiájukkal (az (539)–(572) preambulumbekkezdés, és különösen az (565) és (572) preambulumbekkezdés).
- 220 Mindazonáltal, amint azt a felperes hangsúlyozza, a Three azon üzleti kezdeményezései, amelyeket a Bizottság a megtámadott határozat (497)–(575) preambulumbekkezdésében e társaság erőteljesen versenyző magatartásának alátámasztása érdekében vizsgált, immár történeti jellegűek, mivel azokra lényegében a Three 2013 végi alapvető stratégiaváltása előtt került sor, amikor is a Three áttért az árversenyről a márka alapú versenyre.
- 221 Márpedig a Bizottság a kifogásközlésében először megerősíteni látszott korábbi minősítését, amely szerint a Three „öntörvényű” piaci szereplő az Egyesült Királyság mobil távközlési piacán.
- 222 A kifogásközlés 1258. és 1357. pontjában a Bizottság ugyanis megállapította, hogy az ügyletet követően a Three piacvezetővé válna, és csak kevéssé, sőt egyáltalán nem lenne arra ösztönözne, hogy bármely esetleges egyeztetést megzavarjon. Az ügyletet követően ily módon három, zavaró magatartást nem tanúsító vállalkozás lenne a piacon, ami a piacon egyeztetett hatásokhoz vezethetne, míg az egyeztetési kísérletek korábban a Three zavaró magatartása miatt meghiúsultak.
- 223 Mivel az egyeztetett hatásokon alapuló kérelméletet a Bizottság később elvetette, a Bizottságnak a megtámadott határozatban szereplő, a Three által a piacon történeti szempontból betöltött szerepre vonatkozó érvelése az első kérelmélet alátámasztására szolgáló bizonyítékok együttesének átfogó elemzésében anekdotikus bizonyító erővel rendelkezik.
- 224 Márpedig, noha a Bizottságnak a Three történeti szerepére vonatkozó érvelése mint olyan helytálló, amit a felperes önmagában véve nem is látszik vitatni, a Bizottság a megtámadott határozatban ugyanakkor nem bizonyította, hogy a Three e történeti szerepe reprezentatív az összefonódás bejelentésének időpontjában követett árpolitikájára nézve. A Bizottság erre vonatkozó érvelése arra látszik utalni, hogy egy olyan vállalkozás, amely történeti szempontból zavaró szerepet játszott, a jövőben szükségképpen ugyanilyen szerepet fog játszani, és nem repozicionálhatja magát a piacon azzal, hogy eltérő árpolitikát alkalmaz.

- 225 A lényegében a Three által a piacon történeti szempontból játszott szerep értékelését, és különösen annak a hatékony verseny jelentős akadályozásának bizonyítékaként fennálló bizonyító erejének értékelését érintő hibára vonatkozó érvelés tehát megalapozott.
- 226 A fentiek összességére tekintettel a Three által a kiskereskedelmi piacon gyakorolt versenykényszer mértékére vonatkozó kifogásnak helyt kell adni.

c) A verseny szorosságára vonatkozó értékelésről

- 227 Egy további tényező, amelyet a Bizottság azon következtetés levonásakor figyelembe vett, hogy az összefonódás nem egyeztetett hatásokhoz vezetne, az volt, hogy a Three és az O2 „a teljes kiskereskedelmi piacon közeli versenytársak” (a megtámadott határozat (463) preambulumbeközdése). Ez a következtetés a mobiltelefonszámok hordozhatóságára vonatkozó adatokon alapuló áttérési ráták, és egy, a Bizottság által készített tanulmányon alapuló áttérési ráták minőségi értékelésén alapul.
- 228 Az első jogalap harmadik részével a felperes lényegében azt állítja, hogy a Bizottság hibát követett el, amikor megállapította, hogy a kiskereskedelmi piacon mind a négy mobilhálózat-üzemeltető egymás közeli versenytársa (a megtámadott határozat (438) és (439) preambulumbeközdése), hogy nem vette figyelembe a harmadik felek ajánlataival fennálló nagymértékű helyettesíthetőséget, és tévesen állapította meg, hogy a Three és az O2 közeli versenytársak, mivel nem ők voltak egymás legközelebbi versenytársai. A Bizottságnak a verseny szorosságával kapcsolatos következtetése téves jogalkalmazást és nyilvánvaló mérlegelési hibát tartalmaz, mivel a Bizottság nem végezte el a felek közelsége mértékének értékelését.
- 229 A Bizottság elsősorban azt állítja, hogy elvégezte a felek közelségének relatív értékelését (a megtámadott határozat (323) preambulumbeközdésében felidézett elveknek megfelelően), és megállapította, hogy a piacvizsgálat számos résztvevője szerint a Three és az O2 volt egymás legközelebbi versenytársa (a megtámadott határozat (417) preambulumbeközdése). A felek belső dokumentumai (a megtámadott határozat (418), (430) és (438) preambulumbeközdése), az áttérési ráták (a megtámadott határozat (455) és (460) preambulumbeközdése) és a Bizottság által megrendelt tanulmány (a megtámadott határozat (461) preambulumbeközdése) azt mutatja, hogy a Three és az O2 szoros versenyben áll egymással.
- 230 A Bizottság ezenkívül azt állítja, hogy az ügy iratai között szereplő bizonyítékokból azt a következtetést vont le, hogy a négy mobilhálózat-üzemeltető a kiskereskedelmi piacon szoros versenyben áll egymással, ami ugyanakkor nem szükségképpen állapítható meg bármely négy szereplőből álló piac vagy bármely oligopol piac vonatkozásában.
- 231 A Bizottság másodszorban előadja, hogy noha a harmadik vállalkozásokkal való helyettesíthetőség mértéke befolyásolja ez utóbbiaknak az összefonódással létrejövő jogalany általi áremelésekre való reakcióját, nem érinti az összefonódásban részt vevő felek által egymásra gyakorolt erős versenykényszer megszűnését, amely egy oligopol piacon megvalósuló összefonódás legközvetlenebb hatása, és amely lehetővé teszi e hatás mérését.
- 232 Ráadásul, mivel nem szükséges, hogy az összefonódásban részt vevő felek egymás legközelebbi versenytársai legyenek (a megtámadott határozat (324) preambulumbeközdése), az a körülmény, hogy vannak más közeli, vagy akár azoknál közelebbi versenytársak, nem cáfolhatja a hatékony verseny jelentős akadályozásának fennállását. A harmadik vállalkozások termékeivel való helyettesíthetőségre vonatkozó bizonyítékok tehát másodlagosak az összefonódásban részt vevő felek termékei közötti helyettesíthetőségre vonatkozóakhoz képest.

- 233 Harmadsorban a Bizottság nem vitatja, hogy a mobiltelefonszámok hordozhatóságára vonatkozó adatokon alapuló áttérési ráták szerint [*bizalmas*]. Ugyanakkor ahhoz, hogy egy egyoldalú áremelés az összefonódással létrejövő jogalany számára nyereséges legyen, nem az a releváns, hogy az összefonódásban részt vevő felek termékei egymás legközelebbi helyettesítői legyenek (a megtámadott határozat (324) és (1193) preambulumbekzdése), hanem az, hogy e felek közeli versenytársak legyenek, és hogy versengésük a piaci verseny jelentős forrása legyen (a megtámadott határozat (463) preambulumbekzdése).
- 234 A Törvényszék megállapítja, hogy a „közeli versenytárs” fogalma nem szerepel a 139/2004 rendeletben, hanem csupán az iránymutatásban, amely tartalmaz egy „[a]z összefonódásban részt vevő vállalkozások közeli versenytársak” című részt.
- 235 Egyebekben a 139/2004 rendelet (25) preambulumbekzdésére tekintettel értelmezett 2. cikke (3) bekezdésének alkalmazhatósága az összefonódásban részt vevő felek által egymásra gyakorolt erős versenykényszer megszüntetését követeli meg, amely egy oligopol piacon megvalósuló összefonódás legközvetlenebb egyoldalú hatása, amint azt a Bizottság a Törvényszék előtt helytállóan hangsúlyozta.
- 236 E tekintetben a „verseny szorosságát” a Törvényszék a 2007. július 9-i Sun Chemical Group és társai kontra Bizottság ítéletben (T-282/06, EU:T:2007:203) és a 2010. július 6-i Ryanair kontra Bizottság ítéletben (T-342/07, EU:T:2010:280, 63. és azt követő pontok) már elfogadta gazdasági bizonyítékként.
- 237 A 2010. július 6-i Ryanair kontra Bizottság ítélet (T-342/07, EU:T:2010:280) a „legközelebbi versenytársak” fogalmának használatára, valamint arra a kérdésre vonatkozott, hogy a Bizottság ebből automatikusan levezetheti-e az összefonódásban részt vevő felek által egymásra gyakorolt erős versenykényszer fennállását, majd megszüntetését. Ezzel szemben a 2007. július 9-i Sun Chemical Group és társai kontra Bizottság ítéletben (T-282/06, EU:T:2007:203) a Törvényszék megállapította, hogy nem róható a Bizottság terhére, hogy a megtámadott határozatban nem foglalkozott az összefonódásban részt vevő felek közötti verseny szorosságával.
- 238 Az iránymutatás 28. pontja szerint a verseny szorosságát a felek termékei közötti helyettesíthetőség mértéke alapján kell értékelni. Ugyanezen pont így rögzíti, hogy „[a]z érintett piacon a termékeket aszerint is meg lehet különböztetni, hogy némely termékek közelebbi helyettesítői egymásnak, mint mások. Minél nagyobb mértékben helyettesíthetők egymással az összefonódásban részt vevő vállalkozások termékei, annál nagyobb a valószínűsége annak, hogy az összefonódó vállalkozások jelentősen megemelik áraikat. [...] Az összefonódásban részt vevő vállalkozások áremelési motiváltsága sokkal inkább ütközik akadályba, ha a versenytárs vállalkozások az összefonódásban részt vevő vállalkozások termékeinek a közeli helyettesítőit állítják elő, mint ha kevésbé közeli helyettesítő termékeket kínálnak. Így kisebb a valószínűsége annak, hogy az összefonódás jelentősen akadályozná a hatékony versenyt, [...] ha az összefonódásban részt vevő vállalkozások termékei és a versenytárs gyártók termékei egymásnak jelentős mértékben helyettesítői”.
- 239 Az adott körülményektől függően ugyanis valamely érintett termékpiac tartalmazhat közelebbi vagy kevésbé közeli helyettesítőket, amely folytán az e piachoz tartozó termékek közötti verseny – a piaci részesedésektől függetlenül – eltérő intenzitású lehet. Következésképpen valamely összefonódás nem egyeztetett hatásai inkább függhetnek az összefonódásban részt vevő felek termékeinek közelségétől, mint e felek piaci részesedésétől.
- 240 A jelen ügyben először is meg kell állapítani, hogy a kifogásközlés 1366. pontja szerint a referenciapiacot általában véve a termékek megkülönböztetésének alacsony foka jellemzi. E piacon ezt a piaci szereplők a megkülönböztetésre irányuló stratégiák követésével próbálják meg áthidalni, e stratégiák azonban csak korlátozott sikerrel jártak.

- 241 Másodszor, a Törvényszék megállapítja, hogy a „közeli versenytárs” iránymutatásban szereplő fogalma lehetővé teszi annak a ténynek a figyelembevételét, hogy az összefonódásban részt vevő felek közötti versengés a piaci verseny jelentős forrása, ez tehát az elemzés központi tényezőjévé válhat, amint az az iránymutatás 28. pontjából kitűnik. Egyebekben emlékeztetni kell arra, hogy a 139/2004 rendelet (25) preambulumbekkezdésére tekintettel értelmezett 2. cikke (3) bekezdésének alkalmazhatósága az „összefonódó felek által korábban egymással szemben támasztott erős versenyképesszerek” megszüntetését követeli meg, amely egy oligopol piacon megvalósuló összefonódás legközvetlenebb egyoldalú hatása, amint azt a Bizottság a Törvényszék előtt helytállóan hangsúlyozta.
- 242 A megtámadott határozatban említett példák többsége mindazonáltal nem a felek közelsége mértékének meghatározására, vagy annak kimutatására irányul, hogy a felek erős versenyképesszert gyakoroltak egymásra, hanem főként azt kívánják alátámasztani, hogy a Three és az O2 inkább „közeli versenytársak”, mint „különösen közeli versenytársak”. Ily módon a Bizottság inkább az egyrészt a Three és az O2, és másrészt a másik két mobilhálózat-üzemeltető közötti verseny szorosságát látszik elemezni. A megtámadott határozat (1183) preambulumbekkezdésében megállapítja ugyanis, hogy a négy mobilhálózat-üzemeltető – és nem csupán a Three és az O2 – egymás „közeli versenytársa”.
- 243 Harmadszor, a Bizottság által az áttérési ráták kiszámításához felhasznált adatok, amelyeket a különböző szereplők közelsége mértékének elemzéséhez használt, egy olyan felmérésből származnak, amelyet körülbelül száz felhasználóból álló, viszonylag kis mintán végeztek el. Ráadásul ezen elemzés eredményei nem egyeznek meg a megtámadott határozat A. mellékletében ismertetett mennyiségi elemzés eredményeivel. Ezzel szemben a felperes által kiszámított ráták a mobiltelefonszámok hordozhatóságára vonatkozó adatokon alapulnak, és 200 000 megfigyelésre vonatkoznak.
- 244 Negyedszer, a felperes által bemutatott adatok szerint, ami az O2-től távozó lakossági ügyfeleket illeti, [bizalmas], csupán [bizalmas] áttérési rátával, míg a BT/EE rátája [bizalmas], a Vodafone-é pedig [bizalmas]. Egyebekben az O2 legközelebbi versenytársai [bizalmas] világszinten [bizalmas], amelyek az O2-től távoznak [bizalmas]-át teszik ki. Ez azt jelenti, hogy [bizalmas].
- 245 A tárgyaláson a felperes ezeket a számokat meggyőző módon alátámasztotta, anélkül hogy ezt a Bizottság vitatta volna, ami megerősíti, hogy a Three nem volt az O2 különösen közeli versenytársa, hogy a [bizalmas] volt a Three legközelebbi versenytársa, és a [bizalmas] a Three legközelebbi versenytársa, mégpedig jelentős különbséggel.
- 246 Egyébiránt a Bizottság a tárgyaláson megerősítette, hogy a Three a mobiltelefonía üzleti ügyfeleinek szegmensében nem folytat tevékenységet, a Three és az O2 ebben a szegmensben tehát nem versenytársak. Az e piaci szegmest érintő szoros verseny hiányát a megtámadott határozat 35. táblázata, és különösen a koncentráció fokára és a HHI-re vonatkozó 313. lábjegyzete is megerősíti, ezen adatok ugyanis a megtámadott határozatban nem szerepelnek, mivel a Bizottság e piaci szegmens vonatkozásában nem észlelt strukturális problémákat.
- 247 Ebből következik, hogy az Egyesült Királyság mobil távközlési piacán a Three és az O2 nem volt egymáshoz különösen közeli mobilhálózat-üzemeltető, még ha egy ilyen piacon minden piaci szereplő fogalmilag többé-kevésbé közeli is.
- 248 Szintén a felperes által a tárgyaláson bemutatott adatok szerint – amelyeket a Bizottság nem vitatott –, ami a Three-től távozó ügyfeleket illeti, a Three-t elhagyó ügyfelek [bizalmas], vagyis közel [bizalmas], mint az O2 esetében. A Three-t elhagyó ügyfelek összesen [bizalmas] az O2-től eltérő piaci szereplőt választ.
- 249 Noha kétségtől megállapítható, hogy a Three és az O2 egy koncentrált, négy mobilhálózat-üzemeltetőből álló piac szegmenseinek egy részében viszonylag közeli versenytársak, a jelen esetben önmagában ez a körülmény nem elegendő az összefonódásban részt vevő felek által egymásra gyakorolt erős versenyképesszerek megszűnésének bizonyításához, és nem elegendő a hatékony

verseny jelentős akadályozásának alátámasztására; ellenkező esetben főszabály szerint meg kellene tiltani minden olyan összefonódást, amelynek következtében a piaci szereplők száma négyről háromra csökken.

- 250 Az első jogalap – a jelen esetben a Three és az O2 közötti verseny szorosságára vonatkozó elemzés gyenge bizonyító erejére vonatkozó – harmadik részének tehát helyt kell adni.

d) Az összefonódás árakra gyakorolt mennyiségi hatásainak értékeléséről

- 251 A Bizottság a várt árnövelő nyomásra (upward pricing pressure) vonatkozó mennyiségi elemzése (a továbbiakban: UPP-elemzés) alapján a megtámadott határozat (1225) preambulumbekzdésében azt a következtetést vonja le, hogy az „összefonódás alkalmas arra, hogy az összefonódással létrejövő jogalanyt az árak érezhető emelésére ösztönözze”.
- 252 Az első jogalap ötödik részével a felperes az UPP-elemzésre vonatkozó két kifogást ad elő. Először is azt állítja, hogy ez az elemzés nem rendelkezik olyan bizonyító erővel, mint amelyet a Bizottság tulajdonít neki. Ezt követően előadja, hogy egy ilyen elemzés a jelen esetben semmilyen bizonyító erővel nem rendelkezik.

1) Az UPP-elemzés mint első „szűrő” bizonyító erejéről

- 253 A felperes szerint elsősorban a Bizottság az UPP-elemzés bizonyító erejét érintően nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor a megtámadott határozat (1191) preambulumbekzdésében ezt az elemzést a hatékony verseny jelentős akadályozása egyik egybehangzó bizonyítékaként használta fel, noha az UPP-elemzés célja, hogy első „szűrőként” szolgáljon annak eldöntése során, hogy egy adott összefonódás esetén érdemes-e mélyreható vizsgálatot folytatni, az ilyen elemzések egyébiránt pedig vitatottak.
- 254 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.
- 255 A Törvényszék előzetesen megállapítja, hogy az árnövelő nyomásra vonatkozó mutatók, amelyek az áttérési rátákon és az összefonódásban részt vevő felek árresein alapulnak, ez utóbbiaknak az összefonódást követő áremelésre való ösztönzését tükrözik. Ezeket az összefonódások – homogén termékek esetén gyakran megfigyelhető – nem egyeztetett hatásainak értékelésére használják.
- 256 Általánosan elfogadott, hogy noha az árnövelő nyomásra vonatkozó mutatók szűrés céljára hasznosnak bizonyulhatnak, mivel lehetővé teszik a versenyhatóságok számára annak eldöntését, hogy szükség van-e mélyrehatóbb vizsgálatra, nem tekinthetők az áremelésekre vonatkozó, hitelt érdemlő előrejelzésnek vagy az összefonódásokra vonatkozó szimulációnak.
- 257 A felperes tehát jogosan állítja, hogy különösen az UPP-elemzést eredetileg egy első „szűrőként” dolgozták ki annak eldöntéséhez, hogy egy adott összefonódás esetén érdemes-e mélyreható vizsgálatot folytatni.
- 258 Meg kell azonban jegyezni, hogy – amint azt a Bizottság hangsúlyozza – a Bizottság mennyiségi elemzése, amely egy GUPPI (gross upward pricing pressure index, vagyis a bruttó árnövelő nyomásra vonatkozó mutató) elemzésen alapul, részletesebb, mint egy egyszerű UPP-elemzés, mivel képes figyelembe venni a versenytársaknak az összefonódással létrejövő jogalany általi egyoldalú áremelésre adott valószínű reakcióját is, amint azt a megtámadott határozat A. mellékletének (253) és (254) preambulumbekzdése is jelzi.
- 259 Ez a kifogás tehát megalapozatlan.

2) Az UPP-elemzésről a jelen esetben

- 260 A felperes szerint másodsorban a Bizottság nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el az UPP-elemzésből levont következtetéseket illetően is, mivel ez az elemzés minden horizontális összefonódás esetén áremelkedést jelez előre, és csak akkor vezethet hasznos eredményekhez, ha meghatároznak egy küszöbértéket, amely felett az ügyletet követő előre jelzett áremelkedés kellően jelentősnek tekintendő. A Bizottság a megtámadott határozatban nem vette figyelembe ezeket a tényezőket.
- 261 Az UPP-elemzés hiányosságai ellenére ezen elemzés eredménye azt mutatja, különösen a korábbi ügyekben kapott eredményekkel összevetve, hogy az összefonódás csak kevés versenyjogi aggályra ad okot.
- 262 Ami a felperes azon érvét illeti, amely szerint az árakra gyakorolt, a mennyiségi elemzés által előre jelzett hatások kevésbé jelentősek, mint egyes korábbi ügyekben, a Bizottság jelzi, hogy a megtámadott határozat (3056)–(3058) preambulumbekkezdésében válaszolt erre, amikor bemutatta, hogy az átlagárakra gyakorolt hatások ebben a konkrét esetben az ír és a német ügyben (lásd a fenti 164. pontot) előre jelzett hatások között helyezkednek el.
- 263 Ezenkívül a Bizottság szerint az a körülmény, hogy hatékonyságjavulás vagy más minőségi kompenzáló tényezők hiányában a mennyiségi elemzés mindig áremelést – noha olykor nagyon alacsony mértékű áremelést – jelez előre, nem akadályozza, hogy ezt az elemzést az annak valószínűségére vonatkozó bizonyítékok együttesének átfogó értékelése keretében felhasználják, hogy az ügylet a hatékony verseny jelentős akadályozásához vezet.
- 264 Először is, a Törvényszék megállapítja, hogy a Bizottság elismeri, hogy mennyiségi elemzése korlátozott számú kulcsfontosságú adaton, többek között áttérési rátákon és haszonkulcsokon alapul, azonban előadja, hogy – amint azt a megtámadott határozat (1195) preambulumbekkezdésében és e határozat A. mellékletének (246) preambulumbekkezdésében kifejtette – e tekintetben alapvető piaci mutatókról van szó.
- 265 Ezért a megtámadott határozatban maga a Bizottság bizonyos óvatosságot látszik tanúsítani a mennyiségi elemzésének bizonyító erejét illetően.
- 266 A Bizottság ugyanis egyrészt a megtámadott határozat (1175)–(1190) preambulumbekkezdésében kifejtett minőségi értékelés eredményeként azt a következtetést vonja le, hogy az összefonódás a kiskereskedelmi piacon az erős versenykényszer megszűnésével járna, ami „valószínűleg” áremeléshez vezetne. Ezt a minőségi értékelést a megtámadott határozat (1191)–(1225) preambulumbekkezdésében összefoglalt és e határozat A. mellékletében részletezett mennyiségi elemzés egészíti ki, amelyből a Bizottság ugyanezt a következtetést vonta le.
- 267 Másrészt a Bizottság a megtámadott határozat A. mellékletének (250) preambulumbekkezdésében lényegében azt rögzíti, hogy a kapott eredmény nem az ügyletből esetlegesen következő áremelkedés pontos számszerűsítésének tekintendő, hanem inkább arra vonatkozó „valószínűségi mutatónak”, hogy ez bekövetkezik.
- 268 Ebből következik, hogy – amint az magából a megtámadott határozatból kitűnik – a mennyiségi elemzést a Bizottság nem tekintette meghatározó bizonyítéknak. Ennélfogva ez az elemzés nem elegendő ahhoz, hogy a fenti 118. pontban felidézett bizonyítási követelményeknek megfelelően alátámassza, hogy az összefonódásban részt vevő felek által egymásra gyakorolt erős versenykényszer megszűnése jelentős áremelkedéshez, és ennek következtében a hatékony verseny jelentős akadályozásához vezetne.
- 269 Másodszor, a felperes előadja, hogy meg kell határozni egy küszöbértéket, amely felett az ügyletet követő előre jelzett áremelkedés kellően jelentősnek tekintendő.

- 270 E tekintetben megjegyzendő, hogy a megtámadott határozat A. mellékletének (252) preambulumbekkezdésében a Bizottság elismeri, hogy az UPP-elemzés az összefonódásban részt vevő felek közötti versenyt megszüntető horizontális összefonódás esetén hatékonyságjavulás hiányában mindig bizonyos áremelkedést fog előre jelezni.
- 271 A Bizottság a megtámadott határozat A. mellékletének (252) preambulumbekkezdésében ugyanakkor azt állítja, hogy az áremelkedésre vonatkozó mennyiségi elemzés, valamint az ilyen elemzésnek tulajdonítható bizonyító erő esetről esetre eltérően alakul.
- 272 Ezenfelül az áremelkedés mértéke csak az egyik releváns elem a Bizottság által elvégzett átfogó értékelés során, különösen a jelen esethez hasonló olyan esetekben, amikor különböző kárelméletek keretében az összefonódásban részt vevő felek közötti horizontális verseny megszűnéséből eredő jelentős kárt azonosítanak. A Bizottság kifejti, hogy emiatt nem tartotta szükségesnek olyan küszöbérték meghatározását, amely felett a valamely konkrét bizonyíték által jelzett áremelkedés jelentősnek lenne tekintendő.
- 273 Ez az érv azonban nem meggyőző a Törvényszék számára, mivel a jelen ügyben az előre jelzett áremelkedés a felperes szerint *[bizalmas]*-ot tenne ki, amit a Bizottság nem vitat, míg az ír ügyben egy 6,6%-os, a német ügyben pedig 9,5%-os mértékű előre jelzett áremelkedés nem akadályozta meg a Bizottságot abban, hogy ezeket az ügyleteket – bizonyos feltételek tiszteletben tartása mellett – engedélyezze.
- 274 Harmadszor, még azt feltételezve is, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban a jogilag megkövetelt módon bizonyította, hogy az összefonódás az összefonódással létrejövő jogalanyt az árak emelésére ösztönözhetné, és ezt az áremelést a megtámadott határozatban számszerűsítette, a jelen ügyben mindenesetre nem bizonyította, hogy az áremelés jelentős lenne.
- 275 Anélkül ugyanis, hogy a Bizottság számára valamely összefonódás esetleges versenyellenes hatásainak bizonyítása keretében elő kellene írni az áremeléshez kapcsolódó valamely „*de minimis*” szabály vagy „biztonsági zóna” (safe harbour) alkalmazását, ezt az áremelkedést a Bizottságnak mindenesetre kellően magas szintű valószínűséggel alá kell támasztania. Amikor a Bizottság úgy dönt, hogy e célra a megtámadott határozat A. mellékletében elvégzethez hasonló mennyiségi elemzéseket használ fel, minden releváns tényezőt figyelembe kell vennie, amely az árak szintjét befolyásolhatja.
- 276 Meg kell állapítani, hogy az oligopol piacokon fennálló versenyfeltételekből adódóan az ilyen piacokon bekövetkező összefonódások rövid távon általában szinte mechanikus módon áremelkedéshez vezetnek az összefonódásban részt vevő felek közötti versenyhelyzet megszűnése miatt. A piacon már jelen lévő szereplőktől származó, vagy – a piacralépési akadályok jelentőségétől függően – az új szereplők által gyakorolt külső verseny csak középtávon kényszeríti az új jogalanyt az árai csökkentésére.
- 277 Hasonlóképpen, minden összefonódás hatékonyságjavulással jár, ennek mértéke szintén a külső versenynyomástól függ. E hatékonyságjavulás különösen abból ered, hogy az összefonódással létrejövő jogalany racionalizálja és integrálja a gyártási és forgalmazási folyamatait. E jogalany ugyanis általában megszünteti a kettős vagy redundáns struktúrákat a gyártási és a forgalmazási láncokban, valamint munkavállalókat helyez át vagy bocsát el. E racionalizálási törekvések az adott körülményektől függően az árainak csökkentésére ösztönözhetik az összefonódással létrejövő jogalanyt.
- 278 Márpedig meg kell állapítani, hogy a Bizottság a mennyiségi elemzésében nem szerepeltette ezt a szokásos hatékonyságjavulást, mivel a megtámadott határozat (1197) és (1223) preambulumbekkezdésében úgy ítélte meg, hogy a bejelentő félnek kell bizonyítania ezek fennállását, és e tekintetben a megtámadott határozat hatékonyságjavulásról szóló 8.5. szakaszára hivatkozott.

- 279 A Bizottság így összekever két típusú hatékonyságjavulást, tudniillik az iránymutatás VII. szakaszában említett hatékonyságjavulást, illetve a minden egyes összefonódásra jellemző hatékonyságjavulást. Az iránymutatás értelmében vett hatékonyságjavulást ugyanis az összefonódás átfogó versenyszempontú értékelése során kell figyelembe venni annak ellenőrzése érdekében, hogy az ellensúlyozhatja-e az összefonódás korlátozó hatásait. Ezzel szemben a jelen esetben szóban forgó hatékonyságjavulás kategóriája csupán a mennyiségi modell egy összetevője, amely annak meghatározására irányul, hogy az összefonódás járhat-e ilyen korlátozó hatásokkal. A korlátozó hatások fennállására vonatkozó bizonyítási kérdésről van tehát szó, amely az iránymutatás 76. pontja értelmében vett, átfogó versenyszempontú értékelés előtt merül fel.
- 280 A Törvényszék egyebekben megállapítja, hogy a közigazgatási eljárás során benyújtott bizonyítékokból kitűnik, hogy noha pozitív korreláció állapítható meg a mobil távközlési ágazatban a piaci szereplők számát négyről háromra csökkentő összefonódások és az áremelkedés között, korreláció állapítható meg az említett összefonódások és a hálózatokba a mobilhálózat-üzemeltetők által eszközölt beruházások növekedése között is (lásd különösen: a Centre on Regulation in Europe [CERRE] Genakos C., Valletti T., Verboven F. által készített „Evaluating Market Consolidation in Mobile Communications” című tanulmánya, CERRE, Brüsszel, 2015, amelyre többek között a megtámadott határozat B. mellékletének 1., 64–68., 71., 72., 76–80. és 108. pontja hivatkozik).
- 281 Bár az üzemeltető általi beruházások növekedése nem feltétlenül jelent jobb minőségű hálózatot, amint azt a Bizottság a megtámadott határozat B. mellékletének 79. pontjában hangsúlyozza, egy ilyen korreláció valószínűbb, mint annak ellenkezője, vagyis a hálózat minőségének romlása. E tekintetben a Bizottság, amely a bizonyítási terhet viseli, a megtámadott határozatban nem bizonyította az alkalmazandó bizonyítási követelményeknek megfelelően a hálózat minőségének romlására vonatkozó állítását, amelyen a hatékony verseny jelentős akadályozásának alátámasztására irányuló második kárelmélete részben alapul.
- 282 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a jelen esetben elvégzett mennyiségi elemzés nem rendelkezik bizonyító erővel, mivel a Bizottság nem bizonyította kellő valószínűséggel, hogy az árak az összefonódásban részt vevő felek által egymásra gyakorolt erős versenykényszer megszűnését követően „jelentősen” emelkednének.
- 283 A fentiekre tekintettel az első jogalap ötödik részének helyt kell adni.

e) A nem egyeztetett hatások átfogó értékeléséről

- 284 Az első jogalap hetedik részével a felperes azt állítja, hogy a Bizottság nem végezte el a nem egyeztetett hatások fennállásának átfogó elemzését, ami téves jogalkalmazást és nyilvánvaló mérlegelési hibát jelent. A Bizottság hasonlóképpen nem jelöli meg, hogy milyen alapon állapította meg a megtámadott határozat (1226) és (1227) preambulumbekkezdésében, hogy az összefonódás által megszüntetett állítólagos kényszer az iránymutatás 25. pontja értelmében jelentős lenne, és hogy a verseny összefonódásból eredő állítólagos akadályai a 139/2004 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése értelmében jelentősek lennének, vagyis összekeverte a Three és az O2 közötti verseny csökkenését az erős versenykényszer megszűnésével.
- 285 A Bizottság azt válaszolja, hogy igenis elvégezte az összefonódás valószínű nem egyeztetett hatásainak átfogó értékelését azáltal, hogy bemutatta elsősorban a megtámadott határozat (1175)–(1190) preambulumbekkezdésében minőségi értékelését, másodsorban a megtámadott határozat (1191)–(1225) preambulumbekkezdésében a mennyiségi értékelés átfogó értékelését, és harmadsorban a megtámadott határozat (1226) és (1227) preambulumbekkezdésében általános következtetését.

- 286 E tekintetben meg kell vizsgálni, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban megjelölte vagy pontosította-e, hogy a nem egyeztetett hatások mennyiben lennének annyira jelentősek, hogy indokolják azt a következtetést, hogy az összefonódás „jelentősen” akadályozná a hatékony versenyt, amint azt a 139/2004 rendelet 2. cikkének (3) bekezdése megköveteli.
- 287 Márpedig a Bizottság ahhoz, hogy alátámassza a nem egyeztetett hatások kiskereskedelmi piacon való fennállását, a megtámadott határozat (330)–(1174) preambulumbekkezdésében egymást követően különböző tényezőket vizsgált meg, és minőségi és mennyiségi értékelését az említett határozat (1175)–(1225) preambulumbekkezdésében foglalta össze. Ezt követően a megtámadott határozat (1226) és (1227) preambulumbekkezdésében átfogó értékelést végzett, és azt a következtetést vonta le, hogy a hatékony verseny jelentős akadályozása áll fenn. Ily módon a megtámadott határozat a felperes állításával ellentétben valójában tartalmazza e nem egyeztetett hatások fennállásának átfogó értékelését.
- 288 Ez az átfogó értékelés mindazonáltal csupán röviden hivatkozik azon bizonyítékok és körülmények együttesére, amelyek többek között egy jelentős versenytényezőnek az összefonódás általi kiiktatására, a verseny szorosságára és az új jogalany magas piaci részesedésére vonatkoznak, és amelyek ily módon a nem egyeztetett hatások fennállásának alátámasztására irányulnak.
- 289 A bizonyítékok és körülmények ezen együttesének bizonyító erejétől függetlenül meg kell állapítani, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban sehol nem jelölte meg, hogy az azonosított nem egyeztetett hatások „jelentősek” lennének-e, vagy hogy a jelen esetben a hatékony verseny jelentős akadályozásához vezetnének-e, amint azt a megtámadott határozat (1227) preambulumbekkezdésében állítja.
- 290 Következésképpen helyt kell adni a felperes azon érvének, amely szerint a Bizottság nem jelölte meg, hogy milyen alapon állapította meg, hogy a versenynek az összefonódásból eredő állítólagos akadályai jelentősek lennének.
- 291 A fenti megfontolások összességére tekintettel az első jogalapnak helyt kell adni anélkül, hogy szükség lenne a hatodik és a hetedik részének vizsgálatára.

D. A hálózatmegosztási megállapodások megzavarása által okozott nem egyeztetett hatásokra vonatkozó, második kárelméletről

1. A megtámadott határozat összefoglalása

- 292 A Bizottság előtti eljárás során a felperes többek között két hálózat-összevonási tervet mutatott be: az „[A] tervet” és a „[B] tervet”. Ezek az összevonási tervek két hálózatmegosztási megállapodás – egyrészt a BT/EE és Three közötti, vagyis az MBNL, és másrészt a Vodafone és az O2 közötti, vagyis a Beacon – fennállásán alapultak.
- 293 Az MBNL körülbelül *[bizalmas]* cellából álló hálózatra kiterjedő „passzív” megosztást, valamint csak a 3G technológiára kiterjedő „aktív” megosztást *[bizalmas]* foglal magában. Az MBNL tehát lényegében passzív megosztási megállapodás. Az MBNL engedélyezi az egyoldalú fejlesztéseket.
- 294 Ami a Beacont illeti, az a Cornestone Telecommunications Infrastructure Ltd-n belüli megosztást foglal magában, körülbelül *[bizalmas]* terjed ki, és aktív megosztás céljára hozták létre, amelynek keretében mindkét fél aktív hálózatot biztosít az ország egyik felében (a Vodafone az ország nyugati részét, az O2 az ország keleti részét fedi le), az ország másik részében pedig a másik fél hálózatára támaszkodik. Az aktív megosztás a 2G, a 3G és a 4G technológiára vonatkozik *[bizalmas]*. A Beacon tehát *[bizalmas]*. A Beacon tartalmaz bizonyos kizárólagossági rendelkezéseket.

- 295 A megtámadott határozat (1229)–(1234) preambulumbekzdésében a Bizottság kifejti a hálózatmegosztási megállapodásokhoz kapcsolódó, kárra vonatkozó két alelméletét.
- 296 A Bizottság szerint a két hálózatmegosztási megállapodásban részes partnereknek jelenleg érdekében áll a hálózatuk megosztott elemeinek közös fejlesztése annak érdekében, hogy a megosztott hálózatuk jobb legyen, mint más mobilhálózat-üzemeltetők – különösen a másik hálózatmegosztási megállapodást megkötő mobilhálózat-üzemeltetők – hálózata. Az ügylet megszüntetné a verseny e dinamikáját, mivel az összefonódással létrejövő jogalany mindkét megállapodásban részes fél lenne, továbbá a Vodafone-nak és a BT/EE-nek már nem lenne teljes mértékben elkötelezett partnere a Beaconön, illetve az MBNL-en belül.
- 297 A kár egyik formája az összefonódásban részt vevő feleket kötő hálózatmegosztási megállapodásokban részes két partner versenyhelyzetének gyengüléséhez kapcsolódik. A megtámadott határozat (1231) preambulumbekzdésében a Bizottság megállapítja, hogy a mobilhálózat-üzemeltetők számára a mobilhálózatok kulcsfontosságú infrastruktúrát jelentenek ahhoz, hogy ügyfeleiknek távközlési szolgáltatásokat tudjanak kínálni.
- 298 Márpedig a Bizottság szerint e hálózatok minősége a verseny szempontjából meghatározó tényezőt alkot. A megtámadott határozat (1232) preambulumbekzdésében összefoglalt, a kárra vonatkozó egyik alelmélet ezért az összefonódásban részt vevő felekhez a hálózatmegosztási megállapodások révén kapcsolódó két másik mobilhálózat-üzemeltető közül az egyik vagy mindkettő által támasztott verseny csökkenésére vonatkozik, amely egy – korlátozott számú piaci szereplő és jelentős piacralépési akadályok jellemezte – oligopol piacon a hatékony verseny jelentős akadályozásához vezethet.
- 299 A Bizottság szerint további lehetséges kárt okozna, hogy az ügyletből következő, a hálózatmegosztás terén fennálló helyzet az ágazat szintjén a hálózati infrastruktúrába történő beruházások csökkenéséhez vezetne. A megtámadott határozat (1233) preambulumbekzdésében a Bizottság ugyanis azt állítja, hogy az ügylet a hálózatmegosztási megállapodásokban részes partnereket érintő szinergiák csökkenéséhez vezethetne, és az összefonódással létrejövő jogalany számára opportunista beruházási magatartást tenne lehetővé, ami az ágazat szintjén csökkentené a beruházásokat, és következésképpen a hatékony verseny szintjét, amely az ügylet hiányában érvényesült volna. Az ügylet szintén ebből az okból egy – korlátozott számú piaci szereplő és jelentős piacralépési akadályok jellemezte – oligopol piacon a hatékony verseny jelentős akadályozásához vezethet.
- 300 A Bizottság a kárra vonatkozó e két alelméletre tekintettel vizsgálta meg a megtámadott határozat (1244)–(1784) preambulumbekzdésében a felperes hálózat-összevonási terveit azt követően, hogy az említett határozat (1235)–(1243) preambulumbekzdésében részletesen kifejtette a hálózatmegosztási megállapodásokban részes felek érdekei egybeesésének fontosságát.
- 301 Az [A] terv keretében az összefonódással létrejövő jogalany megállapodna [*bizalmas*] (a megtámadott határozat (1373)–(1381) preambulumbekzdése).
- 302 A [B] terv keretében az összefonódással létrejövő jogalany [*bizalmas*] (a megtámadott határozat (1382)–(1385) preambulumbekzdése).
- 303 Mindkét terv [*bizalmas*].
- 304 A megtámadott határozat (1246) preambulumbekzdésében a Bizottság megfogalmazta az ügyletet követő lehetséges piaci fejlemények értékelését alátámasztó központi feltevését, tudniillik azt, hogy valamely hálózatmegosztási megállapodás megfelelő működésének tartós megzavarása az ilyen megállapodásban részes partner által támasztott verseny akadályozásának minősülhet.

- 305 E tekintetben a Bizottság a megtámadott határozat (1229) preambulumbekkezdésében jelezte, hogy a hálózatmegosztás általában véve járhat a versenyre nézve kedvező hatásokkal azáltal, hogy a mobilhálózatok fejlesztési és üzemeltetési költségeivel kapcsolatos sinergiákat valósít meg, amelyek pedig lehetővé tehetik a mobilhálózat-üzemeltetők számára, hogy jobb lefedettséget és jobb hálózatminőséget biztosítsanak, ami ily módon elősegíti a hatékony versenyt, és a polgárok és általában a társadalom javára szolgál.
- 306 A megtámadott határozat (1230) preambulumbekkezdésében a Bizottság jelzi, hogy mivel e célkitűzéseket az összefonódásban részt vevő felek által másik piaci szereplőkkel kötött hálózatmegosztási megállapodások eltérték, meg kell vizsgálni, hogy az ügylet mennyiben befolyásolhatja a fogyasztók javára szolgáló hatékony versenyre irányuló célkitűzés követését.
- 307 Ami az [A] tervet illeti, a Bizottság a megtámadott határozat (1567) és (1778) preambulumbekkezdésében megállapította, hogy az összefonódásban részt vevő felek által benyújtott e terv jelentős negatív hatással lenne a BT/EE versenyhelyzetére, mivel növelné az MBNL hálózat fenntartásával és fejlesztésével kapcsolatos költségeit, valamint rontaná az MBNL hálózat minőségét különösen azáltal, hogy késleltetné vagy akadályozná a BT/EE általi beruházásokat. A Bizottság a megtámadott határozat (1778) preambulumbekkezdésében megállapította, hogy az [A] terv ahhoz vezethetne, hogy jelentősen romlana a BT/EE arra való képessége, hogy az Egyesült Királyság mobil távközlési piacain versenyezzen.
- 308 A versenynyomás ilyen csökkenése a Bizottság szerint valószínűleg egy – korlátozott számú piaci szereplő és jelentős piacralépési akadályok jellemezte – oligopol piacon a hatékony verseny jelentős akadályozásával járna.
- 309 Ezt a következtetést alátámasztja többek között a megtámadott határozat (1247) preambulumbekkezdése, amely jelzi, hogy a jelenlegi hálózat fenntartási és bővítési költségeinek vagy egy jövőbeli hálózati szabvány kialakítási költségeinek növekedése jelentősen akadályozhatja a Vodafone és a BT/EE versenyhelyzetét. A többletköltségek (incremental costs) növekedése áremeléshez és a fogyasztók számára hátrányhoz vezethet. Az állandó költségek növekedése a Bizottság szerint valószínűleg a beruházások csökkenéséhez vezetne, mivel a magasabb állandó költségek következtében nem lesznek nyereségesek olyan beruházások, amelyek alacsonyabb állandó költségek mellett nyereségesek lennének. A hálózat minőségébe történő beruházások csökkenése tehát az ügylet hiányában fennálló helyzethez képest csökkentheti a hálózat minőségét.
- 310 A megtámadott határozat (1679) preambulumbekkezdésében a Bizottság elismeri, hogy egy versenytárs piaci szereplő költségeinek növekedése nem feltétlenül vezet a verseny akadályozásához. Ugyanakkor, amennyiben a költségek növekedése kevesebb beruházáshoz vagy a piacon kínált szolgáltatások minőségének csökkenéséhez vezet, vagy ha azt áremelés révén a fogyasztókra hárítják át, az a Bizottság szerint csökkenti az ilyen piaci szereplő által gyakorolt versenynyomást.
- 311 Márpedig a magasabb többletköltségek valószínűleg magasabb árakhoz, a magasabb állandó költségek pedig valószínűleg a hálózat minőségének csökkenéséhez vezetnének. A korlátozott számú piaci szereplőt magában foglaló oligopol piacokon az egyik piaci szereplő által támasztott versenynyomás csökkenése nagy valószínűséggel az e piacon fennálló verseny átfogó csökkenéséhez vezet.
- 312 Ami a [B] tervet illeti, a Bizottság megállapította, hogy az valószínűleg jelentős mértékben csökkentené a Vodafone, és kisebb mértékben a BT/EE arra való képességét, hogy az Egyesült Királyság mobil távközlési piacain versenyezzenek (a megtámadott határozat (1568)–(1749) és (1779) preambulumbekkezdése).
- 313 A Bizottság szerint különösen *[bizalmas]* (a megtámadott határozat (1605)–(1652) preambulumbekkezdése). Ezenkívül fennállna annak veszélye, hogy a *[bizalmas]* hálózat esetleges átmeneti túlterheltsége következtében romlik a Vodafone hálózatának minősége (a

- megtámadott határozat (1660)–(1667) preambulumbekzdése). A Bizottság végül megvizsgálja a költségek esetleges növekedését és azoknak a *[bizalmas]-ra* gyakorolt hatását (a megtámadott határozat (1668)–(1724) preambulumbekzdése).
- 314 A Bizottság szerint a [B] terv továbbá növelhetné a hálózatba történő beruházások átláthatóságát, ami annak kockázatával járna, hogy összességében csökkentené az egyesült királysági hálózati infrastruktúrába való beruházások szintjét (a megtámadott határozat (1725)–(1742) preambulumbekzdése).
- 315 A Bizottság ezenkívül öt további integrációs forгатókönyvet is megvizsgált, és megállapítja, hogy az ügylet minden vizsgált esetben sértené az összefonódásban részt vevő felek hálózatmegosztási megállapodásbeli partnerei közül egynek vagy mindkettőnek a versenyhelyzetét (a megtámadott határozat (1386)–(1389) és (1750)–(1776) preambulumbekzdése).
- 316 Következésképpen a megtámadott határozat (1777)–(1784) preambulumbekzdésében a Bizottság megállapítja, hogy az ügylet csökkentheti az összefonódásban részt vevő felek hálózatmegosztási megállapodásbeli partnereit alkotó mobilhálózat-üzemeltetők közül az egyik vagy mindkettő által gyakorolt versenynyomást.
- 317 A megtámadott határozat (1777) preambulumbekzdésében a Bizottság megállapítja, hogy a bejelentő felek által hozzá benyújtott hálózat-összevonási terveknek a mobilhálózat-üzemeltetők számának csökkenését követő megvalósítása jelentősen sértené a hálózatmegosztási megállapodásokban részes egyik vagy mindkét partner, vagyis a BT/EE, illetve a Vodafone versenyhelyzetét.
- 318 Ezenfelül a Bizottság megjegyzi, hogy a hozzá benyújtott formájában egyik összevonási terv sem tartalmaz a végrehajtására vonatkozó kötelezettségvállalást. A fenti 315. pontban említett további öt lehetséges integrációs forгатókönyv figyelembevételével a Bizottság a megtámadott határozat (1780) preambulumbekzdésében megállapítja, hogy az ügylet minden esetben sértené az összefonódásban részt vevő felek hálózatmegosztási megállapodásbeli partnerei, azaz a másik két mobilhálózat-üzemeltető közül egynek vagy mindkettőnek a versenyhelyzetét.
- 319 A megtámadott határozat (1781) preambulumbekzdésében a Bizottság ezért úgy ítéli meg, hogy az ügylet csökkentheti a BT/EE, a Vodafone vagy az összefonódásban részt vevő felek hálózatmegosztási megállapodásbeli partnereit alkotó két mobilhálózat-üzemeltető által támasztott versenynyomást.
- 320 Ezenkívül a Bizottság a fenti 299. pontban és a megtámadott határozat (1233) preambulumbekzdésében bemutatott, a kárra vonatkozó második alelméletét illetően úgy véli, hogy az ügyletből a [B] tervnek megfelelően következő, a hálózatmegosztás terén fennálló helyzet az ágazat szintjén valószínűleg a hálózati infrastruktúrába történő beruházások csökkenéséhez vezetne, ami az ügylet hiányában fennálló szinthez képest csökkentené a hatékony verseny mértékét.
- 321 Következésképpen a Bizottság a megtámadott határozat (1783) preambulumbekzdésében arra a következtetésre jut, hogy a másik két mobilhálózat-üzemeltető egyike vagy mindkettejük által gyakorolt versenynyomás csökkenése és a hálózati infrastruktúrába történő beruházásoknak az ágazatban megfigyelhető alacsonyabb szintje miatt, amely az általa megvizsgált bizonyos hálózat-összevonási tervekből következne, az ügylet az egyesült királysági mobil távközlési szolgáltatások kiskereskedelmi piacán nem egyeztetett versenyellenes hatásokhoz vezethet.
- 322 A megtámadott határozat (1784) preambulumbekzdésében a Bizottság lényegében megállapítja, hogy mivel az ilyen hatásokat nem ellensúlyozhatja a vásárlóerő, a piacra lépés vagy az ügyletből eredő hatékonyság, az ügylet egy – korlátozott számú versenytárs és jelentős piacralépési akadályok jellemezte – oligopol piacon jelentősen korlátozná a versenyt.

2. A hálózatomegosztás által okozott horizontális nem egyeztetett hatásokkal kapcsolatos hibákra alapított, harmadik jogalapról

- 323 Harmadik jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban ténybeli hibákat követett el, tévesen alkalmazta a jogot, nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, valamint lényeges eljárási szabályokat sértett a hálózatomegosztás által okozott nem egyeztetett hatások tekintetében, különösen a hálózatomegosztási megállapodásokban részes felek közötti összhang szükségességét és mértékét (első rész), a két fennálló hálózatomegosztási megállapodásnak a kontrafaktuális forgatókönyvben történő alakulását (második rész), a Three-nek a BT/EE általi egyoldalú hálózatkiépítés megakadályozására vagy késleltetésére való képességét (harmadik rész), az összefonódásnak a versenytársakra, és nem a versenyre gyakorolt esetleges negatív hatását (negyedik rész), a BT/EE és a Vodafone versenyhelyzetének romlását (ötödik rész), a nagyobb mértékű átláthatóság által a hálózatokba történő teljes beruházásra gyakorolt hatást (hatodik rész) és a hálózatomegosztásra vonatkozó kötelezettségvállalások alakulását (hetedik rész) illetően.
- 324 Az Egyesült Királyság és a BT/EE által támogatott Bizottság vitatja a felperes érveit.

a) A hálózatomegosztási megállapodásokban részes felek közötti összhangról

- 325 A harmadik jogalap első része keretében a felperes azt állítja, hogy az összhangra vonatkozó elmélet egyrészt új, mivel arra a távközlési ágazatbeli korábbi összefonódások esetében még soha nem hivatkoztak, és másrészt ellentmondásos, mivel arra utal, hogy a hálózatomegosztási megállapodásokban részes felek közötti összhang előnyben részesítendő az összefonódásból eredő versennyel szemben, ami ellentétes a verseny fogalmával, és ellentmond a Bizottság saját megállapításainak, amelyeket a Bizottság a felperes által javasolt korrekciós intézkedések kapcsán fogalmazott meg.
- 326 A Bizottság az összhang elméletének állítólagos újszerű jellegét illetően előadja, hogy azt, hogy korábbi ügyekben nem hivatkozott hasonló aggályokra, a jelen ügyben szóban forgó hálózatomegosztási megállapodások sajátossága indokolja. E tekintetben a BT/EE hozzáteszi, hogy az összhang elméletét a COMP/M.5650 – T-Mobile/Orange ügyben már azonosították, ahol is a Bizottság megállapította, hogy az összefonódást követően a T-Mobile az MBNL keretében megkísérelheti rontani a Three rádiós hozzáférési hálózatának (radio access network, RAN) minőségét.
- 327 Az összhang elméletének állítólagos ellentmondásos jellegét illetően az e tekintetben az Egyesült Királyság által támogatott Bizottság előadja, hogy az érdekek egybeesésére vonatkozó értékelése egyáltalán nem ellentmondásos. Míg a hálózatomegosztási megállapodások fennállása azzal a hatással jár, hogy az e megállapodásokban részes felek között közös pontokat hoz létre, amelyek a verseny szempontjából kedvezőek lehetnek, különösen, ha a megállapodások a költségek terén megjelenő szinergiákhoz vagy a hálózat fejlesztéséhez vezetnek, az e megállapodásokban részes felek általában megőrzik az arra való képességüket, hogy jelentős paraméterek, többek között az árak tekintetében egymással versenyezzenek. A megtámadott határozat nem a magatartások közötti összhangra vagy koordinációra hivatkozik, hanem az érdekek egybeesésére, amely arra irányul, hogy a felek a hatékony versenyt lehetővé tevő hálózattal rendelkezzenek.

1) A hálózatomegosztási megállapodásokra vonatkozó kárelmélet újszerű jellegéről

- 328 A hálózatomegosztási megállapodásokra vonatkozó kárelmélet újszerű jellegét illetően, amelyet a felperes a harmadik jogalap első része keretében bevezető jelleggel fejt ki, a Törvényszék megállapítja, hogy a megtámadott határozat (1242) és (1243) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a hálózatomegosztási megállapodásban részes felek érdekei egybeesésének szükségességére és fontosságára a 3UK hivatkozott a Bizottság előtt az M.5650 – T-Mobile/Orange ügyben bejelentett összefonódásra vonatkozó észrevételeiben.

- 329 Az M.5650 – T-Mobile/Orange ügyben azonban a Bizottság kérelméte nem valamely hálózatomegosztási megállapodásban részes felek érdekeinek egybeesésén vagy sérelmén alapult, hanem annak szükségességén, hogy egy meghatározott vállalkozás részére hozzáférést biztosítsanak a hálózathoz, amelyet egy másik vállalattal megosztott, miközben ez utóbbi egy harmadik vállalattal olyan ügyletet kötött, amely veszélyeztethette az első vállalkozásnak az említett hálózathoz való hozzáférését. Ezért az összefonódásban részt vevő felek a Bizottság által azonosított komoly kétségek eloszlatása érdekében a 139/2004 rendelet 6. cikkének (2) bekezdése alapján a *[bizalmas]* meghosszabbított MBNL hálózatomegosztási megállapodás időtartamával, valamint a nézeteltérések gyors rendezésére szolgáló mechanizmus kialakításával kapcsolatos kötelezettségvállalásokat tettek a 3UK-val szemben.
- 330 Ebből következik, hogy a Bizottság által a jelen ügyben megfogalmazott kérelmélet, amely annak szükségességén alapul, hogy elkerüljék a hálózatomegosztási megállapodásokban részes felek érdekei egybeesésének megbomlását, és fenntartsák e megállapodások stabilitását, a Bizottság korábbi határozathozatali gyakorlatára tekintettel újszerű.
- 331 Pusztán az a körülmény azonban, hogy a Bizottság által valamely határozatban megfogalmazott kérelmélet újszerű, önmagában nem vezet annak megállapításához, hogy e kérelmélet mint olyan valószínűtlen vagy megalapozatlan. Amint azt a BT/EE helytállóan hangsúlyozza, a Bizottságnak az elemzését nem kell a korábbi határozatokban kialakított kérelméletekre korlátoznia.
- 332 Ráadásul, amint az a fenti 111. pontból kitűnik, minél inkább a jövőre vonatkozó az elemzés, és minél inkább nehezen érzékelhetőek, kétségesek és nehezen megállapíthatóak az okozati összefüggések, annál inkább szigorú követelményeket kell támasztania az uniós bíróságnak a Bizottság által e tekintetben benyújtott bizonyítékok konkrét vizsgálatát illetően.
- 2) Az érdekek egybeesésére vonatkozó elmélet állítólagos ellentmondásos és téves voltáról, valamint a hálózatomegosztási megállapodások megzavarásáról*
- 333 A felperes előadja, hogy téves a Bizottság által a megtámadott határozat (1238) és (1239) preambulumbekkezdésében tett azon megállapítás, amely szerint az MBNL és a Beacon „az érdekek bizonyos fokú egybeesésén alapul”, és az összefonódás azzal a kockázattal járna, hogy ezt megzavarja.
- 334 A felperes azt állítja különösen, hogy az MBNL-en és a Beaconön belüli kapcsolatoknak az összefonódást követő fellazulása előmozdíthatná az e megállapodásokban részes felek közötti nagyobb mértékű versenyt, valamint megerősítené a hálózatok közötti versenyt.
- 335 A Bizottság vitatja ezeket az érveket, és lényegében azt állítja, hogy a hálózatomegosztási megállapodások fontos szerepet játszanak a mobil távközlési ágazatban, különösen az Egyesült Királyságban, ahol az érdekek egybeesésének értékelése egyáltalán nem ellentmondásos. A megtámadott határozat nem a magatartások közötti összhangra vagy koordinációra hivatkozik, hanem az érdekek egybeesésére, amely arra irányul, hogy a felek a hatékony versenyt lehetővé tevő hálózattal rendelkezzenek.
- 336 E tekintetben a Törvényszék előzetesen megállapítja, hogy kiindulásként el tudja fogadni a Bizottság kérelméletének a megtámadott határozat (1232) preambulumbekkezdésében összefoglalt egy részét, amely szerint az összefonódásban részt vevő felekhez hálózatomegosztási megállapodások révén kapcsolódó valamely mobilhálózat-üzemeltető által támasztott verseny csökkenése bizonyos esetekben a verseny jelentős akadályozásához vezethet. Ez lenne a helyzet például egy, a piacon zavart okozó vállalkozás esetében, amely a hálózatomegosztási megállapodástól függne a tekintetben, hogy be tudjon lépni a piacra, és ott kínálni tudja a szolgáltatásait, és amely vállalkozás tekintetében fennállna annak kockázata, hogy az összefonódást követően kizárják a piacról.

- 337 Amint azt a Törvényszék a fenti 296. pontban már felidézte, a Bizottság szerint a két fennálló egyesült királysági hálózatomegosztási megállapodásban részes partnereknek, vagyis a BT/EE-nek és a Vodafone-nak jelenleg érdekében áll a hálózatok megosztott elemeinek közös fejlesztése annak érdekében, hogy a megosztott hálózatok jobb legyen, mint más mobilhálózat-üzemeltetők – különösen a másik hálózatomegosztási megállapodást megkötő mobilhálózat-üzemeltetők – hálózata. A Bizottság szerint az ügylet ezért megszüntetné a verseny e dinamikáját, mivel az összefonódással létrejövő jogalany mindenestre rövid vagy középtávon mindkét hálózatomegosztási megállapodásban részes fél lenne, és mivel a Vodafone-nak és a BT/EE-nek már nem lenne teljes mértékben elkötelezett partnere a Beaconön, illetve az MBNL-en belül.
- 338 Összefoglalva, a Bizottság által kifejtett, kárra vonatkozó első alelmélet azt feltételezi, amint azt maga a Bizottság a megtámadott határozat (1777)–(1783) preambulumbekkezdésében azt állítja, hogy az ügylet sértene az egyik vagy mindkét mobilhálózat-üzemeltető versenyhelyzetét, így csökkenthetné a BT/EE, a Vodafone, illetve az összefonódásban részt vevő felek hálózatomegosztási megállapodásbeli partnereit alkotó két mobilhálózat-üzemeltető által támasztott versenynyomást. A Törvényszék e tekintetben emlékeztet arra, hogy az infrastruktúrákon alapuló verseny a mobil távközlési piacon fontos elem lehet a szolgáltatások minőségének biztosítása szempontjából.
- 339 A Bizottságnak az EUMSZ 101. cikk (1) és (3) bekezdésére vonatkozó határozathozatali gyakorlata szerint a hálózatomegosztási megállapodások, amelyek bizonyos infrastruktúrák közös használatát foglalják magukban, ebből a szempontból a kontextustól, és attól függően, hogy aktív vagy passzív típusú megosztásról van-e szó, különböző versenykockázatokkal járnak. Az együttműködés választott módjától függően nagyobb vagy kisebb a piaci szereplők autonómiája és az összejátszás kockázata, illetve jelentősebb vagy kevésbé jelentős a versenytorzítás kockázata. A hálózatomegosztási megállapodások ugyanakkor jelentős gazdasági előnyökkel is járhatnak a költségmegtakarítás, a jobb lefedettség és a hálózat gyorsabb kiépítése terén (lásd különösen: az EK-Szerződés 81. cikke és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban 2003. április 30-án hozott 2003/570/EK bizottsági határozat – COMP/38.370 – O2 UK Limited/T-Mobile UK Limited [UK Network Sharing Agreement] ügy [HL 2003. L 200., 59. o.]; az EK-Szerződés 81. cikke és az EGT-Megállapodás 53. cikke alkalmazására vonatkozó eljárásban 2003. július 16-án hozott 2004/207/EK bizottsági határozat [COMP/38.369 – T-Mobile Deutschland és O2 Germany: hálózatomegosztási keretmegállapodás ügy] [HL 2004. L 75., 32. o.]).
- 340 A Törvényszék megállapítja, hogy az, hogy egy hálózatomegosztási megállapodás a megkötésekor a versenyt elősegítő hatásokkal járhat, amelyek így ellensúlyozzák a megállapodással járó korlátozásokat, nem feltétlenül jelenti azt, hogy e megállapodásnak valamely összefonódást követő megszüntetése, újratárgyalása vagy a keretén belül kialakult egyensúly későbbi megváltoztatása szükségképpen a hatékony verseny jelentős akadályozásának minősíthető.
- 341 Különösen az ilyen hálózatomegosztási megállapodások fennállása alapján a piacon kialakuló új versenyegyensúly ilyen értékelése ugyanis az új helyzet esetleges versenyt elősegítő vagy versenyellenes hatásaitól függ, amelyeket a Bizottság vagy a nemzeti versenyhatóságok külön és egyedileg is értékelhetnek, tekintettel többek között a piac alakulására, amint azt egyébiránt az Ofcom a Bizottság előtti közigazgatási eljárás során többször hangsúlyozta, amint az az Egyesült Királyság Törvényszékéhez benyújtott beavatkozási beadványának mellékleteiből kitűnik.
- 342 Márpedig, amint azt a felperes az Egyesült Királyság beavatkozási beadványára válaszul e tekintetben hangsúlyozza, a BT/EE és a Vodafone versenyképessége és beruházásra való ösztönzése meghatározó jelleggel nem a Three beruházási döntéseitől vagy a költségek növekedésétől függne, hanem különösen a verseny mértékétől, amellyel szembenéznek, pénzügyi erőforrásaiktól és stratégiájuktól. A Three-nek az egyik vagy másik hálózatba történő beruházásra való ösztönzésének csökkenése nem vezethet csupán – mégpedig jelentős mértékben – a hálózatomegosztási megállapodásban részes másik fél versenyképességének gyengüléséhez.

- 343 A Bizottság szerint azonban ez lenne a helyzet különösen akkor, ha az összefonódással létrejövő jogalany úgy döntene, hogy felmondja a két hálózatmegosztási megállapodás egyikét, hogy kizárólag a másikra összpontosítson, amint azt a Bizottság a hálózat-összevonásra vonatkozó két kiegészítő forgatókönyvben feltételezte, amelyek közül az első, a megtámadott határozat (1752)–(1756) preambulumbekzdésében kifejtett forgatókönyv szerint az összefonódással létrejövő jogalany kizárólag az MBNL-re, a második, a megtámadott határozat (1757)–(1759) preambulumbekzdésében kifejtett forgatókönyv szerint pedig kizárólag a Beaconre támaszkodna. A Bizottság a megtámadott határozat (1755), illetve (1759) preambulumbekzdésében mindkét esetben arra a következtetésre jut, hogy ágazati szinten a beruházások csökkenése nem valószínű.
- 344 Márpedig, még ha el is fogadjuk, hogy az ilyen forgatókönyvek ténylegesen sérthetik akár a BT/EE, akár a Vodafone versenyhelyzetét, meg kell állapítani, hogy e versenyellenes hatások a jelen esetben önmagukban nem minősíthetők az Egyesült Királyság mobil távközlési piacán fennálló hatékony verseny jelentős akadályozásának.
- 345 Az ezzel ellentétes következtetés esetén ugyanis lehetővé válna, hogy a Bizottság főszabály szerint és pusztán ezen az alapon megtiltsa minden olyan összefonódást, amely azzal jár, hogy a piaci szereplők száma négyről háromra csökken, kivéve adott esetben a hálózatmegosztási megállapodásokban részes partnerek közötti összefonódásokat.
- 346 E tekintetben, amint azt a felperes helytállóan hangsúlyozza, az MBNL-en és a Beaconön belüli kapcsolatoknak az összefonódást követő fellazulása elő is mozdíthatja az e megállapodásokban részes felek közötti, az infrastruktúrák terén folytatott nagyobb mértékű versenyt, valamint megerősítheti a hálózatok közötti versenyt.
- 347 Ennélfogva meg kell állapítani, hogy a valamely hálózatmegosztási megállapodásban részes felek érdekeinek esetleges eltérése, a fennálló hálózatmegosztási megállapodások – amelyek időtartamát a Three javára meghosszabbították – megzavarása vagy akár felmondása a jelen esetben önmagában a nem egyeztetett hatásokon alapuló kérelmélet keretében nem minősül a hatékony verseny jelentős akadályozásának.
- 348 E körülmények között a harmadik jogalap első részének helyt kell adni, mivel a Bizottság tévesen állapította meg, hogy valamely hálózatmegosztási megállapodás tartós megzavarása az e megállapodásban részes partner által támasztott verseny jelentős akadályozásának minősülhet.

b) Az összefonódásnak a versenytársakra gyakorolt hatásairól

- 349 A harmadik jogalap harmadik része keretében a felperes azt állítja, hogy téves a Bizottságnak a megtámadott határozat (1522) preambulumbekzdésében megfogalmazott azon megállapítása, amely szerint az összefonódással létrejövő jogalany jelentősen árthatna a BT/EE-nek azáltal, hogy akadályozza vagy késlelteti a hálózatokba történő beruházásait.
- 350 A Bizottság így a megtámadott határozat (1512) preambulumbekzdésében tévesen állapította meg [bizalmas].
- 351 A harmadik jogalap negyedik része keretében a felperes azt állítja, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot és nyilvánvaló mérlegelési hibát követett el, amikor a versenytársak működésére, nem pedig a versenyre gyakorolt hatásokat vizsgálta (a megtámadott határozat (1231) preambulumbekzdése), amikor a hatékony verseny jelentős akadályozását megállapította.

- 352 A harmadik jogalap ötödik része keretében a felperes előadja, hogy a Bizottság azon megállapításai, amelyek azt a következtetést támasztják alá, hogy az összefonódás sértené a BT/EE és a Vodafone versenyhelyzetét, nem bizonyítékokon, hanem pusztán feltételezéseken alapulnak. A Bizottság tévesen alkalmazta a jogot és nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el, amelyek a BT/EE és a Vodafone versenyhelyzetére gyakorolt hátrányos hatásra vonatkozó bizonyítékok hiányából erednek.
- 353 A Bizottság azt állítja, hogy a felperes kiszakította az összefüggéseikből a megtámadott határozat bizonyos preambulumbekendéseit, például a hálózatmegosztási megállapodás megzavarására vonatkozó preambulumbekendést (a megtámadott határozat (1246) preambulumbekendése). Ráadásul, noha igaz, hogy a Bizottság a BT/EE és a Vodafone által azonosított károk kategóriáinak bemutatásával kezdte (a megtámadott határozat (1249)–(1285) preambulumbekendése), azokat ezt követően a felperes észrevételeire tekintettel elemezte az [A] terv (a megtámadott határozat (1391)–(1567) preambulumbekendése) és a [B] terv (a megtámadott határozat (1568)–(1748) preambulumbekendése) keretében.
- 354 E tekintetben az Egyesült Királyság azt állítja, hogy a Bizottságnak a hálózatmegosztási megállapodás megzavarására vonatkozó következtetése (a megtámadott határozat (1246) preambulumbekendése) a hálózatmegosztási megállapodások jellegéből és működéséből adódik. Előadja továbbá, hogy indokolt volt, hogy a Bizottság az ügylet potenciális hatására vonatkozó részletes értékelés elvégzése mellett figyelembe vette az Ofcomnak a fennálló hálózatmegosztási megállapodásokkal kapcsolatos álláspontját (a megtámadott határozat (1722) preambulumbekendése).
- 355 Ezenkívül a Bizottság azt állítja, hogy mivel a kiskereskedelmi piac nagymértékben koncentrált, és a Three és az O2 közötti verseny az összefonódást követően megszűnne, a BT/EE vagy a Vodafone által támasztható hatékony verseny szintjének bármely csökkenése azzal a kockázattal jár, hogy kedvezőtlen hatást gyakorol általában véve a versenyre, amint azt a megtámadott határozat (1679) preambulumbekendése megállapítja, különösen, ha a valószínű kár a hálózatuk minőségének csökkenésében nyilvánul meg. A BT/EE e tekintetben azt állítja, hogy a megtámadott határozat (1230) és (1529)–(1546) preambulumbekendéséből kitűnik, hogy a Bizottságot azért aggasztotta az, hogy a Three gyengítheti a BT/EE versenyhelyzetét, mivel a BT/EE jelentősen hozzájárul a versenyhez.
- 356 A Törvényszék véleménye szerint a harmadik jogalap harmadik, negyedik és ötödik része összefügg egymással, ezért azokat célszerű együtt vizsgálni. A Törvényszék előzetesen megállapítja továbbá, hogy a felperes ezen ötödik rész alá csoportosított több, a BT/EE és a Vodafone működésére gyakorolt hatások értékelésére vonatkozó kifogást anélkül, hogy pontosan különbséget tett volna az [A] és a [B] terv között.
- 357 Ezért a Törvényszék egymás után meg fogja vizsgálni a BT/EE-re és a Vodafone-ra gyakorolt hatásokat, szem előtt tartva, hogy a BT/EE-re gyakorolt, az [A] tervből eredő – az alábbi 362–379. pontban megállapított – hatások a BT/EE tekintetében kisebb mértékben megjelennek a [B] terv keretében is.
- 358 Előzetesen meg kell állapítani, hogy a megtámadott határozatban nem elemezték az összefonódás nem egyeztetett hatásait a piaci erő esetleges gyakorlása vonatkozásában, amely az összefonódással létrejövő jogalany által kínált szolgáltatások vagy saját hálózata minőségének rontásában nyilvánulna meg.
- 359 Márpedig a 139/2004 rendelet (25) preambulumbekendése szerint az összefonódásból eredő nem egyeztetett hatások értékelésének középpontjában az összefonódásban részt vevő felek által korábban egymással szemben támasztott erős versenyképesség esetleges megszüntetésének értékelése, valamint a verseny többi versenytársra nehezedő nyomásának esetleges csökkenése áll, amint azt a Törvényszék a fenti 96. és 97. pontban már megállapította.
- 360 A verseny korlátozása ugyanis, ennek következtében pedig a fogyasztóknak okozott hátrány az összefonódásban részt vevő felek között fennálló versenyhelyzet megszűnéséből, valamint abból eredne, hogy egyetlen megmaradó vagy potenciálisan belépő versenytárs sem lenne képes az

összefonódással létrejövő joggalannyal hatékonyan versenyezni. Az árakra gyakorolt hatásokon kívül, mivel az összefonódással létrejövő jogalany a továbbiakban nem szembesül az összefonódásban részt vevő felek között korábban fennállt nyomásgyakorlással, az összefonódás a kínálat minőségére és az ügyfeleknek nyújtott választékra is kedvezőtlen hatásokkal járna (lásd ebben az értelemben: 2010. július 6-i Ryanair kontra Bizottság ítélet, T-342/07, EU:T:2010:280, 224. pont).

- 361 E kérdéskör mélyreható vizsgálatának hiánya a Bizottság által a megtámadott határozatban elvégzett elemzés hiányosságát jelenti, így ahhoz, hogy ez az elemzés eredményes legyen, a versenytársakra gyakorolt hatások tekintetében különösen szilárd és meggyőző érvelésre lenne szükség.

1) A BT/EE-re gyakorolt hatásokról

- 362 Először is, az uniós versenyszabályok célja elsődlegesen az, hogy a versenyfolyamatot mint olyant védjék, nem pedig a versenytársakat. E tekintetben a Bizottság a nem horizontális összefonódásoknak a vállalkozások közötti összefonódások ellenőrzéséről szóló tanácsi rendelet alapján történő értékeléséről szóló iránymutatásában (HL 2008. L 265., 6. o.) megalapozottan emlékeztetett arra, hogy önmagában még nem jelent problémát az, hogy egy összefonódás hatással van a versenytársakra. Különösen kiemelendő, hogy önmagában nem ad alapot versenyjogi aggályokra az a tény, hogy a versenytársakat hátrányosan érintheti az összefonódásból adódó hatékonyságjavulás.
- 363 Ez az érvelés analógia útján alkalmazható egy horizontális összefonódás, vagy akár egy korlátozott oligopólium keretében is, mint amilyenről a jelen ügyben szó van.
- 364 A jelen ügyben a megtámadott határozat (1265) preambulumbekkezdésében a Bizottság kifejti, hogy a hálózatmegosztási megállapodásokban részes valamely partner versenyhelyzete gyengítésének egyik módja az egyik vagy másik ilyen megállapodás hálózata minőségének rontása. Ez a Bizottság számára különösen relevánsnak tűnik az azon hálózatmegosztási megállapodásban részes partner esetében, amely nem fog az összefonódással létrejövő jogalany összevont hálózatának alapjául szolgálni.
- 365 A megtámadott határozat (1430) és (1431) preambulumbekkezdéséből kitűnik például, hogy az [A] terv keretében az összefonódással létrejövő jogalany nem tervezte használni az MBNL cellák *[bizalmas]*. A T-Mobile/Orange összefonódás (COMP/M.5650 ügy) keretében a Three által megfogalmazott *[bizalmas]* aggályok orvoslása érdekében a Three-vel szemben 2009-ben tett kötelezettségvállalások alapján mindazonáltal továbbra is köteles lenne e cellák költségeinek megosztott viselésére.
- 366 Márpedig a jelen összefonódás keretében feleslegessé váló cellákhoz kapcsolódó költségek megosztására vonatkozó kötelezettség fenntartása a BT/EE versenyhelyzetének kedvezne, még ha a Bizottság megalapozottan állapította is meg, hogy ez növelné az összefonódásban részt vevő feleknek az ilyen költségek csökkentésére való ösztönzését. Az összefonódásban részt vevő feleknek az e fölösleges cellákba való további beruházásra való ösztönzésének esetleges csökkenése azonban nem lehet aránytalan hatással a BT/EE versenyhelyzetére, illetve nem akadályozhatja jelentősen a hatékony versenyt.
- 367 E tekintetben, noha valamely versenytárs piaci szereplő költségeinek növekedése nem feltétlenül vezet a verseny akadályozásához, amint azt a Bizottság a megtámadott határozat (1679) preambulumbekkezdésében helytállóan megállapította, mindenesetre a Bizottságnak kell bizonyítania, hogy kárelmélete az állandó költségek feltételezett emelkedése és a többletköltségek feltételezett emelkedése közötti okozati összefüggésen alapul, valamint hogy ez az emelkedés kevesebb beruházáshoz, a piacon kínált szolgáltatások minőségének csökkenéséhez, vagy – amennyiben e költségeket áremelés révén áthárítanak a fogyasztókra – a BT/EE és a Vodafone által a piacon támasztott versenynyomás csökkenéséhez vezetne.

- 368 A jelen ügyben meg kell állapítani, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban nem bizonyította ilyen okozati összefüggés fennállását a jelen esetben alkalmazandó, a fenti 111. pontban kifejtett bizonyítási követelményeknek megfelelően.
- 369 E tekintetben a megtámadott határozatban semmi nem utal arra, hogy a távközlési ágazatban fennálló, korlátozott számú piaci szereplőt magában foglaló oligopol piac keretében egyetlen piaci szereplő által támasztott versenynyomás csökkenése „nagy valószínűséggel” az e piacon fennálló verseny átfogó csökkenéséhez vezetne, amint azt a Bizottság a megtámadott határozat (1679) preambulumbekkezdésében állítja.
- 370 Másodszor, a Törvényszék megállapítja, hogy – amint azt a fenti 96. pontban már rögzítette – a nem egyeztetett hatásokon alapuló kárelmélet keretében az összefonódásnak „az összefonódó felek által korábban egymással szemben támasztott erős versenykényszerek megszüntetését” kell maga után vonnia, a csupán a többi versenytárs által a piacon a minőség tekintetében támasztott versenynyomás csökkenésében álló hatás önmagában nem elegendő a hatékony verseny jelentős akadályozásának bizonyításához.
- 371 Márpedig a Bizottság következtetéseiben annak megállapítására szorítkozik, hogy a Three elkötelezettségének csökkenése következtében a BT/EE valószínűleg magasabb költségekkel szembesülne a fennálló hálózat karbantartását (a megtámadott határozat (1445)–(1455) preambulumbekkezdése) és a hálózat fejlesztését (a megtámadott határozat (1530) preambulumbekkezdése) illetően, vagy legalábbis erre számítana.
- 372 Másként fogalmazva, a Bizottság a megtámadott határozatban nem bizonyította a jogilag megkövetelt módon, hogy a költségek lehetséges emelkedése csökkentené a BT/EE beruházásra való képességét. A Bizottság azt sem jelezte, hogy a nem érintett, illetve nem megosztható beruházásokkal szemben milyen típusú beruházások lennének érintettek vagy lehetnének megoszthatók. A megtámadott határozat ugyanis a BT/EE általi bármely reakció hiányára vonatkozó, többé-kevésbé valószínűtlen feltételezéseken látszik alapulni, amelyek szerint a BT/EE a költségei növekedését követően egyszerűen felhagyna a beruházással.
- 373 Ráadásul, amint azt a Törvényszék a fenti 280. pontban már megállapította, a közigazgatási eljárás során benyújtott bizonyítékokból kitűnik, hogy noha pozitív korreláció állapítható meg a mobil távközlési ágazatban a piaci szereplők számát négyről háromra csökkentő összefonódások és az áremelkedés között, korreláció állapítható meg az említett összefonódások és a hálózatokba a mobilhálózat-üzemeltetők által eszközölt beruházások növekedése között is.
- 374 Harmadszor, ami annak lehetőségét illeti, hogy a Three akadályozhatja a BT/EE általi egyoldalú hálózatkiépítést, amit a Bizottság a megtámadott határozat (1473)–(1522) preambulumbekkezdésében fejt ki, meg kell állapítani, hogy ezen, többek között a BT/EE észrevételein és az MBNL vitatott értelmezésén alapuló érvelés a jelen ügyben az [A] terv tekintetében önmagában véve nem elegendő a hatékony verseny jelentős akadályozása fennállásának bizonyításához.
- 375 Egyrésztől ugyanis a versenyben okozott esetleges ilyen kárnak nem annak lehetőségén kell alapulnia, hogy az összefonódásban részt vevő felek egyoldalúan úgy döntenek, hogy csökkentik a saját hálózatuk minőségét, hanem az ügylet által a hálózatmegosztási megállapodásban részes másik félre gyakorolt esetleges hatásokon.
- 376 Másrésztől e feltételezés esetén különösen gyenge az okozati összefüggés. Közelebbről a Bizottság feltételezése azon az állításon alapul, hogy ahhoz, hogy a BT/EE beruházásainak akadályozására vonatkozó mechanizmust a Three kiválthassa, *[bizalmas]*.
- 377 *[bizalmas]*.

378 Ezenfelül a Bizottság álláspontja azt feltételezi, hogy a felek által egy üzleti együttműködésre irányuló viszonyban kialakított mechanizmus könnyedén igénybe vehető visszaélések céljára, amelyekkel a két fél egyikének súlyos sérelem lenne okozható. Végül azt feltételezi, hogy a BT/EE-nek nem lenne lehetősége a Three-vel szembeni hatékony megtorlásra az MBNL megállapodás felmondása vagy újratárgyalása, vagy a Three-vel szemben tett, a fenti 329. pontban felidézett kötelezettségvállalások Bizottság általi felülvizsgálatának kérelmezése révén.

379 Az a körülmény, hogy a helyzet ilyen alakulása elméletileg elképzelhető, nem jelenti azt, hogy az események ilyen láncolatának bekövetkezése kellően reális és hihető lenne, és ahhoz vezetne, hogy a BT/EE számára lehetetlenné válna olyan szintű szolgáltatás nyújtása, amely lehetővé tenné számára az összefonódással létrejövő jogalannyal való hatékony versengést.

2) A Vodafone-ra gyakorolt hatásokról

380 A Törvényszék előzetesen megállapítja, hogy a Vodafone-ra gyakorolt hatásokra vonatkozó kifogás csak akkor lenne hatásos, ha a jelen esetben az alternatív hálózat-összevonási terv lenne a legvalószínűbb, amit a felperes vitat.

381 A Törvényszék először megjegyzi, hogy – amint azt a BT/EE tekintetében már megállapította – pusztán az a körülmény, hogy a Vodafone az összefonódást követően kisebb versenynyomást támasztana, a jelen esetben önmagában nem elegendő a hatékony verseny jelentős akadályozásának bizonyításához.

382 Másodszor, ami a Vodafone hálózatára gyakorolt hatásokat illeti, a Törvényszék megállapítja, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban nem bizonyítja, hogy a költségek emelkedése befolyásolná a Vodafone-nak a saját hálózatába történő beruházásra való ösztönzését.

383 Amint az a megtámadott határozat (1680) és (1681) preambulumbekkezdésében megállapításra kerül ugyanis, igaz, hogy *[bizalmas]*.

384 Az összefonódás ilyen hatásai azonban, amelyek *[bizalmas]*-sal járnának, ami *a priori* kevésbé kedvez az összejátszásnak, nem járnának szükségképpen a Vodafone beruházásainak csökkenésével. Közelebbről a Bizottság a megtámadott határozat (1643) preambulumbekkezdésében elismeri, hogy a Vodafone képes lenne viselni az összefonódásból eredő költségnövekedést.

385 E tekintetben, amint azt a Bizottság a megtámadott határozat (1683) preambulumbekkezdésében megállapítja, a hálózat minőségének romlása – egy, a Vodafone által a közigazgatási eljárás során benyújtott szimulációs modell szerint – nem annak következménye, hogy a Vodafone maga esetleg vagy állítólag nem lenne képes eszközölni a *[bizalmas]* szükséges beruházásokat, hanem egy gazdasági döntésből következne, amelyet a Vodafone-nak *[bizalmas]* meg kellene hoznia.

386 Márpedig a Bizottság kérelméte különösen a Vodafone modellezésén alapuló, a Vodafone arra való ösztönzésén alapul, hogy korlátozza a saját hálózatába történő beruházásokat, ami arra utal, hogy gazdasági szempontból indokolt lenne *[bizalmas]* (a megtámadott határozat (1643) preambulumbekkezdése).

387 A jelen ügyben a Bizottság a megtámadott határozat (1645) preambulumbekkezdésében lényegében azt állítja, hogy „egy olyan piacon, ahol minden piaci szereplő *[bizalmas]* biztosít, *[bizalmas]* lefedettség nyújtása jelentősen csökkenteni fogja a Vodafone által kínált árak versenyképességét”.

388 Noha kétségek merülhetnek fel azzal kapcsolatban, hogy egy ilyen hatás, amely nem az összefonódással létrejövő jogalany jövőbeli döntéseiből, hanem egyik versenytársának döntéséből következne, az összefonódás közvetlen és azonnali következményének tekinthető-e, a Bizottság a megtámadott

határozatban mindenesetre nem bizonyította a jogilag megkövetelt módon és az alkalmazandó bizonyítási követelményeknek megfelelően, hogy a Vodafone egy ilyen döntése kellően reális és hihető módon az összefonódásból következne, módosítaná az érintett piacokon a versenyhelyzetet meghatározó tényezőket, és a jelen esetben az érintett piacon „jelentősen” akadályozná a hatékony versenyt.

- 389 E tekintetben a Bizottságnak a megtámadott határozatban nem sikerült bizonyítania, hogy milyen alapon döntene önként úgy a Vodafone, noha a költségek emelkedésének viselésére való képessége nem vitatott, hogy rontja a saját hálózatának minőségét vagy nem ruház be abba.
- 390 Márpedig, még azt feltételezve is, hogy ez így lenne, a verseny egyik eszközekénti minőség értékelése gyakran összetett és pontatlan művelet, amely minden esetben a különböző fogyasztók érzékelésének mérlegelését követeli meg, különösen a csúcstechnológiai iparágakban.
- 391 Még annak feltételezése esetén is, hogy a Vodafone tehát önkéntesen és a cellái jövedelmezősége alapján úgy döntene, hogy hálózata lefedettségének mértékét *[bizalmas]* csökkenti egy olyan piacon, ahol minden más piaci szereplőnek *[bizalmas]* mértékű hálózati lefedettséget kell biztosítania, a jelen esetben valószínűbbnek tűnik, hogy a Vodafone csak a legkritikábban lakott, tehát a legkevésbé jövedelmező régiókban vonulna vissza és csökkentené a hálózatát.
- 392 Márpedig, még ha a hálózat minőségének a Bizottság által állított csökkenése következne is be a Vodafone arra vonatkozó üzleti döntését követően, hogy az alacsony jövedelmezőségű cellákba *[bizalmas]* különösen az alacsony népsűrűségű területeken nem ruház be, az összefonódás e hatását az Egyesült Királyság szabályozó hatóságai hasznosan orvosolni tudnák.
- 393 Harmadszor, további tényezők alapján is kétségbe vonható a Bizottság által a megtámadott határozatban elvégzett elemzés valószínűsége. Egyrészt, amennyiben a Bizottság a megtámadott határozat (1736) preambulumbekkezdésében megállapította, hogy az összefonódással létrejövő jogalany a saját infrastruktúrájába *[bizalmas]* ruházna be, valószínűnek tűnik, hogy hasonló beruházásokat a Vodafone is eszközölni tudna *[bizalmas]*.
- 394 Másrészt *[bizalmas]*, az e megállapodásban részes felek már rendelkeztek annak lehetőségéről, hogy a feleknél felmerülő költségek a *[bizalmas]* követően emelkednek.
- 395 Mivel a hálózatmegosztási megállapodás ilyen alakulásának lehetőségéről már rendelkeztek, nehezen képzelhető el, hogy e szerződéses opció végrehajtása ténylegesen jelentős kárt okozna a Vodafone-nak.
- 396 Következésképpen meg kell állapítani, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban nem bizonyította a jogilag megkövetelt módon, hogy a Vodafone képtelen lenne hatékony versenyt folytatni, illetve nem bizonyította még azt sem, hogy a Vodafone a költségeinek bármely emelkedését áremelés formájában a fogyasztókra hárítaná át.
- 397 Ebből következik, hogy a harmadik jogalap együtt vizsgált harmadik, negyedik és ötödik részének helyt kell adni.

c) A fokozott átláthatóságnak a hálózatokba történő teljes beruházásra gyakorolt hatásáról

- 398 A harmadik jogalap hatodik része keretében a felperes azt állítja, hogy a Bizottság az összefonódás által az [A], illetve a [B] terv keretében a hálózatokba történő beruházásra gyakorolt hatások elemzése során tévesen alkalmazta a jogot és nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el.

- 399 A felperes többek között azt állítja, hogy az a mechanizmus, amelynek révén a [B] terv keretében a beruházásoknak a mobilhálózat-üzemeltetők közötti nagyobb mértékű átláthatósága csökkentheti a hálózatokba történő beruházásra való ösztönzésüket (a megtámadott határozat (1732)–(1742) preambulumbekzdése), az iránymutatás 22. pontja alapján az egyeztetett hatások, nem pedig a nem egyeztetett hatások körébe tartozik.
- 400 Az Egyesült Királyság által támogatott Bizottság szerint a Bizottság nem azt állította, hogy a BT/EE és a Vodafone összehangolnák a tevékenységüket, vagyis hallgatólagosan megállapodnának arról, hogy nem ruháznak be, vagy hogy megtorló intézkedéseket hoznának, ha a másik beruház, hanem azt, hogy az összefonódással létrejövő jogalany beruházásra vonatkozó kezdeményezése hiányában egyoldalúan a többi mobilhálózat-üzemeltető egyike sem rendelkezne az új technológiákba történő beruházásra való ösztönzéssel. A Bizottság tehát a versenynyomás és a hálózatba történő beruházásra való egyoldalú ösztönzés csökkenésére támaszkodott, amely az iránymutatás 24. pontja alapján az összefonódás egyoldalú vagy nem egyeztetett hatásának minősül.
- 401 A BT/EE azt állítja, hogy a Bizottság nem végezte el az egyeztetett hatások elemzését, hanem csupán elismerte, hogy a kiskereskedelmi piac esetében oligopol piacról van szó. Márpedig egy ilyen piacon általában minden szolgáltató figyelmet fordít a versenytársai lépéseire, és körültekintően reagál.
- 402 A Törvényszék előzetesen megállapítja, hogy a megtámadott határozat (1562) preambulumbekzdésében a Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy nem valószínű, hogy a beruházások mobilhálózat-üzemeltetők közötti nagyobb mértékű átláthatósága az [A] terv keretében jelentős negatív hatást gyakorolna a beruházásokra (a megtámadott határozat (1564) preambulumbekzdése).
- 403 Másfelől a Bizottság a megtámadott határozat (1735) preambulumbekzdésében arra a következtetésre jutott, hogy a [B] terv az ágazat szintjén jelentős negatív hatással lehetne a hálózatokba történő beruházásokra, mivel az összefonódással létrejövő jogalany tudomást szerezhetne a BT/EE beruházásairól.
- 404 Ezenkívül – amint azt az összevonási forgatókönyvekre vonatkozó saját elemzésében maga a felperes is elismerte – a megtámadott határozat (1388) és (1389) preambulumbekzdésében bemutatott, *[bizalmas]* vonatkozó lehetőséget a versenyhatóságok előre látható fenntartásaira és az ilyen forgatókönyv jóváhagyásának alacsony valószínűségére figyelemmel elvetették.
- 405 A jelen esetben a Bizottság a megtámadott határozat (1389) preambulumbekzdésében megállapította, hogy az összefonódás mindazonáltal rövid távon bizonytalan helyzetet teremtené, mivel az új jogalany nem tudta volna azonnal végrehajtani sem a [B], sem az [A] tervet. Egy átmeneti időszak alatt és rövid távon *[bizalmas]*.
- 406 Az összefonódással létrejövő jogalany adott esetben ösztönözve lenne arra, hogy ugyanazokat a beruházásokat az ország nyugati és keleti részében is elvégezze, ami végső soron lehetővé tenné a BT/EE és a Vodafone számára, hogy tudomást szerezzenek egymás beruházásairól (a megtámadott határozat (1735) és (1736) preambulumbekzdése). Ez a fokozott átláthatóság tehát annak kockázatával járna, hogy a BT/EE és a Vodafone megvárna, hogy az összefonódással létrejövő jogalany elvégezzen bizonyos, elsősorban az új technológiák fejlesztésével kapcsolatos beruházásokat, mielőtt ők ruháznának be (a megtámadott határozat (1737), (1739) és (1740) preambulumbekzdése).
- 407 Másként fogalmazva, a Bizottság szerint a második kérelmélet keretében felmerülő aggályai azon alapulnak, hogy az egyes mobilhálózat-üzemeltetőknek csökkenne az arra való ösztönzése, hogy proaktív módon beruházzanak a saját hálózatukba, és azt fejlesszék, valamint hogy ebből következően valószínűleg csökkenne a versenynyomás. E csökkenés a [B] terv keretében érvényesülő piacszerkezetből, *[bizalmas]*, valamint az e szerkezettel járó, az egyes mobilhálózat-üzemeltetők beruházási stratégiáira vonatkozó fokozott átláthatóságból következne.

- 408 A Törvényszék e tekintetben megállapítja, hogy a jelen ügyben az általa a megtámadott határozat fölött elvégzendő bírósági felülvizsgálathoz kapcsolódó különleges nehézséget jelent, hogy a Bizottság nem határozta meg azon megfelelő időbeli keretet, amelyen belül a hatékony verseny jelentős akadályozását bizonyítani kívánja. A megtámadott határozatban a Bizottság ugyanis mind rövid, mind középtávon megvizsgálta az összefonódás által a két hálózatmegosztási megállapodás közötti ideiglenes átfedés következtében kifejtett azonnali hatásokat, valamint a hálózat-összevonási tervekre tekintettel megvizsgálta a közép- és hosszú távú hatásokat, anélkül azonban, hogy világosan rögzítette volna, hogy a fennálló számos forgatókönyv közül melyik a legvalószínűbb, vagy hogy az összefonódás versenyre gyakorolt hatásait mely forgatókönyv(ek)re tekintettel kell elsődlegesen vizsgálni.
- 409 A Törvényszék ezért a tárgyalás érdekében kérte a feleket, hogy fejtsék ki álláspontjukat a tekintetben, hogy mi jelenti a megfelelő időbeli keretet az összefonódás versenyre gyakorolt hatásainak értékelése céljára.
- 410 A Törvényszék megállapítja, hogy különösen a megtámadott határozat (1239) és (1244) preambulumbekzdésében megállapítást nyert, hogy a jelen ügyben, bármelyik hálózat-összevonási tervet fogadják is el végül az összefonódásban részt vevő felek, e felek hosszú távon nem fognak két külön hálózatot fenntartani, és nem tűnik úgy, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban a hosszú távot tekintette volna a megfelelő időbeli keretnek az összefonódás hatásainak értékelése céljára.
- 411 E tekintetben a megtámadott határozat (1244) preambulumbekzdéséből következik, hogy a felperes tervei szerint az összefonódással létrejövő jogalany hosszú távon nem fog két külön hálózatot fenntartani. Az összefonódással létrejövő jogalanynak hosszú távon a két hálózatmegosztási megállapodás egyikére kell összpontosítania.
- 412 Ráadásul a megtámadott határozat (1239) preambulumbekzdésében a Bizottság megállapította, hogy az ügyletet követően valószínűleg megszűnne az Egyesült Királyság mobil távközlési piacán fennálló két hálózatmegosztási megállapodáson belüli érdekegybeesés és kölcsönös függés. A Bizottság megállapította, hogy noha az összefonódással létrejövő jogalany mindkét hálózatra támaszkodna ahhoz, hogy továbbra is mobil távközlési szolgáltatásokat nyújtson a Three és az O2 ügyfelei részére, arra lenne ösztönözve, hogy hosszú távon ne tartson fenn két hálózatot. A Bizottság szerint ez a hálózatmegosztási megállapodásokban részes két partner közül legalább az egyik viszonylatában elkerülhetetlenül megzavarná az érdekek egybeesését.
- 413 A megtámadott határozat 1012. lábjegyzetében a Bizottság megjegyzi, hogy két külön, országos lefedettségű hálózat üzemeltetése több okból is rendkívül valószínűtlennek tűnik. Először is, a felperes által valószínű forgatókönyvként benyújtott mindkét hálózat-összevonási terv összevont hálózat létrehozását irányozza elő. Másodszor, gazdasági szempontból meggondolatlanak tűnik az ügylet után ugyanúgy két külön hálózatot üzemeltetni, mint azt önálló alapon tették, különösen a jövőbeli beruházásokat illetően. A Bizottság jelzi, hogy az összefonódással létrejövő jogalanyak így meg kellene kettőznie a beruházásokat, hogy azokat teljes ügyfélkörre számára nyújtani tudja.
- 414 A BT/EE felhívta a Törvényszék figyelmét arra, hogy bizonyos összefonódással kapcsolatos ügyekben a Bizottság a hosszú távú hatásokra vonatkozó elemzést vett alapul, és a COMP M.2375, Shell/Enterprise Oil ügyre (2002) hivatkozott, ahol a Bizottság az összefonódás hatásainak elemzése érdekében tíz évnél hosszabb időszakot vett figyelembe.
- 415 A Törvényszék megállapítja, hogy egy összefonódás által a távközlési ágazatban – amely hosszú távú beruházásokat tesz szükségessé, és ahol a fogyasztókat gyakran több évig kötik a szerződések – egy oligopol piacra gyakorolt hatások elemzése a jövőre vonatkozó, dinamikus elemzés, amely azt teszi szükségessé, hogy az esetleges egyeztetett vagy egyoldalú hatásokat viszonylag hosszú jövőbeli időszak alatt vegyék figyelembe.

- 416 Márpedig, bármely hálózat-összevonási tervet fogadják is el végül az összefonódásban részt vevő felek, e felek nem fognak hosszú távon két külön hálózatot fenntartani. Következésképpen el kell utasítani a Bizottságnak a fokozott átláthatóság által a hálózatokba történő teljes beruházásra gyakorolt hatásra vonatkozó állítását, mivel az két külön hálózat fennállásának feltételezésén alapul.
- 417 Ennek következtében helyt kell adni a harmadik jogalap hatodik részének, mivel a Bizottság tévesen alkalmazta a jogot, amikor a fokozott átláthatóság által a hálózatokba történő teljes beruházásra gyakorolt hatást nem egyeztetett hatásnak minősítette.
- 418 Következésképpen a második kérelmélet tekintetében helyt kell adni a harmadik jogalaphoz anélkül, hogy szükség lenne e jogalap további részeinek vizsgálatára.

E. A nagykereskedelmi piacon mutatózó nem egyeztetett hatások fennállására vonatkozó, harmadik kérelméletről

- 419 A megtámadott határozat (1815)–(2314) preambulumbekkezdésében kifejtett harmadik kérelmélet a nagykereskedelmi piacon mutatózó, az erős versenykényszer megszüntetésével összefüggő nem egyeztetett hatások fennállására vonatkozik. E piacon a négy mobilhálózat-üzemeltető hostingszolgáltatást nyújt a nem mobilhálózat-üzemeltetők számára, akik pedig kiskereskedelmi szolgáltatásokat kínálnak az előfizetőknek. Az összefonódás a Bizottság szerint csökkentené a nem mobilhálózat-üzemeltetők számára hálózatot biztosítani kívánó mobilhálózat-üzemeltetők számát.
- 420 Közelebről a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a Three az ügylet előtt a nagykereskedelmi piacon „jelentős versenytényezőnek” minősül. E tekintetben a Bizottság megállapította többek között, hogy a Three a múltbeli alacsony, 2014-ben és 2015-ben [0 és 5% közötti] piaci részesedése ellenére (a megtámadott határozat (1856)–(1867) preambulumbekkezdése) a piaci részesedését meghaladó mértékű bruttó új ügyfélszerzést ér el (a megtámadott határozat (1868)–(1920) preambulumbekkezdése).
- 421 Ennek érdekében a Bizottság kiszámította az ügyfelekkel 2012 és 2015 között kötött szerződések értékét. Számítása szerint a Three által megszerzett piaci részesedés – az ezen ügyfelek 2018-ban fennálló előre jelzett értékével történő súlyozást követően – [bizalmas] között alakul. A Bizottság azt is megállapítja, hogy a Three érzékelhetően javította helyzetét a nagykereskedelmi piacon, több versenytárgyalási eljárásban részt vett, többek között a legnagyobb nem mobilhálózat-üzemeltetők esetében, és szerződéseket kötött egyes, növekedési potenciállal rendelkező nem mobilhálózat-üzemeltetőkkel. A Bizottság megjegyzi, hogy a Three nagykereskedelmi tárgyalásokon való jelenléte hatással van a versenyre még akkor is, amikor nem a Three nyeri el az adott szerződést, hogy a Three versenyképes nagykereskedelmi árakat kínál a 4G-hez hasonló új technológiákra vonatkozóan, és hogy jelentős versenytársnak tekintik (a megtámadott határozat (1921)–(2125) preambulumbekkezdése).
- 422 Ezenkívül a Bizottság a megtámadott határozat (2210) preambulumbekkezdésében azt a következtetést vonja le, hogy az összefonódás egyrészt csökkentené az összefonódással létrejövő jogalany versengésre való ösztönzését abból adódóan, hogy e jogalany a kiskereskedelmi piacon nagyobb ügyfélkörrel rendelkezne, ami növelné a „kannibalizáció” kockázatát (a megtámadott határozat (2209) preambulumbekkezdése), és másrészt negatív hatással lenne a BT/EE és a Vodafone versengésre való képességére és ösztönzésére (a megtámadott határozat (2291) preambulumbekkezdése).
- 423 A Bizottság a megtámadott határozat (2313) preambulumbekkezdésében megállapítja, hogy az összefonódás azzal a kockázattal jár, hogy jelentős nem egyeztetett hatásokat gyakorol a nagykereskedelmi piacra, amelyek abból erednek, hogy a mobilhálózat-üzemeltetők száma négyről háromra csökken, a Three az iránymutatás 37. pontjának megfelelően megszűnik jelentős versenytényezőnek lenni, megszűnik a felek által korábban egymásra gyakorolt jelentős

versenyképesség, és csökken a fennmaradó szereplőkre gyakorolt versenynyomás. Ráadásul a versengő mobilhálózat-üzemeltetők nem lennének képesek ellensúlyozni az ügylet nem egyeztetett versenyellenes hatásait, és erre való ösztönzéssel sem rendelkeznének.

- 424 Negyedik jogalapjával a felperes azt állítja, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban tévesen alkalmazta a jogot, nyilvánvaló mérlegelési hibákat követett el és lényeges eljárási szabályokat sértett a nagykereskedelmi piacon fennálló nem egyeztetett hatások tekintetében, mégpedig közelebbről, az arra vonatkozó megállapításai miatt, amelyek szerint először is, az összefonódás jelentősen akadályozná a hatékony versenyt a nagykereskedelmi piacon (első rész), másodszor, a Three „jelentős versenytényező” a nagykereskedelmi piacon (második és harmadik rész), harmadszor, az összefonódással létrejövő jogalany kevésbé lenne ösztönözve a versengésre (negyedik rész), és negyedszer, versenytársai nem lennének képesek versenyezni vele, és erre ösztönözve sem lennének (ötödik rész), valamint amiatt, hogy a Bizottság harmadik felek állításait figyelembe vette (hatodik rész). A felperes szerint e hibák mindegyikének a megtámadott határozat megsemmisítéséhez kellene vezetnie.
- 425 Kiindulásként a negyedik jogalap első három részét kell együtt megvizsgálni, amelyek azon alapulnak, hogy téves az a megállapítás, hogy az összefonódás jelentősen akadályozná a hatékony versenyt a nagykereskedelmi piacon, valamint hogy az a megállapítás, hogy a Three „jelentős versenytényező”, nyilvánvaló mérlegelési hibát tartalmaz.
- 426 A negyedik jogalap első részével a felperes azt állítja, hogy mivel a Three nagykereskedelmi piacon fennálló piaci részesedése 2014-ben [0 és 5% között] alakult, és ezt az értékét soha nem lépte túl, amit a Bizottság nem is vitat (a megtámadott határozat (1856) preambulumbeközdése), az összefonódás nem gyakorolna érzékelhető hatást a versenyre. E tekintetben a megtámadott határozat csupán a Three mint „jelentős versenytényező” kiiktatására vonatkozó megállapításokon alapul.
- 427 A negyedik jogalap második és harmadik részével a felperes azt állítja, hogy a Bizottság nem fejtette ki, hogy a Three által a nagykereskedelmi piacon támasztott verseny miért lenne különösen hatékony a más piaci szereplők által támasztott versenyhez képest, amelyek előre látható piaci részesedését nem vizsgálta. Nem csupán arról van szó, hogy az összes többi piaci szereplő lényegesen erősebb a Three-nél, de ez a helyzet az idők múlásával fenn is maradt, és a Three piaci részesedésének a közelmúltban mutatkozó kis mértékű emelkedése elhanyagolható mértékű maradt, és nem befolyásolta a piac versenystruktúráját vagy dinamikáját. Ezenkívül a Bizottság a Three „jelentős versenytényezőnek” minősítése során hibákat követett el mind a piaci részesedésekre vonatkozó elemzésében, mind a Three bruttó új ügyfélszerzési arányára vonatkozó elemzésében és a Three nagykereskedelmi piacon fennálló jelentőségére vonatkozó minőségi elemzésében.
- 428 Közelebbről, ami ez utóbbit illeti, a felperes azt állítja, hogy a megtámadott határozat 125. ábrája, amely a négy mobilhálózat-üzemeltető nagykereskedelmi piacon fennálló, a Bizottság által becsült piaci részesedéseit szemlélteti, egyértelműen mutatja a Three helyzetének gyengeségét a versenytársaihoz képest. *[bizalmas]*
- 429 A Bizottság továbbá a megtámadott határozat (1920) preambulumbeközdésében – a Three bruttó új ügyfélszerzési arányára vonatkozó, a jelenlegi piaci adatoknál magasabb mértékű előrejelzés alapján – tévesen állította, hogy a Three piaci részesedése nem tükrözi sem a jelenlegi versenyerejét, sem a jövőbeli versenyfolyamatban fennálló jelentőségét.
- 430 Végül a felperes szerint az a körülmény, hogy a Three az elmúlt három évben indított hét nagy tömegpiaci pályázati eljárás közül *[bizalmas]* nem vett részt, csakúgy, mint *[bizalmas]*, ellentmond annak, hogy a Three a nagykereskedelmi piacon hihető módon tudna versenyezni, és ott „jelentős versenytényezőnek” minősülhetne.
- 431 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

- 432 A Bizottság többek között azt állítja, hogy a piaci részesedés és annak alakulása csak kiindulásképpen ad támpontot a piaci erőről (az iránymutatás 27. pontja), és hogy az iránymutatás több példát hoz olyan helyzetekre, amelyben az alacsony piaci részesedés nem akadályozza, hogy egy összefonódás a versennyel kapcsolatos aggályokhoz vezessen, például akkor, amikor a szóban forgó vállalkozás nagyobb szerepet játszik, mint amit piaci részesedése sugallana (lásd az iránymutatás 37. pontját). Ezért az a körülmény, hogy a Three a nagykereskedelmi piacon csak alacsony piaci részesedéssel rendelkezik, nem vezethet automatikusan ahhoz a következtetéshez, hogy az összefonódás nem járhat a hatékony verseny jelentős akadályozásával.
- 433 Ezenkívül a Bizottság szerint, még ha a piaci részesedés, annak alakulása és a koncentráció mértékének növekedése csak kiindulásképpen ad is támpontot a piaci erőről, ezek releváns elemek, amelyeket figyelembe kell venni az oligopol piacokon, ahol fontos szerepet játszik az, hogy egy vállalkozás „jelentős versenytényezőnek” minősül.
- 434 A Törvényszék megállapítja, hogy a nagykereskedelmi piacon a piaci szereplők számának négyről háromra való csökkenése a jelen ügyben önmagában nem bizonyíthatja a nagykereskedelmi piacon fennálló verseny jelentős akadályozását. Amint az a 139/2004 rendelet (25) preambulumbeközléséből kitűnik ugyanis, számos oligopol piac egészséges szintűnek minősíthető versenyt mutat.
- 435 A piaci részesedéseket illetően a Törvényszék megállapítja, hogy nem vitatott, hogy a Three nagykereskedelmi piacon fennálló részesedése 2014-ben és 2015-ben rendkívül alacsony, [0 és 5% közötti] mértékű volt.
- 436 E tekintetben a Bizottság egyébiránt a Törvényszék előtti eljárás során elismerte, hogy a piaci részesedés és annak alakulása az iránymutatás 27. pontja szerint csak kiindulásképpen ad támpontot a piaci erőről, mivel általánosan elfogadott, többek között a Bizottság határozathozatali gyakorlatában is, hogy az alacsony piaci részesedés általában jól tükrözi a jelentős piaci erő hiányát.
- 437 Éppúgy ugyanis, ahogy a nagymértékű piaci részesedés meglete különösen jelentőségteljes mutató, továbbá az összefonódásban részt vevő felek részesedése, valamint a versenytársaik piaci részesedése közötti kapcsolat az erőfölény vagy a hatékony verseny jelentős akadályozásának fennállására utaló valószínűsítő körülménynek minősül, mivel az érintett vállalkozás versenytársai versenykapacitásának felmérésére szolgálhat (2006. február 23-i Cementbouw Handel & Industrie kontra Bizottság ítélet, T-282/02, EU:T:2006:64, 201. pont), az összefonódásban részt vevő felek egyikének különösen alacsony piaci részesedése első ránézésre a hatékony verseny jelentős akadályozásának hiányára látszik utalni, főleg akkor, ha a többi piaci szereplő lényegesen nagyobb piaci részesedéssel rendelkezik.
- 438 Noha nem zárható ki, hogy az összefonódásban részt vevő felek egyikének viszonylag alacsony piaci részesedése ellenére az összefonódás jelentősen befolyásolja a hatékony versenyt, a Bizottság feladata, hogy erre vonatkozó meggyőző bizonyítékokat terjesszen elő.
- 439 Először is, az összefonódásban részt vevő felek összesen [30 és 40% közötti] piaci részesedése a jelen ügyben nem utal erőfölény létrehozására vagy megerősítésére, vagy akár önmagában a hatékony verseny jelentős akadályozására.
- 440 Másodszor, a Törvényszék megállapítja, hogy a Bizottság a megtámadott határozat (1865) preambulumbeközlésében azt állítja, hogy az összefonódás által létrehozott HHI meghaladja az iránymutatásban megjelölt küszöbértéket.
- 441 A HHI számítását illetően az iránymutatás 14. pontja úgy rendelkezik, hogy a piaci részesedések vagy a koncentrációsintek gyakran hasznos kiinduló jelzést adnak a piaci struktúrára, valamint az összefonódásban részt vevő felek jelentőségére nézve. Az iránymutatás 16. pontjából kitűnik továbbá, hogy a piaci koncentráció általános szintje is hasznos információval szolgálhat a versenyhelyzetről.

- 442 Az iránymutatás 19–21. pontja meghatározza a HHI-re vonatkozó azon küszöbértékeket, amelyek alatt egy összefonódás minden valószínűség szerint nem vet fel versenyjogi aggályokat. Így a Bizottság úgy ítéli meg, hogy az összefonódásnak – különleges körülményeket kivéve – nem várhatóak horizontális versenyjogi aggályai olyan piac esetén, amelyben az összefonódás utáni HHI értéke 1000 és 2000 között, a delta értéke pedig 250 alatt van, vagy ha az összefonódás utáni HHI értéke meghaladja a 2000-t, a delta értéke viszont 150 alatt marad.
- 443 Márpedig a felperes a Törvényszék előtt azt állította, hogy a jelen esetben az ügylet utáni delta csak *[bizalmas]* lenne, amit a Bizottság nem vitatott. A Törvényszék megállapítja, hogy ez az érték kétségtől meghaladja azt a küszöböt, amely alatt főszabály szerint kizárt, hogy az összefonódás versenyjogi aggályokat vessen fel. Az iránymutatás 21. pontjának második mondata azonban kimondja, hogy e küszöbértékek túllépése önmagában nem vezet az ilyen versenyjogi aggályok létének vélelmezéséhez.
- 444 Meg kell azonban jegyezni, hogy minél nagyobb mértékű e küszöbértékek túllépése, a HHI értékek annál inkább jelzik a versenyjogi aggályokat (lásd e tekintetben: 2007. július 9-i Sun Chemical Group és társai kontra Bizottság ítélet, T-282/06, EU:T:2007:203, 138. pont), valamint hogy a jelen ügyben a delta csak *[bizalmas]* alacsonyabb a horizontális összefonódásokról szóló iránymutatásban rögzített küszöbértéknél.
- 445 A jelen ügyben a Törvényszék megállapítja, hogy a Bizottság nem a Three múltbeli piaci részesedésére és a koncentráció mértékére támaszkodott annak megállapításakor, hogy a Three a nagykereskedelmi piacon „jelentős versenytényezőt” jelent, hanem a bruttó új ügyfélszerzési arányra (a megtámadott határozat (1857) preambulumbeközdése) és a Three nagykereskedelmi piacon fennálló jelentőségére vonatkozó minőségi elemzésére.
- 446 Ugyanakkor az, hogy a Bizottság megállapította, hogy a Three-nek nagyobb hatása van a versenyfolyamatra, mint amit piaci részesedése sugallana, a jelen ügyben önmagában nem jelent elegendő bizonyítékot a hatékony verseny jelentős akadályozásának alátámasztásához.
- 447 Noha nem kizárt ugyanis, hogy az iránymutatásban megjelölt tényezők csupán egyikének alkalmazása bizonyos esetekben elegendő lehet a hatékony verseny jelentős akadályozása fennállásának alátámasztásához, a Bizottság a megtámadott határozatban nem fejtette ki hihető módon, hogy a jelen esetben miért volt ilyen mértékben meghatározó a bruttó új ügyfélszerzési arány. Noha igaz, hogy a Bizottságnak nem kell minden esetben megvizsgálnia az iránymutatásban saját maga számára meghatározott valamennyi kritériumot, a tények körütekintő vizsgálata hiányában azt sem lehet megállapítani, hogy e kritériumok közül csupán egy elegendő lenne a hatékony verseny jelentős akadályozásának bizonyításához.
- 448 Harmadszor, a bruttó új ügyfélszerzési arányt illetően a Bizottság jelzi, hogy a Three a nagykereskedelmi ügyfeleket illetően a vitatható szerződések teljes értékének körülbelül *[bizalmas]* szerezte meg. A Bizottság szerint, még ha a felperes által javasolt valamennyi kiigazítást el is fogadná, a nagykereskedelmi bruttó új ügyfélszerzés fennmaradó aránya lényegesen magasabb lenne, mint a Three múltbeli piaci részesedése (a megtámadott határozat (1896) és (1917) preambulumbeközdése).
- 449 Az a pusztán tény azonban, hogy a Three bruttó új ügyfélszerzési aránya magasabb, mint a piaci részesedése, a jelen esetben nem lehet elegendő a hatékony verseny jelentős akadályozásának alátámasztásához egy olyan összefüggésben, amelyben a Three piaci részesedése valójában kifejezetten alacsony, és – egy, csupán négy piaci szereplőből álló piacon – még a bruttó új ügyfélszerzési aránya is korlátozott.

- 450 Meg kell állapítani, hogy még ha ezen elemek alapján tekinthető is úgy, hogy a Three képes a nagykereskedelmi piac többi piaci szereplőjével versenyezni, hogy hiteles versenytárs, és befolyásolja a versenyt még akkor is, amikor nem ő nyeri el a szerződéseket, valamint hogy megerősítette a piaci helyzetét, ezek az elemek mindenesetre nem elegendőek ahhoz, hogy a Three „jelentős versenytényezőnek” minősüljön.
- 451 Negyedszer, ami végül a Bizottságnak a Three nagykereskedelmi piacon fennálló jelentőségére vonatkozó minőségi értékelését illeti, a Bizottság megállapította, hogy a Three-t a piacon hihető fenyegetésnek tekintik, és a Three jelentős számú pályázati eljárásban vett részt (a megtámadott határozat (1936)–(1987) preambulumbekszndése).
- 452 Márpedig, amint azt a felperes helytállóan hangsúlyozza, a Bizottság nem bizonyította, hogy a saját maga számára az iránymutatás 37. és 38. pontjában meghatározott kritériumok vonatkoznának a Three-re. A Bizottságnak a Three jövőbeli piaci részesedésével, hitelességével, ajánlatai versenyképes feltételeivel vagy a pályázati eljárásokban való részvételének hatásaival kapcsolatos megállapításai (a megtámadott határozat (2294) és (2295) preambulumbekszndése) – még ha megalapozottak is – nem bizonyítják ugyanis, hogy a Three különbözne a nagykereskedelmi piac többi szereplőjétől.
- 453 Egyébiránt, még ha a Bizottság által figyelembe vett elemek alapján a Three „jelentős versenytényezőnek” lenne is minősíthető, ezek az elemek nem teszik lehetővé annak bizonyítását, hogy a Three és az O2 erős versenykényszert gyakorolt egymásra, amely az ügyletet követően megszűnne.
- 454 Következésképpen helyt kell adni a negyedik jogalap első három részének anélkül, hogy a Törvényszéknek meg kellene vizsgálnia a negyedik jogalap negyedik, ötödik és hatodik részét.
- 455 Ennélfogva a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni, anélkül hogy a Törvényszéknek határoznia kellene a három kérelmélet önálló vagy egymással összefüggő jellegéről, vagy a felperes további érveiről és jogalapjairól.

A költségekről

- 456 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A Bizottságot, mivel pervesztes lett, a felperes kérelmének megfelelően kötelezni kell a saját költségeinek, valamint a felperes költségeinek viselésére. Az eljárási szabályzat 138. cikkének rendelkezései alapján az Egyesült Királyság és az EE Ltd maga viseli saját költségeit.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kibővített első tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a Telefónica Europe plc-nek a Hutchison 3G UK Investments Ltd általi felvásárlására vonatkozó összefonódást (COMP/M.7612 – Hutchison 3G UK/Telefónica UK ügy) a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító, 2016. május 11-i C(2016) 2796 final bizottsági határozatot megsemmisíti.
- 2) Az Európai Bizottság viseli saját költségeit, valamint a CK Telecoms UK Investments Ltd részéről felmerült költségeket.
- 3) Nagy Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága és az EE Ltd maga viseli saját költségeit.

Van der Woude
Svenningsen

Buttigieg

Nihoul
Öberg

Kihirdetve Luxembourgban, a 2020. május 28-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

I. A jogvita előzményei	2
II. A megtámadott határozat	4
III. Az eljárás	4
IV. A felek kérelmei	8
V. A jogkérdésről	8
A. A jogi háttérrel	8
1. Az összefonódások területén végzett bírósági felülvizsgálat intenzitásáról	9
2. A 139/2004 rendelettel bevezetett módosítás terjedelméről	9
3. Az összefonódások területén fennálló bizonyítási teherről és bizonyítási szintről	13
4. Az indokolásról	15
B. A jogalapok és a kereset szerkezetének összefoglalása	15
C. A kiskereskedelmi piacon mutatkozó nem egyeztetett hatásokra vonatkozó, első kérelméletről	16
1. A megtámadott határozat összefoglalása	16
2. Az első jogalapnak és az első kérelmélet alátámasztására előadott főbb bizonyítékoknak az összefoglalása	17
a) A piaci részesedések elemzéséről	17
b) A Three „jelentős versenytényezőnek” minősítéséről	19
1) A „jelentős versenytényező” fogalmának elferdítéséről	19
2) A Three által a kiskereskedelmi piacon kifejtett versenyképesség mértékéről	22
i) A bruttó új ügyfélszerzésről	22
ii) A Three ügyfelei számának növekedéséről	24
iii) A Three árpolitikájáról	25
iv) A Three által a piacon történeti szempontból betöltött szerepről	27
c) A verseny szorosságára vonatkozó értékelésről	28
d) Az összefonódás árakra gyakorolt mennyiségi hatásainak értékeléséről	31
1) Az UPP-elemzés mint első „szűrő” bizonyító erejéről	31
2) Az UPP-elemzésről a jelen esetben	32

e) A nem egyeztetett hatások átfogó értékeléséről	34
D. A hálózatmegosztási megállapodások megzavarása által okozott nem egyeztetett hatásokra vonatkozó, második kérelméletről	35
1. A megtámadott határozat összefoglalása	35
2. A hálózatmegosztás által okozott horizontális nem egyeztetett hatásokkal kapcsolatos hibákra alapított, harmadik jogalapról	39
a) A hálózatmegosztási megállapodásokban részes felek közötti összhangról	39
1) A hálózatmegosztási megállapodásokra vonatkozó kérelmélet újszerű jellegéről	39
2) Az érdekek egybeesésére vonatkozó elmélet állítólagos ellentmondásos és téves voltáról, valamint a hálózatmegosztási megállapodások megzavarásáról	40
b) Az összefonódásnak a versenytársakra gyakorolt hatásairól	42
1) A BT/EE-re gyakorolt hatásokról	44
2) A Vodafone-ra gyakorolt hatásokról	46
c) A fokozott átláthatóságnak a hálózatokba történő teljes beruházásra gyakorolt hatásáról ...	47
E. A nagykereskedelmi piacon mutatkozó nem egyeztetett hatások fennállására vonatkozó, harmadik kérelméletről	50
A költségekről	54